

Zbornik ob 50-letnici gimnazije Josipa Jurčiča

Vsebina

Breda Kramar
UVODNA BESEDA

Milena Vrenčur
MOČNI V SKROMNOSTI,
V ODKRIVANJU ZNANJA,
V VZGOJI ZA ČLOVEČNOST

Milena Vrenčur, Cilka Žagar
PREGLED RAZVOJA ŠOLE OD 1950 DO 2000

Tomaž Bukovec
POGLEDI IZ RAVNATELJEVE PISARNE

Breda Kramar
VIVANT PROFESORES!

Vesna Celarc, Breda Kramar
BESEDA STARŠEV

Vesna Celarc, Breda Kramar
SPOMINI IZZA ŠOLSKIH KLOPI

Breda Kramar
ŠOLSKI UTRIP PO POUKU

SEZNAMI:

- RAVNATELJEV
- GIMNAZIJSKIH PROFESORJEV IN DRUGIH
ZAPOSLENIH NA ŠOLI
- GIMNAZIJCEV

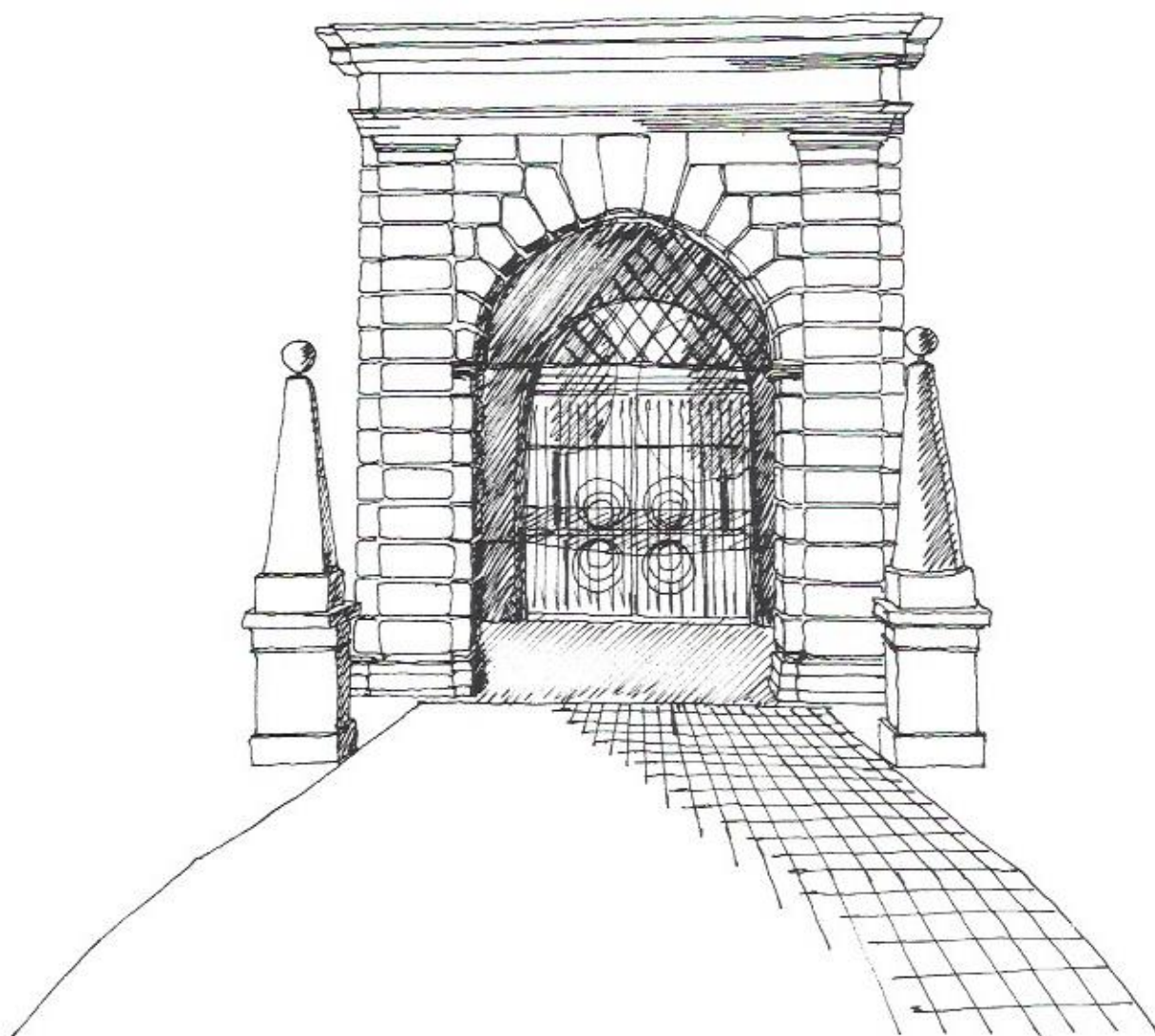
PRILOGI:

- SEZNAM DRUGIH DIJAKOV
NEGIMNAZIJSKIH PROGRAMOV
- SPONZORJI

Zbornik
ob 50-letnici gimnazije
55-letnici nižje gimnazije
20-letnici srednje šole v novem šolskem centru

1945	Nižja gimnazija Stična
1950	Gimnazija Stična
1970	Gimnazija Josipa Jurčiča Stična
1985	Šolski center osnovnega in srednjega izobraževanja Josip Jurčič, n.sol.o., Ivančna Gorica, TOZD Srednja šola družboslovne in kovinarske usmeritve
1990/91	Gimnazija Josip Jurčič in Srednja tehniška šola
1997	Srednja šola Josip Jurčič Ivančna Gorica z dvema enotama: Gimnazija in Srednja strokovna in poklicna šola

Prisrčno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakor koli pomagali pripraviti slovesno počastitev petdesetletnega jubileja naše gimnazije.

Organizacijski odbor

*Kot drobne nitke
perzijske preproge –
vsak ima smisel in pomen –
so trenutki,
večna moč usode
in sreča,
če jo sprejmeš v svoj objem*

Dragica Novak

Spoštovani gospe in gospodje,
dragi nekdanji in sedanji profesorji in dijaki,

kako ujeti petdeset let razgibanega življenja naše šole? Jubilejni zbornik izrisuje vzorec te naše preproge, tkan iz tisočev drobnih nitk, kjer ima vsaka smisel in pomen, kot pravi pesem naše nekdanje gimnazijke.

Nekaj drobcev ste nam razkrili v odgovorih na anketna vprašanja in druge poslane dopise. Zdaj se zahvalujemo vsakemu, ki je s svojim prispevkom želel sooblikovati zapisani spomin na našo gimnazijo. Prav v vseh smo s povabilom k sodelovanju zbudili spomine na srednješolski čas; največ pa ste nam pomagali tisti, ki ste jih zapisali, iz albuma izbrali zanimivo fotografijo ali pa vsaj sporočili svoj nasvet in nas usmerili drugam. Tako zbornik prinaša zbrane spomine in zgodovinska dejstva skozi petdeset let. Da je bila in je gimnazija v tem okolju nujno potrebna, spregovorijo vsi ravnatelji, tega se zavedajo starši, od tu je odšlo v veliki svet v pol stoletja 1636 gimnazijcev (in v zadnjih dvajsetih letih še 687 ekonomskih tehnikov, 142 administratorjev, 403 trgovci in 398 kovinarjev), veliko pa se jih je kot strokovnjakov tudi vrnilo. Samo v srednješolski zbornici je v letu 2000 že 23 profesorjev, ki so nekdanji maturanti te gimnazije.

Tako se preteklost gimnazije bere na različne načine: skozi spomine iz ravnateljeve pisarne, razmišljanja profesorjev, kako so šolo doživljali nekateri starši, ki so vanjo pošiljali po več otrok, največ besede pa smo namenili spominom nekdanjih dijakov. (Tudi iskricke na robu niso zanemarljivi spomini!) Posebej se zahvaljujem nekdanjim profesorjem in maturantom, ki se predstavljajo s svojim umetniškim ustvarjanjem; to se je morda nakazovalo že v gimnazijskem času pri kateri od številnih dejavnosti, ki so tudi na kratko povzete, saj se preko njih šola neposredno zarisuje v širši prostor.

Zbrane spomine smo želeli zapisati v zanimiv in pester zbornik naše šole, ki praznuje v letu 2000 polstoletni jubilej. Za to priložnost smo toliko uspeli sprejeti v svoj objem. (Že objavljenega gradiva v zborniku ob 30- in 40-letnici gimnazije nismo ponavljali, kakor tudi ne zapisov o šoli v Zbornikih občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobrepolje). Ker pa tako obsežno delo ne more biti dokončno, ste povabljeni prav vsi, da ga dopolnite. Na medmrežju lahko poiščete Domačo stran Srednje šole Josipa Jurčiča in dopolnujete zbrano gradivo (<http://www2.arnes.si/~ssljjosipj>).

Zahvaljujemo se številnim sponzorjem, ki so s finančnimi sredstvi pomagali slovesno obeležiti polstoletnico življenja naše gimnazije, in vsem, ki so kakor koli pomagali v teh petdesetih letih k njenemu napredku.

Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus!

Iskrene čestitke in srečno pot naši slavljenki!

Ivančna Gorica,
7. oktobra 2000

Breda Kramar
v imenu Uredniškega odbora

MOČNI

V SKROMNOSTI...

V ODKRIVANJU SKRIVNOSTI ZNANJA...

V VZGOJI ZA ČLOVEČNOST...

POTENTES

IN HUMILITATE...

IN REVELATIONE MYSTERII SCIENTIAE...

IN EDUCATIONE AD HUMANITATEM...

Ob praznovanju 50. obletnice višje oziroma popolne gimnazije, 55. obletnice nižje gimnazije in 20. obletnice Srednje šole Josipa Jurčiča v novem šolskem centru je prav, da se vrnemo v njeno polstoletno preteklost in da se vsak izmed nas ustavi v tistem času, ko se je naša brezskrbna mladost počasi srečevala z zrelostjo, v čas, ko smo si stiški maturanti s pridobitvijo gimnazijskega znanja postavili temelj prihodnosti.

Želja in potreba po znanju sta se uresničili preprostu, a vedoželjnemu prebivalstvu stiškega območja ter Suhe krajine takoj po vojni leta 1945, ko je bila ustanovljena državna nižja gimnazija s prostori na Marofu pri Stični. To pa je bil tudi temelj srednji šoli, ki je postala popolna gimnazija leta 1950, ko je pridobila še program višje gimnazije.

Ustanovitev gimnazije je bila izjemno pomemben dogodek za te socialno ogrožene kraje, za vso Dolenjsko, pa tudi za ves slovenski prostor. Možnost za izobraževanje je bila najboljša dota, saj večina mladih zaradi socialnih razmer sploh ni imela možnosti, da bi se izobraževala v ljubljanskih šolah. Gimnazija je kot izobraževalna in kulturna ustanova kmalu postala pomembna za širši slovenski prostor.

Kljub svoji majhnosti in kljub izjemno slabim prostorskim razmeram je ohranila svoje poslanstvo. Maturanti Gimnazije Josipa Jurčiča so imeli in imajo zagotovljeno visoko strokovno raven izobraževanja in vzgoje ter sodelovanje v številnih dejavnostih ob pouku.

Ime šole se je spreminjalo, spreminjala se je tudi podoba šole. Pred 50 leti je stara gimnazijska himna GAUDEAMUS IGITUR rahlo zaznavno odmevala po Stični. Kljub vihnim obdobjem – spreminjali so se politični sistemi, šolski programi, ime šole, prostor, metode poučevanja – se je število vpisanih dijakov iz leta v leto povečevalo, himna je postajala vse glasnejša in zadnjih nekaj let usklajeno in glasno odmeva v Cankarjevem domu v Ljubljani.

Vsaka generacija dijakov in profesorjev je bila številnejša, drugačna, toda bila je uspešna, ustvarjalna, nepozabna. Pripadnost tej šoli so znali poudariti ob najrazličnejših priložnostih, na najrazličnejših področjih.

Spomini na gimnazijska leta so prijetni!

Mnogi maturanti so se uvrstili med pomembne osebnosti našega kraja, Dolenjske, Slovenije ... Uvrstili so se na seznam graditeljev in oblikovalcev življenja v gospodarstvu, politiki, šolstvu, zdravstvu, športu, kulturi itd. Gimnazija je večini dala dobro popotnico.

V gimnazijski zbornici prevladujemo učitelji, ki smo maturirali na tej šoli. MOČNI SMO V SKROMNOSTI – saj je od ustanovitve šola gostovala v različnih prostorih in še sedaj si mora deliti skupne prostore z osnovno šolo – vendar MOČNI tudi v pripravljenosti, žrtvovati za šolo svoj prosti čas, MOČNI V ODKRIVANJU SKRIVNOSTI ZNANJA, razmišljanja, iskanja resnic in v VZGOJI ZA ČLOVEČNOST ter oblikovanju mladih osebnosti.

In prihodnost? Kakšna bo podoba šole? Bo pouk potekal v eni izmeni, v lastni stavbi? Podobo gimnazije bodo oblikovali vsi, ki so tu pridobivali svoje znanje, to šolo soustvarjali, doživljali, zanjo živeli in ji posvetili največji del svojega dela.

Gimnazija je tu kot sestavni del Srednje šole Josipa Jurčiča, v mirnem okolju in prelepem delu Dolenjske, s prejšnjimi, sedanjimi in prihodnjimi generacijami dijakov in profesorjev, ki bodo zaradi svoje pripadnosti šoli znali oblikovati pravo podobo uspešne šole.

Ob jubilejih gimnazije izrekam iskrene čestitke vsem maturantkam in maturantom, nekdanjim in sedanjim profesorjem, ravnateljem in drugim sodelavcem ter vsem, ki imate to šolo radi.

Milena Vrenčur, prof.
direktorica Srednje šole Josip Jurčič
in ravnateljica Gimnazije

Profesorski zbor leta 2000; od 53 profesorjev je 23 nekdanjih dijakov stiske gimnazije

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA PROSVETO IN KULTURO

GIMNAZIJA STIČNA

JE Z ODLOČBO REPUBLIŠKEGA SEKRETARIATA ZA PROSVETO IN KULTURO

ST. 022 – 39/65 Z DNE 23. 11. 1966

VERIFICIRANA

GIMNAZIJA JE IZPOLNILA POGOJE, KI JIH DOLOČA NAVODILO
ZA VERIFIKACIJO IN O VERIFIKACIJI GIMNAZIJ

V LJUBLJANI, DNE 20. MAJA 1967

REPUBLIŠKI SEKRETAR

(Posnetek verifikacije)

Pregled razvoja šole od leta 1950 do 2000

50 let gimnazijske zgodovine je v primerjavi z dolgo zgodovino šol v Sloveniji le kratka doba. Toda pred petdesetimi leti postavljeni temelji stiške gimnazije so udeležili hrepenenje ljudi tega okolja: mladim v socialno ogroženem okolju omogočiti enakopravno možnost izobraževanja v ustreznih programih in se tako vključevati med slovenske izobražence in strokovnjake.

Razvojna pot stiške gimnazije in kasneje popolne srednje šole je bila zelo razgibana, bogata, večkrat pa tudi zelo ogrožena. Šola je skozi 50 let spreminjala ime, programe in lokacijo poučevanja. Nujno se je bilo potrebno prilagajati zahtevam okolja v gospodarstvu in drugih dejavnostih. Gimnazija je bila izhodiščna in temeljna srednja šola, ki se je skozi 50 let vseskozi izpopolnjevala v kvaliteti kadrov, spreminjala v številu oddelkov, dopolnjevala v opremljanju učilnic. Ob gimnaziji so se oblikovali še drugi programi: družboslovno-jezikovna dejavnost, program za oblikovalce kovin in skrajšani program za obdelovalce kovin, program ekonomski tehnik, triletni program prodajalec, administrativni program in ekonomska gimnazija.

Vzgojna funkcija šole je bila izjemnega pomena, saj je vsa leta na šoli potekal ne samo izobraževalni proces, ampak tudi številne ljubiteljske dejavnosti in krožki v popoldanskem oz. v prostem času. Tako je pomenila in pomeni šola tudi središče kulturnega dogajanja tega območja Dolenjske. Tudi ljudje tega okolja so se vedno, tudi danes, zavedali potrebe po dvigu znanja podeželskih otrok, saj so vedno zelo dobro sodelovali s šolo. Šolski okoliš obsega območje od Ljubljane do Novega mesta, od Litije do Žužemberka, za samo Občino Ivančna Gorica pa je šola temeljnega pomena. V določenih obdobjih so na nekaterih nivojih šole sicer omalovaževali, vendar se je ta lahko dokončno dokazala s ponovno uvedbo mature, ko je postal izobraževalni in vzgojni proces primerljiv z drugimi šolami. Maturanti te šole so vedno dosegli uspeh nad državnim povprečjem.

V določenem obdobju se je šola soočala s kadrovskimi problemi. Ob ustanovitvi so ji bili dodeljeni majhni prostori na Marofu pri Stični in kasneje ji je bilo ponujeno gostoljubje v neustreznih prostorih v Samostanu Stična. Tudi v novem šolskem centru v Ivančni Gorici si mora šola deliti prostore z osnovno šolo, kar gotovo ni privlačno niti enostavno. Kljub vsemu problemov z vpisom ni, učni proces poteka tako, da se z uspehom lahko pohvalimo.

Kako razgibana je bila razvojna pot Gimnazije Josipa Jurčiča oz. Srednje šole Josipa Jurčiča, prikazuje kratek kronološki pregled:

6.9.1945	V Uradnem listu (Slovenski poročevalec št. 119) je izšla uredba o gimnazijah, s katero je bila med drugimi ustanovljena v Stični »mešana Nižja nepopolna gimnazija«.
5.11.1945	Pričetek pouka v državni nižji gimnaziji v Stični. V šolo, ki je dobila svoje prostore na Marofu, so bili vpisani 3 razredi nižje gimnazije (109 dijakov). Že prvo leto je bil gimnaziji priključen internat s prostori za dekleta pri »Štefku« na Hudem, za fante pa v gospodarskih poslopih dr. Fedrana.
1946/47	Gimnazija je pričela s poukom v Samostanu Stična, kjer so ji prostore preuredili v zunanjem traktu. Šola je imela 7 oddelkov v štirih letnikih.
19.6.1950	Ministrstvo za prosveto je izdalo sklep, da se »nižja gimnazija v Stični pretvori v višjo gimnazijo v šolskem letu 1950/51 tako, da se otvori v začetku šolskega leta IV. razred.« Četrty razred je bil po reformi v šolskem letu 1947/48 že prvi razred višje gimnazije. Gimnazija Stična je imela v šolskem letu 1950/51 osem nižjih in dva višja oddelka s 377 dijaki.
1954/55	Na stiški gimnaziji je bil prvič odprt osmi razred in junija 1955 prva matura.

Diploma

najboljšemu dijaku drž. nižje
gimnazije v Stični

Ivanu Strmoletu Ivanu,
podeljuje ta ravnatelj & profesorski
sbor to diplomo kot priznanje za
njegove uspehe v študiju, za po-
tvorjalno delo na zavodu in nje-
govo tovarišstvo!

Kano v Stični dne 20. 6. 1948.

S Titom za petletko!

N. d. ravnatelja:

Čl. prof. zbora:

*Prof. dr. Ivan
Strmolet*

*Prof. dr. Ivan
Strmolet*

*Prof. dr. Ivan
Strmolet*

Ročno izdelana
diploma prof. Ane
Gabrijel, ki je bila
podeljena najboljšemu
dijaku po opravljeni
mali maturi
(Ivanu Strmoletu je bilo
že v otroštvu
namenjeno, da se bo
šolal, a je vojna to
preprečila. Spomladi
1947 je bil v šoli
organiziran trimesečni
tečaj kot priprava na 1.
letnik gimnazije. Večina
tečajnikov je bila
odrasla in že zaposlena.
Tečaj je uspešno opravil,
na pobudo prof.
Gabrijel pa je do jeseni
opravil privatni izpit za
2. in 3. letnik in se
septembra 1947 vpisal v
4. letnik, ki ga je odlično
opravil in prejel to
pohvalo.)

Četrty razred v letu 1947/48 po
opravljeni mali maturi z
razredničarko Ano Gabrijel, prof.
matematike in fizike

- 1958** Na Slovenskem je bila izvedena šolska reforma, gimnazija je obdržala le 4 višje razrede, ostali so postali del osnovne šole.
- 1958/59** Gimnazija Stična je imela 4 razrede s 97 dijaki in 6 učiteljev. Matura je bila zamenjana z zaključnim izpitom (izdelava in zagovor seminarske naloge). Sprejemni izpiti so bili odpravljani, šola je sprejemala dijake na podlagi razpisa.
- 3.7.1960** OLO Ljubljana je sprejel sklep, da se predlaga Izvršnemu svetu LS LRS postopno odpravo Gimnazije Stična.
- 1960/61** V prvih letnikih na osnovi sprejetega sklepa ni bilo vpisa. Ustanovljena je bila Srednja kmetijska šola z 29 dijaki.

1961/62	Občina Grosuplje je sprejela sklep, da prevzema od OLO Ljubljana ustanoviteljske pravice in dolžnosti do gimnazije s 1. junijem 1961.
december 1962	Vodstvo gimnazije je poslalo svetu za šolstvo SRS zahtevek za verifikacijo z vso potrebno dokumentacijo.
september 1963	Gimnazija je bila pogojno verificirana s tem, da je bilo potrebno urediti laboratorij in kabinete do 19.9.1965.
1963/64	V Stični ni bilo 4. razreda. Prvi razred pa je imel paralelko.
april 1964	Gimnazija je potrdila prvi statut gimnazije.
1964/65	Gimnazija je imela 6 oddelkov in spet četrti razred, spremenjena je bila tudi matura (seminarska naloga, izpit iz slovenskega jezika in književnosti, tujega jezika ali matematike in izbirnega predmeta).
23.11.1966	Gimnazija je bila verificirana in spet je bilo čutili težnje za njeno ukinitve, vendar je ostala samostojen zavod z Odločbo republiškega sekretariata za prosveto in kulturo SRS št. 022-39/65. V skladu z Odločbo je bilo potrebno ukiniti paralelke.
1969	Maturi je bil dodan še izpit iz novejšje zgodovine.
29.10.1970	Gimnazija je dobila ime po pisatelju Josipu Jurčiču in razglasila 4. marec za dan šole.
1971/72	Gimnazija je prešla na petdnevni delovni teden in spet odprla paralelke.
1972/73	V Gimnaziji Josipa Jurčiča se je v celoti pričel kabinetni pouk.
1979	Položen je bil temeljni kamen za nov šolski center.
29.10.1979	Ob občinskem prazniku je Gimnazija dobila najvišje občinsko priznanje - Adamičevo nagrado. V obrazložitvi za podelitev nagrade je med drugim zapisano: »Gimnazija in z njo delovni kolektiv je v minulem obdobju v mnogočem pripomogel, da je ustanova obstala in se razširjala in kot vzgojno-izobraževalna institucija dajala kvalitetno znanje svojim dijakom. Prispevek gimnazije, njenih delavcev in dijakov je v združenem delu, kulturnem, športnem in splošno družbenopolitičnem življenju občine zelo pomemben in viden.«

1980	Pričetek gradnje nove šole, dijaki so skupaj z učenci OŠ pomagali pri izkopu kanalov za vodovod in električno napeljavo.
september 1981	Pričetek pouka v novem šolskem centru in uvedba družboslovno-jezikovne dejavnosti namesto gimnazije ter kovinarski program (strojniki in obdelovalci kovin).
1982	Vložen je bil zahtevek za verifikacijo družboslovno-jezikovnega programa.
junij 1984	Z zaključnim izpitom je zaključil šolanje »zadnji« letnik gimnazijcev (29 generacij maturantov).
1.7.1985	Šola je bila verificirana v družboslovni usmeritvi za izvajanje administrativne dejavnosti, srednji program – smer administrator, v kovinsko-predelovalni usmeritvi pa za izvajanje kovinarske in strojniške dejavnosti in za metalurško in predelavo kovin. Ime šole je bilo: Šolski center osnovnega in srednjega izobraževanja Josip Jurčič, n.s.o., Ivančna Gorica, TOZD Srednja šola družboslovne in kovinarske usmeritve.
1985/86	Uvedba novega programa ekonomski tehnik – dislocirana enota Srednje ekonomske šole v Ljubljani.
1988/89	Verifikacija programa in pridobitev matičnosti Poslovno-finančna in trgovinska dejavnost, smer: ekonomsko-komercialni tehnik.
od 1985/86 do 1990/91	V ekonomskem programu se je izobraževalo 1035 dijakov.
od 1986/87 do 1990/91	Število dijakov se je zelo povečalo, v tem obdobju je obiskovalo šolo 3088 dijakov. Pouk je bilo potrebno organizirati v dveh izmenah. Število profesorjev se je povečalo s 24 na 43.
1988/89	Dijaki so imeli možnost izobraževanja tudi v smeri prodajalec. V tem obdobju do 1990/91 je omenjeni program obiskovalo 206 dijakov.
7.9.1990	Za potrebe knjižnice je bil kupljen računalnik PC-IBM. Šola je bila v projektu ŠOLNICA, v okviru katerega je bila med prvimi srednjimi šolami v Sloveniji računalniško opremljena.
1990/91	Po sklepu IS skupščine Republike Slovenije in Republiškega sekretariata za vzgojo in izobraževanje in telesno kulturo je šola ponovno pridobila program splošne gimnazije namesto družboslovnega programa. Vpisana sta bila 2 oddelka, to je 66 dijakov. Šola je ponovno dobila ime Gimnazija Josipa Jurčiča in Srednja tehniška šola.
1.9.1993	Sprejet je bil sklep o ustanovitvi Šolskega sklada za dvig standarda učne tehnologije.
1994/95	V gimnazijskem programu se je ponovno izvajala eksterna matura, in sicer jo je od 16. junija do konca meseca opravljalo 49 dijakov. Iz slovenskega jezika in književnosti, matematike in tujega jezika je bila pisna in ustna, četrti in peti predmet pa sta bila izbirna.
1995/96	Maturo je od 13. do 28. junija opravljalo 51 dijakov. Urejena je bila nova računalniška učilnica.
1995/96	Začetek podeljevanj Jurčičevih šolskih nagrad in priznanj.

- 1996/97** Šolska telovadnica je bila opremljena z novim ozvočenjem in računalniško vođeno oglasno desko. Šola je bila izbrana v poskusni projekt ŠKIS.
- 31.7.1997** Vlada Republike Slovenije je na svoji 25. seji sprejela sklep o ustanovitvi javnega vzgojno-izobraževalnega zavoda Srednja šola Josip Jurčič Ivančna Gorica, tako je prejela šola ustanovitveni akt za gimnazijo, ekonomsko-komercialni tehnik in trgovec (TOZD-i so bili ukinjeni).
- 1997/98** Zavod Srednja šola Josip Jurčič Ivančna Gorica je bil reorganiziran na dve organizacijski enoti: Gimnazijo in Srednjo strokovno in poklicno šolo. V tem letu je imela šola do sedaj največ oddelkov – 30 in 789 dijakov, pouk pa v popolni izmeni. Šola se že kar nekaj let sooča z veliko prostorsko stisko. Gimnazija je pričela izvajati pouk po prenovljenih programih v 1. letnikih.
- 1998/99** Šola je bila opremljena z novo računalniško mrežo. Poleg programa splošna gimnazija je pridobila tudi program ekonomska gimnazija. V ekonomsko gimnazijo je bilo vpisanih 23 dijakov (1 odderek).
- 1999/2000** Šolo je obiskovalo 759 dijakov, od tega 286 gimnazijcev. Uspeh na maturi v junijskem roku v gimnaziji je bil 100-odstoten. Šola je za kvalitetno delo na občinski proslavi, ki je bila v Ambrusu, prejela najvišje občinsko priznanje. Zlati grb Občine Ivančna Gorica je sprejela v imenu šole direktorica Milena Vrenčur. Iz obrazložitve: »Gimnazija Stična, danes del in enota Srednje šole, je znana po svojem uspešnem vzgojnem in izobraževalnem delu, pa tudi povezovanju s krajem in okoljem, kjer živi in dela. Nedvomno gre tu za odgovorno delo zaposlenih v tem kolektivu, nekdanjim profesorjem in današnjemu vodstvu. Tako postaja gimnazija ne samo vzgojno-izobraževalno središče, ampak je tudi pogosta nosilka kulturnih in športnih prireditev ter povezovalka izobraževalnih, vzgojnih in drugih hotenj.«

Današnja Gimnazija Josipa Jurčiča Ivančna Gorica je nastala oz. bila preoblikovana v višjo gimnazijo v šolskem letu 1950/51, odločbo pa je gimnazija dobila 1. julija 1950. S tem se je za Stično in širšo okolico začelo novo obdobje. Gimnazija je preživljala težka obdobja; trideset let je domovala v prostorih stiškega cistercijanskega samostana, danes pa je v velikem centru med Stično in Ivančno Gorico. V teh petdesetih letih so šoli vtisnili svoj osebni pečat tudi številni ravnatelji, z večino pa smo se pogovarjali o tistih časih - težkih, pa vendar lepih. Vezna nit vseh teh klepelov so težave, ki z današnje perspektive izgledajo skoraj nepremagljive, vendar uspehi številnih dijakov pričajo o šoli, ki je kalila enakovredne dijake kot druge gimnazije z daljšo tradicijo.

Leta so tekla, generacije profesorjev, ravnateljev in dijakov so se menjavale, danes pa je to gimnazija in srednješolski center, ki je našel po petdesetih letih boja za priznanje svoje trdno mesto v slovenskem izobraževalnem sistemu. Morda svoje posebno mesto tudi zato, ker je stiška gimnazija vedno veljala za podeželsko šolo, za katero so se borili vsi: krajani, dijaki, profesorji in še posebej ravnatelji.

Prvi ravnatelj višje gimnazije je bil Miran Vardjan (1949 - 1953), potem Mirko Leder do leta 1962. Nato je bila dve leti v.d. ravnateljice Cilka Žagar, med 1964 in 1971 filozof Lojze Šonc, potem spet štiri leta prof. slovenščine Žagar, anglist in slavist Mihael Glavan je bil na čelu šole med 1975 in 1979, spet mesec in pol Cilka Žagar, Jože Intihar pa je ravnateljaval od oktobra 1979 do aprila 1982. Pred prihodom Cvetke Bunc je dela ravnatelja spet 5 mesecev opravljala Cilka Žagar. Cvetka Bunc je bila ravnateljica en mandat (1982 - 1986), potem pol leta kot v.d. ravnateljice Marija Mencin, od leta 1987 pa je na čelu gimnazije prof. zgodovine Milena Vrenčur.

Uspeh Gimnazije Josipa Jurčiča je nedvoumen. Vprašanje je, kako je majhni šoli s težavami in večnim bojem proti ukinitvi uspelo izobraziti toliko dijakov - bodočih diplomantov višjih in visokih šol. Morda se odgovor skriva tudi v besedah nekdanjega ravnatelja Mihaela Glavana, ki na vprašanje o kompleksu 'malega', podeželskega življenja med dijaki odgovarja:

"Ta kompleks ali bolje rečeno nek občutek, da so podeželski, da so na obrobju, da so manj v središču življenja, obstaja verjetno tudi danes. To ni nujno tudi slabo, ker poraja veliko motivacijo, da iz tega okolja odidejo v drugo in morajo za to sami nekaj storiti."

Morda je to tista vezna nit, ki še danes povezuje 50 generacij dijakov, ki smo obiskovali to šolo, z našimi profesorji in ravnatelji. Ravno v tem se mogoče skriva odgovor o uspešnosti: da dokažemo, da smo, čeprav majhni in z dežele, enakovredni ali celo boljši. Nekateri bi temu morda rekli trma ali kljubovanje, ampak saj izraz ni pomemben. Pomembni so rezultati. In te 'stiška gimnazija' ima!

*Tomaž Bukovec,
novinar*

NOVA VIŠJA GIMNAZIJA NA DOLENJSKEM

Ravnatelj Miran Vardjan (v sredini) z dijakoma Tino Tomlje (levo) in Lojzetom Koporcem (desno)

Profesor Miran Vardjan je bil ravnatelj nižje in kasneje tudi višje gimnazije od 1949 do 1953
- Pobuda staršev za ustanovitev višje gimnazije

Leta 1945 so v Sloveniji ustanovili številne šole, Dolenjska pa je dobila dve novi nižji gimnaziji, in sicer v Ribnici in Stični. Do vojne so dijaki s širšega območja Dolenjske obiskovali šole v Ljubljani, Kočevju in Novem mestu. Nova nižja gimnazija v Stični je s svojim delom začela 5. novembra 1945. Odločba Ministrstva za prosveto Ljudske republike Slovenije z dne 29.

junija 1950, s katero se "...nižja gimnazija v Stični pretvori v višjo gimnazijo s šolskim letom 1950/51...", je prispela v Stično 1. julija istega leta in s tem se je začelo novo obdobje v razvoju te šole in kraja. Takratni ravnatelj Miran Vardjan se spominja tistih časov:

"Takrat smo imeli pogoste roditeljske sestanke, navadno kar vsak mesec, in na nekem takem sestanku so starši predlagali ustanovitev višje gimnazije. Ustanovili smo odbor staršev za pomoč pri ustanovitvi višje gimnazije in trajalo je manj kot leto dni, da smo naš cilj uresničili. Pobuda je bila sprožena jeseni 1949, s šolskim letom 1950/51 pa je nova višja gimnazija že začela delati. Pripravili smo koncept nove šole, ga sprejeli na roditeljskem sestanku, eden naših glavnih argumentov pa je bil ta, da ta konec Dolenjske potrebuje višjo gimnazijo. Takrat so namreč tudi v nižjo gimnazijo že hodili učenci od Litije do Suhe krajine, od Trebnjega do Grosupljega. Na seji Oddelka za prosveto Okraja Grosuplje, katerega član sem bil, sem osebno predlagal uvedbo višje gimnazije. Predlog je bil sprejet in potem smo prošnjo uradno poslali na ministrstvo za prosveto. Ob tem sem posredoval tudi pri znancih na ministrstvu. Takratni inšpektor za biologijo prof. Živko Lovše je bil moj stanovski kolega in znanec, tudi sam sem profesor biologije, inšpektor za romanistiko prof. Dušan Pavlič pa je bil moj sošolec. Oba sta se zavzela za ustanovitev višje gimnazije v Stični in dejansko je bila naša vloga kmalu rešena."

♦ Nekje sem prebral, da so krajanje takrat z nezaupanjem gledali na novo šolo.

"Na podlagi svojih izkušenj vam ne morem pritrditi. Krajanje so na nižjo in višjo gimnazijo gledali izjemno pozitivno in so bili nanjo ponosni. Pri nastajanju nove višje gimnazije je sodelovala tudi Občina Stična in osebno župan Šeme. Skratka, sodelovanje šole in kraja je bilo idealno in moji spomini na vse to so samo pozitivni."

♦ Takrat je bil gimnaziji priključen tudi tečaj za splošno izobraževanje ljudske milice v Grosupljem.

"Tak tečaj je bil dvakrat ali trikrat, vendar je potekal preko Vojnega odseka Grosuplje. Predavali so naši profesorji, vodil pa sem ga sam. Tečaj je potekal nekaj mesecev, potem pa so sledili izpiti."

♦ Gimnazija je že ob vašem prihodu leta 1949 delovala v samostanskih prostorih.

"Moram reči, da sem prišel v urejene razmere, za kar sta poskrbela moja predhodnika. Prostori so bili veliki in svetli in za takratne razmere dobri. Vseeno pa smo že v tistih letih predlagali gradnjo nove stavbe v Ivančni Gorici, tudi zato, da bi imeli dijaki bližje z vlaka do šole. Imeli smo namreč veliko vozačev, številni pa so stanovali v internatu, ki je imel svojega upravnika. Dobro sem sodeloval tudi s samostanskim opatom. Bil je Belokranjec tako kot moj oče in najine skupne korenine so že ob prvem srečanju odpravile vse ovire."

♦ **1. julija 1950 je prispela odločba o ustanovitvi višje gimnazije. Ste takrat pripravili kakšno posebno slavo?**

"Ne. Sklical sem roditeljski sestanek in starše obvestil, da so naši napori rodili sadove. Potem pa smo postopno odpirali višje razrede."

♦ **Prva generacija stiških maturantov je izstopala tudi na kasnejši profesionalni poti.**

"V takratni prvi razred so prišli tudi, kot bi danes rekli, po svoje izbrani kadri, vendar ne politično. To so bili perspektivni mladi fantje in dekleta, ki zaradi finančnih ovir niso mogli nadaljevati študija v Ljubljani ali Novem mestu. Nova višja gimnazija v Stični jim je odprla pot za nadaljevanje šolanja."

♦ **Kako pa je bilo s profesorskim kadrom?**

"Profesorji so bili kar dobri strokovnjaki. Naj omenim samo prof. Nika Koširja, romanista in prevajalca iz španščine, pri nas je učil tudi bivši ravnatelj trboveljske rudarske družbe v Kočevju montanist inž. Vitold Biskupski, predaval pa je matematiko."

♦ **Kakšni pa so bili takrat odnosi med profesorji in dijaki?**

"Dijaki so svoj študij vzeli zelo resno in so tudi profesorje spoštovali, ne pa morda tako kot v mestih, kjer so bili profesorji za dijake nekaj povsem običajnega. Odnos do učiteljev, dela in študija je bil zelo resen in vesten. Vseeno pa so tudi mladi takoj opazili različno kvaliteto predavateljev in so dobre strokovnjake posebej spoštovali in cenili, manj vestnih in slabših pa seveda ne."

♦ **Leta 1953 je prišel nov ravnatelj, vi pa ste odšli. Kam?**

"Na nižjo gimnazijo v Litijo. Zaradi nekkih osebnih zamer in spletk je prišlo do tega, da sem kot ravnatelj moral oditi za učitelja na nižjo gimnazijo v Litijo. Tam sem kasneje postal ravnatelj, svojo pedagoško kariero pa sem nato nadaljeval na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, najprej kot asistent in kasneje kot profesor."

♦ **Spomini na gimnazijo v Stični so verjetno vseeno lepi?**

"Samo lepe spomine imam. Res je, da mlad človek marsikaj idealizira. Vendar se tudi z današnjim pogledom, znanjem in izkušnjami z radostjo oziram nazaj - na čase, ko je nastala višja gimnazija v Stični."

PROFESOR PRVIH MATURANTOV

Ravnatelj Mirko Leder je vodil šolo dva mandata, in sicer od leta 1953 do 1962.

Profesor Mirko Leder je bil prvi ravnatelj, ki je vodil prvo maturo nove gimnazije, in sicer leta 1955. V stiško gimnazijo je bil premeščen iz gimnazije Litija leta 1953, danes pa je že pokojni.

Njegova žena prof. Nada Leder pripoveduje o njuni premestitvi čez hribe iz Zasavja na Dolenjsko in ponovno vrnitev v Stično. Mirko Leder je postal ravnatelj, učil je tudi filozofijo, soproga Nada pa slovenščino. Tedaj je deloval internat, v katerem je bilo kar 80 učencev, ki so živeli v skromnih razmerah. Ob prihodu profesorja Ledra so prostore deloma obnovili, kasneje pa je število dijakov v internatu zaradi boljših avtobusnih in predvsem pogostejših voženj vlaka z vseh smeri stalno padalo. Že takrat so imeli v internatu obvezne učne ure, ki jih je uvedel Leder.

Soproga Nada se spominja prve stiške mature, še posebej pa razburjenja svojega moža, ki se je

Dva ravnatelja - prof. Žagar in prof. Leder - v maju 1978

jezil zaradi nekega članka v časopisu, v katerem so kritizirali stiško gimnazijo in maturo. "Tedaj je nekdo v časopisu zapisal, da je med vsemi stiškimi maturanti samo eden sposoben za nadaljevanje študija in so hoteli gimnazijo kar ukiniti. Moj mož pa se ni vdal. 'Boš videla,' mi je dejal, 'o tej generaciji se bo še pisalo in govorilo in morda bo ravno ta najboljša med vsemi, ki bodo še maturirali v naši šoli. Pravijo, da jih nismo nič naučili, ampak jaz jih poznam in vem, koliko so sposobni in kaj znajo. Boš videla, po jutru se dan pozna, po prvi generaciji pa gimnazijo,' mi je velikokrat govoril z grenkobo, ker so njegovo gimnazijo vsi postrani gledali," pripoveduje danes Nada Leder.

Na vprašanje, da je bil ravnatelj Leder znan kot zelo strog profesor, se gospa nasmeje in pravi: "To je res. Zahteval je red, bil je zelo strog, vendar pravičen in to so mu vsi priznali. Če bi danes označila njegovo delo, bi lahko rekla, da je bil zelo priden in zagnan. Tega ne govorim le zato, ker je bil moj mož."

V šolskem letu 1956/57 so v gimnaziji uvedli kot dopolnilne predmete angleščino, stenografijo in latinščino, vendar je pouk latinščine zaradi nerednega obiskovanja kmalu prenehal.

Junija 1955 je bila določena nova lokacija za srednješolski center, kjer so bili predvideni gimnazijski, internatski in stanovanjski prostori, in sicer v Ivančni Gorici. Tedaj je bil za nove stavbe določen prostor na vzpetini severno od glavne ceste (verjetno na prostoru, kjer danes stoji cerkev), in sicer v skupni površini 25.000 kvadratnih metrov. Načrte je v idejnem zametku izdelal inž. Drago Seunig v Ateljeju za arhitekturo v Ljubljani, vendar ta projekt ni bil nikoli izveden.

Leta 1962 je profesorju Mirku Ledru potekel mandat in takrat je bil premeščen v Ljubljano. Najprej za inšpektorja za srednje šole na okraju in nato za ravnatelja v srednji gradbeni šoli, Nada Leder pa je nadaljevala poučevanje na Centru strokovnih šol v Ljubljani. Stiško obdobje se je profesorici in njenemu možu globoko vtisnilo v spomin: "Zelo, zelo rada sva bila tam in obema je ta čas ostal kot nekaj zelo lepega. To so bili časi pionirstva, bi lahko danes rekli."

PO JUTRU SE DAN POZNA - PO PRVI GENERACIJI PA ŠOLA

Prva generacija stiških maturantov je končala gimnazijo leta 1955. Tedaj je maturiralo 17 kandidatov. V publikaciji ob 20. obletnici Gimnazije Stična je bilo dobesedno napisano: "Maturiralo je 17 kandidatov. Maturanti so pokazali sicer še skromno razgledanost, tako da je bilo jasno, da so nekateri res prišli v osmi razred le zato, ker so imeli možnost zastoni stanovati v dijaškem domu. Poznalo se je, da je učno osebje zelo nestalno in da to močno vpliva na kakovost znanja."

Maturanti 1. generacije 40 let po maturi s profesorjema Nikom Koširjem in Ano Debevec-Oblak

Prva generacija stiških maturantov je kljub tem besedam, vsaj tako lahko rečemo, gotovo ena izmed najbolj uspešnih. Vsako leto se srečajo, in sicer drugo nedeljo v juniju. S pomočjo maturanta te generacije Mihaela Prijatelja, ki danes živi v Mariboru, smo zbrali nekaj podatkov o generaciji - danes so večinoma že upokojeni.

Frančiška Glavan je postala višji rentgenski tehnik in je poklic opravljala nekje na Primorskem. **Marija Jamnik** je končala šolo za višje medicinske sestre in se je zaposlila v Ljubljani. **Franca**

Klančarja sošolci še danes iščejo, kajti živel naj bi v nekem domu za starostnike v Mariboru. Vendar ga ne najdejo, ker je spremenil ime, ukvarjal pa naj bi se z medicinsko-socialnimi problemi.

Alojz Koporec je edini že pokojni, kljub izjemni nadarjenosti ni končal študija. Bil je nadarjen slikar in risar, ko pa so ga na likovni akademiji zavrnil, je nekoliko obupal in kasneje umrl v Šentjerneju. **Božo Kovač** je diplomirani romanist, dolga leta je bil novinar, glavni urednik (Delo, Dnevnik, Borba, RTV-Slovenija, Republika) in tudi politik, danes pa je svetovalec v kabinetu predsednika države Milana Kučana.

Ana Lavrih je inž. kemije in je poučevala na biotehniški fakulteti ter različnih srednjih šolah. S Kuma se daleč vidi, **Ciril Mrzelj** je namreč župnik v Dobovcu na severni strani Kuma in pod dobovško faro sodi tudi območje Kuma. **Janez Mikuž** je postal predmetni učitelj matematike in živi v Ljubljani. **Mihael Plot** je diplomirani pravnik in danes sodnik v pokoju v Grosupljem. **Mihael Prijatelj** je diplomirani inž. kemije, pogosto pa dopisuje v pismih bralcev, posebej v Delu. **Franc Rus** je končal gradbeno fakulteto in postal dipl. inž. gradbeništva, bil je svetovalec vlade. **Jože Štangar** živi v Litiji in je diplomirani inž. elektrotehnike. **Valentina Tomlje** se je zapisala v zgodovino Ljubljane kot ena najuspešnejših županij, sicer pa je diplomirana pravnica, ki je bila dolga leta v politiki. **Vlasta Velišček** in **Marija Zadel** sta se takoj po višji gimnaziji zaposlili. Vlasta živi na Primorskem in se ukvarja s slikarstvom, Marija Zadel pa je delala v odvetniški pisarni svojega moža. Edini zdravnik te generacije pa je **Anton Zupančič**, ki je delal v Kliničnem centru v Ljubljani. **Draga Šlajpah** pa se je po maturi zaposlila na pošti.

Več kot polovica vseh maturantov prve generacije je končala visoko šolo, pa tudi vsi ostali so bili izjemno uspešni, tako da ob zapisanem poseben komentar ni potreben.

Univerzitetni profesorji za gimnazijce

Lojze Šonc je bil eden prvih Slovencev, ki je po vojni študiral v tujini, ravnatelj Gimnazije Stična pa je bil med letoma 1964 in 1971.

Lojze Šonc je profesor pedagogike, psihologije in filozofije. Zanimiva je njegova službena pot, preden je postal ravnatelj Gimnazije Stična, kot tudi njegova kariera po odhodu iz Stične. Po materi je kočevski Nemec, po očetu pa Kraševcevec. Takoj po vojni je dve leti in pol študiral v Rusiji, resolucijo Informbiroja dočakal doma na počitnicah, študij pa je dokončal v Ljubljani. Ravnatelj Gimnazije Stična je bil od 1964 do 1971, pred tem pa je delal kot predmetni učitelj na učiteljski v Tolminu, nato kot pedagog na Centralnem komiteju socialistične mladine, čeprav, kot pravi, ni imel pojma, zakaj so rabili pedagoga. Zato je zaprosil za premestitev in dobil delovno mesto v Tolminu.

Poškodba pri športu pa mu je preprečila nastop dela. Med nogometno tekmo mu je vratar priletel z glavo v koleno in mu ga zdrobil, v Tolmin pa so morali poslati drugega učitelja. Kasneje je bil premeščen na učiteljske v Mursko Soboto, po letu 1953 je bil ravnatelj Prehodnega mladinskega doma Ivanke Uranjek v Dobrni. Leta 1960 je bil imenovan za vodjo sveta za šolstvo, kulturo in telesno vzgojo v občini Novo mesto z okolico, učil pa je tudi na učiteljski in gimnaziji. Zaradi ukinitve učiteljskega in stanovanjskih težav so mu ponudili mesto ravnatelja na stiški gimnaziji.

“Šola je imela ob mojem prihodu 6 oddelkov in ob koncu skupno 146 dijakov, s profesorji pa smo bili bolj na tesnem. Takrat se je spet spremenil način mature, in sicer so maturanti pisali seminarsko nalogo ter imeli izpit iz treh predmetov: slovenščine, tujega jezika ali matematike in izbirnega predmeta. Nov način mature je vplival na rezultate, ki pa vseeno niso bili slabi.”

- ♦ **Bili ste prišlek v stiški gimnaziji in verjetno kolektiv ni bil prav posebej navdušen nad vami?**

"Kot izkušenega pedagoškega delavca so me iz Novega mesta premestili v Stično, šolski svet pa me je v celoti zavrnil. Takoj sem umaknil svojo vlogo. Iz Ljubljane je prišla Ranka Kavčič, ki je sklicala svet in jim predstavila nastalo situacijo ter jasno povedala, da zaradi odločitve sveta, 'od jutri' v Stični ne bo več gimnazije, ker se ukinja. Potem so še enkrat glasovali in me izvolili s 14 glasovi za in enim vzdržanim. Tako sem prišel v Stično kot v.d. ravnatelja. Dobil sem stanovanje v Ivančni Gorici, sam pri sebi pa sem rekel, da bom z delom dokazal, koliko veljam. Čez pol leta je svet ponovno volil in soglasno so me potrdili za ravnatelja, po prvem mandatu pa še za štiri leta, vendar sem ostal le tri, ker so me premestili v Ljubljano za prvega direktorja vojaške gimnazije."

- ♦ **Kaj vse se je še dogajalo v šoli ob pouku?**

"Dijaki so uredili športno igrišče in stadion ter celo adaptirali kočo na Pristavi. Med počitnicami 1965 smo obnovili razrede in pridobili verifikacijo šole, vendar le pogojno. Takrat sta bila izjemno aktivna pevski zbor in literarni krožek, dijaki so tekmovali za Jurčičevo bralno značko, naša šola pa je bila znana po tujih jezikih, med najbolj aktivnimi sta bila krožka za nemški in francoski jezik."

- ♦ **Omenjate pogojno verifikacijo šole. Takrat naj bi se šola združila s poljansko gimnazijo?**

"Leta 1966 je Občinska skupščina Grosuplje skušala priključiti gimnazijo Stična k poljanski, in sicer tako, da bi bili v Stični 4 oddelki, ljubljanski profesorji bi honorarno poučevali na naši šoli, naši pa po možnosti tudi v Ljubljani. Tedaj je poljanska gimnazija odklonila združitev, zanimivo pa je, da se tudi naš gimnazijski kolektiv ni v celoti strinjal s tako rešitvijo. Občina Grosuplje je hotela ukiniti to edino gimnazijo na vasi s 100 učenci in 4 oddelki ter pravo maturo. Takrat je pogojna verifikacija potekla, dva meseca smo bili celo brez nje, 23. novembra pa je Gimnazija Stična (p)ostala samostojen zavod."

- ♦ **Že v šestdesetih letih so bile paralelke?**

"Leta 1964 sta bila po dva prva in druga razreda ter po en tretji in četrti, leto kasneje pa so vsi razredi, razen četrtnih, imeli paralelke, profesorski zbor je štel 17 rednih in honorarnih profesorjev. V šolskem letu 1968/69 smo zaradi prostorskih in kadrovskih kapacitet sklenili zmanjšati število razredov na 4 brez paralelk. Tedaj smo izboljšali strukturo profesorjev, kriterij ocenjevanja pa se je zaostрил. Težave s kadri sem včasih reševal tako, da sem šel na univerzo in na podlagi znanstev pripeljal na stiško gimnazijo nekaj izjemnih univerzitetnih profesorjev, kot npr. prof. kemije Boštjana Žekša."

- ♦ **Bili ste partizan, odločen komunist. Kakšni pa so bili vaši odnosi z menihi v samostanu in predvsem patrom Ašičem?**

"Predvsem jasni in človeški. Med nama je bil tih dogovor, da se ne bo nihče vmešaval v delo drugega. Jaz sem bil direktor 'civilnega' dela hiše, Ašič pa 'cerkvenega', pa čeprav so bili profesorji podnajemniki v samostanu, kjer so stanovali v ogromnih sobah. Imela sva dobre odnose, pater Ašič pa je kar naravnost rekel, da ima raje Šonca komunista, ki ne 'špara' besed, kot pa nekoga, ki se še sence v cerkvi boji."

- ♦ **Številnim dijakom ste ostali v spominu s svojimi predavanji filozofije.**

"Takole sem jim rekel: filozofija je bila prvotno znanost, ki je obsegala vse od jezikoslovja, religije do matematike. Pri meni se boste naučili kitajske filozofije, indijske in vse ostale. Vsake toliko časa smo imeli t.i. govorilne ure, dijaki so spraševali, jaz pa sem odgovarjal."

- ♦ **Med vašim ravnateljevanjem ste se morali pogosto upirati poizkusom ukinitve gimnazije?**

"Da, leta 1968 se je vprašanje obstoja gimnazije spel zaostřilo, in sicer zaradi potrebe po racionalizaciji, saj bi za optimalen pouk gimnazija morala imeti osem oddelkov. Zaradi tega, ker gimnazija ne daje končne izobrazbe, so razmišljali o kakšni strokovni šoli. Vendar se je tem težnjam tedaj odločno uprl kolektiv. Število učencev se je v šolskem letu 1968/69 sicer zmanjšalo na 114 (4 razredi, 4 oddelki), maturiralo je 31 kandidatov, leto kasneje pa so bili 104 dijaki, od tega 23 maturantov."

♦ **Ves čas govoriva o Gimnaziji Stična. Kdaj pa so šolo poimenovali po Josipu Jurčiču?**
"Po Josipu Jurčiču pa smo šolo poimenovali 29. oktobra 1970 na dan občinskega praznika."

♦ **Se vam zdi, da so stiško gimnazijo vedno potiskali v ozadje?**

"Vedno. Po podatkih naj bi pred II. svetovno vojno imela le dva prebivalca tega območja visoko izobrazbo, ob 20-letnici gimnazije pa smo ugotovili, da je med 361 maturanti stiške gimnazije v dvajsetih letih kar 210 diplomiralo na visoki ali višji šoli. Gimnazija Stična je postala ena izmed bolj uglednih in zanimivih gimnazij - tudi zaradi profesorjev, svojih diplomantov in morda tudi nas ravnateljcev."

Gimnazija na vasi

Profesorica Cilka Žagar je 38 let poučevala na gimnaziji Josipa Jurčiča v Stični in Ivančni Gorici ter bila kar štirikrat ravnateljica

Cilka Žagar je profesorica, ki se je gotovo zapisala v spomin največjega števila generacij maturantov stiške gimnazije. 38 let je poučevala slovenščino in petje oz. glasbeno umetnost, ravnateljica pa je bila štirikrat; prvič med letoma 1962 in 1964, po odhodu Lojzeta Šonca med letoma 1971 in 1975, potem je še dvakrat kot v.d. ravnateljice vodila šolo, in sicer med 1. septembrom in 15. oktobrom 1979 ter med 1. aprilom in 16. avgustom 1982.

♦ **Po odhodu ravnatelja Mirka Ledra so vas kljub mladosti imenovali za v.d. ravnateljice?**

"Takrat so zaradi mene spremenili pravilnik. Imela sem premalo službenih let, da bi lahko zasedla mesto ravnatelja in so zato pogoj delovnih izkušenj zmanjšali z 10 na pet let, vendar sem bila ves čas v.d. ravnateljice. Najprej eno leto in potem še eno, kar je bilo proti vsem tedanjim zakonom."

♦ **Kot profesorica ste prišli v Stično okoli leta 1958.**

"Prišla sem leta 1957 in sem prvega pol leta učila na osnovni šoli, jeseni pa je sledila delitev gimnazije. Do takrat je bilo osem razredov gimnazije, po tej delitvi sem odšla na višjo."

♦ **Takrat ste učili slovenščino, kaj pa glasbo?**

"Tudi. Opravila sem zborovodsko šolo in nekaj izpitov na pedagoški šoli ob delu in takratni ravnatelj Mirko Leder mi je rekel, da bom zato učila tudi petje. Glasba je bila kot predmet uvedena kasneje."

♦ **Koliko je bilo leta 1962 sploh profesorjev?**

"Prav veliko nas res ni bilo. Takrat je prišla prof. Alma Hrovat in še nekateri, z matematiko pa je bil več let križ. Od 1970 do 1972 so predavali trije matematiki z Inštituta Jožef Stefan, med njimi pa sta bila znani doktor Boštjan Žekš in Ludvik Bogataj."

♦ **V prvih letih gimnazije je bil kolektiv majhen, učencev pa malo. Verjetno je bilo to po eni strani slabo, po drugi pa dobro.**

"Da, bilo nas je malo, zato smo bili povezani in smo se vsi dobro razumeli."

♦ **Ob vašem prihodu je bil v Stični še internat?**

"Ko sem prvič postala ravnateljica, sem bila tudi upravnica internata, ki je bil v drugem nadstropju samostanskega poslopja. Učencev je bilo v petdesetih letih v internatu veliko, po letu 1960 pa vse manj, ker se je počasi izboljšal javni prevoz."

♦ **Kakšna je bila takrat matura?**

"Nekaj časa je bilo tako, da je bila matura le zagovor naloge, kasneje pa so bili tudi izpiti. Če je kandidat pisal maturitetno nalogo 4 ali 5, je bil oproščen mature. Spominjam se

dekleta, ki je bila štiri leta zelo uspešna. Njeno nalogo sem ocenila s štirico, s tem pa se ni strinjal inšpektor in je dejal, da je naloga le za zadostno. Potem je bila sklicana komisija, ki je ocenila nalogo z oceno dobro. Veste, če je bil nekdo štiri leta zelo dober, sem mu lahko malo pomagala, danes pa so maturanti odvisni le od točk, kar mi ni všeč. Zakaj ne bi prizadevnemu, ki se je štiri leta res trudil, kakšno točko dodali na račun minulega dela!"

♦ **V tistih letih je bila gimnazija močno vpeta v življenje okolja?**

"Zelo smo bili povezani z okoljem. Ljudje so se močno zavedali pomena šole za razvoj svojega kraja, saj bi bilo brez gimnazije šolanje njihovih otrok predrago, da bi ga zmogli vsi, ki so bili nadarjeni. Ni naključje, da je predstavnik KS Stična Janez Šeme, ko sva morala spet na nek republiški posvet zaradi obstoja gimnazije, dejal, da ljudje nočejo, da bi bili njihovi otroci samo pastirji in dekle, zato želijo gimnazijo ohraniti za vsako ceno. Tudi s Kulturnim društvom Stična smo gimnaziji veliko sodelovali; pri proslavah, igrah, s pevskim zborom, povsod smo morali biti poleg, še posebej pevski zbor. V začetku je bil mešani mladinski, potem samo deklški, nato pa spet mešani, če je bilo dovolj fantov. Nekateri so mislili, da so bili pri zboru samo zaradi števila."

♦ **Ravnateljica ste bili tudi med leti 1971 in 1975. Kako to, da ste bili od 1962 dve leti v.d. ravnateljice?**

"Nisem imela 'rdeče knjižice'. Ko je leta 1971 odšel prof. Šonc, sem se edina javila na razpis. Kasneje so mi povedali, da je za moje imenovanje odločil glas bivšega direktorja Tabora Janka Petka, ki je na odboru dejal, da če sem bila dobra za v.d., naj bom dobra pa še za redni mandat. In tako sem bila 4 leta ravnateljica brez 'rdeče knjižice'."

♦ **V času od 1971 do 1975 se je marsikaj spremenilo. V gimnazijo se je vpisovalo vse več Grosupeljčanov, Trebanjcev...**

"Takrat je bilo v nekem časopisu objavljeno, da se lahko ravnateljica stiške gimnazije Cilka Žagar pohvali, da hodijo k njej na vas v šolo otroci iz mesta. No, ampak Grosuplje še vedno ni mesto."

♦ **Zakaj je stiška gimnazija tako pogosto šla marsikomu - kako bi rekel - v nos?**

"Zato, ker je bila na vasi, kot je tedaj zapisal novinar: 'K njej na vas, otroci iz mesta.' Nekje bogu za hrbtom..."

♦ **Vseeno pa je tudi to bila prednost?**

"O, seveda. Otroci so bili bolj resni, manj je bilo 'lumparij', čeprav so se tudi dogajale. Takrat niso 'špricali' v gostilni, ampak so si naredili neko prežo na drevesu in tam 'preživljali' dopoldanski pouk. Bili so nekako drugačni, z njimi se je dalo pogovoriti..."

♦ **Je bilo tudi več spoštovanja do profesorjev?**

"To pa sploh in to vidim še danes, ko srečujem tiste, ki sem jih učila v prvih letih in kasneje."

♦ **Pravite, da so se dijaki spreminjali s časom. Kaj pa profesorji?**

"Tudi to sem lahko opazovala. Tedaj smo se zavzemali za to, da bi profesorji stanovali v Stični, da bi se vživeli v kraj. Če je profesor na koncu pouka samo pogledal na uro in odšel, je bilo drugače."

♦ **V letih od 1971 do 1975 ste uvedli kabinetni pouk?**

"Že leta 1962 smo pripravili zahtevek za verifikacijo in septembra 1963 je bila gimnazija pogojno verificirana. Odločba o pogojih pa je zahtevala, da moramo urediti tudi laboratorij in kabinete. V celoti smo na kabinetni pouk prešli v šolskem letu 1972/73. Takrat je bilo res ogromno dela. Knjižnico smo v vsem času kar petkrat selili. Uvedba kabinetnega pouka v samostanskih prostorih je bila izjemno zahtevna. Samo predstavljajte si, kako je preurejati stare stene. Ženska in gospodarstvo nista šla najbolje skupaj, in to je bilo zame posebej zahtevno. Nekoč so me hoteli ogoljufati in tedaj mi je pomagala snažilka Milka Demec, saj je bolj poznala problematiko, ker je bil tudi njen mož obrtnik. Kaj sem se jaz kot slavistka spoznala na vodovodne cevi! Če me ne bi opozorila, bi bili ogoljufani, saj niso vgradili opreme, za katero so trdili, da so jo."

♦ **Omeniti morava še šolsko glasilo Iskrice, ki ste ga dolga leta izdajali rokopisno.**

"Prvo glasilo je izšlo leto pred mojim prihodom, to je bil Bršljan, potem Iskre, Iskrice pa so postale v centru. Iskre smo napisali za vsak razred, se pravi štiri izvode, eden je bil še za arhiv, enega pa smo pošiljali v NUK. Posamezni izvod pa je pisalo več dijakov. Z njihovo pisavo sem morala biti kar zadovoljna, saj so pisali prostovoljci."

♦ **Kam ste tedaj hodili na maturantske izlete?**

"V glavnem v Dalmacijo, najprej smo potovali, potem pa smo počitnikovali ob morju. V glavnem smo hodili z vlakom in ladjo. Nekoč je cela šola pisala spise o železnici, potem pa so maturanti dobili za nagrado izlet z vlakom. Šli smo do Beograda, nato v Sarajevo in naprej po ozkotirni železnici proti Dubrovniku, nazaj pa z ladjo. To so bila lepa doživetja."

♦ **Kaj pa maturantski plesi?**

"Ples je bil dolga leta v stiški dvorani, prvi zunaj Stične je bil šele leta 1973 na Polževem. Kasneje so maturantske plesne preselili na Otočec. Takrat, ko so prvo leto imeli ples na Polževem, nad tem nisem bila navdušena, ker smo v domači dvorani imeli boljši pregled."

♦ **Ravnateljica ste bili tudi v letu 1979 in 1982, obakrat krajše obdobje.**

"Včasih se mi je to zdelo neumno, ker je bilo ob moji kandidaturi za ravnateljico vedno toliko pomislekov, če pa ni bilo nikogar, pa sem bila dobra."

♦ **Leta 1979 je bila šola še v Stični, 1982 pa že v Ivančni Gorici.**

"Od novega centra smo pričakovali veliko, vseeno pa nas je motilo, ker smo morali pustiti pohištvo v stari šoli. Ko je čez čas kaj manjkalo, pa smo hodili nazaj. Ko je direktor centra postal Jože Intihar, sem spet prevzela gimnazijo. To niti ni bilo tako težko, ker je bil ob vsem še direktor centra, tako da sem se lahko bolj posvetila pedagoškemu delu. Bilo je veliko več profesorjev - naših bivših maturantov."

♦ **Leta 1991 ste se upokojili, učili pa ste še do leta 1995. Se pravi, da ste bili 38 let v gimnaziji.**

"V tem času se je zgodilo marsikaj, imam pa lepe spomine. Velikokrat sem bila razrednik, otrokom sem veliko odpustila. Neštokrat sem jim rekla, naj mi vse povedo po pravici, saj jih bom le tako lahko branila. Tega so se kar držali."

♦ **Bili so lepi časi...**

"Da, kot sem rekla. Takrat, ko smo bili še v Stični, je bilo res prijetno, čeprav je nad gimnazijo pogosto visela grožnja o njeni ukinitvi in smo morali storiti vse, da smo jo reševali."

"Atentat" na ravnateljico

S prihodom Mihaela Glavan na stiško gimnazijo se je začela poučevati tudi angleščina. Šolo je vodil v najbolj kritičnih časih od leta 1975 do 1979

Mihael Glavan je prišel na Gimnazijo Josipa Jurčiča najprej kot honorarni predavatelj angleščine, se leto kasneje zaposlil redno in bil ravnatelj od 1975 do 1979. Do njegovega prihoda je bil prvi tuji jezik v gimnaziji nemščina, kar je predstavljalo omejitev pri vpisu.

"Do takrat smo imeli samo po en oddelek, takoj ko smo uvedli angleščino, smo razpisali dva in močno se je povečal priliv dijakov iz občine Trebnje in Grosuplje. Z leti se je število dijakov povečalo, tako da smo imeli oddelek A s prvim jezikom nemščino in oddelek B z angleščino. Drugi jezik je bila francoščina, ki je imela v Stični dolgo tradicijo in je bila tudi zelo kvalitetna. Že od prof. Gantarja, ki je bil dr. klasične filologije, preko

prof. Smolejeve, ki je bila kasneje na univerzi lektorica na oddelku za francoščino, Staše Glavič in Jelke Kadunc, ki je danes vodilna prevajalka iz tega jezika. Ta gimnazija je bila v tistih letih najkvalitetnejša ravno v tujih jezikih."

♦ **Leta 1973 ste postali ravnatelj. Ste se javili na razpis?**

"Takrat je bilo to odvisno od družbenega okolja: občini in Zavod za šolstvo ter institucije, ki so odločale o šolstvu, so iskali nekoga, ki bi bil bolj odprt in angažiran v okolju, skratka komunikativen. Ko je kolegici Cilki Žagar potekel mandat, so na občini predlagali, naj prevzamem ravnateljstvo."

♦ **Iz pedagoškega dela ste šli v organizacijsko?**

"Zame je bila to zanimiva izkušnja, spoznal sem, da me je strokovno delo bolj zanimalo kot organizacijsko."

♦ **Kadrovska problematika na gimnaziji je bila v tistih letih in kasneje specifična.**

Profesorji za nekatere predmete so se relativno pogosto menjavali.

"Kadrovska problematika na podeželski gimnaziji - čeprav izraz podeželska ni slabšalen, saj ima taka šola mnogo pozitivnih lastnosti - je gotovo obstajala. Ta vprašanja so bila kočljiva; pri matematiki in fiziki ter nekaterih družboslovnih predmetih, npr. filozofiji, psihologiji in sociologiji, je bilo premalo učiteljev v celotni Sloveniji, in tako so jih mestne šole lažje dobile kot pa oddaljenejša. Zato so pogosto te predmete poučevali mladi ljudje brez diplome ali pa so se vozili iz centra za določen čas. Vsi pa so izrabili prve boljše ponudbe in se odselili, zato je bilo na marsikaterem področju teh menjav preveč, bile so prehitre in to je vplivalo tudi na kvaliteto."

♦ **Istčasno je prišlo na gimnazijo nekaj profesorjev, ki so dali dijakom drugačen, bolj svetovljanski pogled, kot npr. Peter Srakar.**

"Da, Srakar je bil tak primer, bilo pa je še nekaj drugih. Statistike kažejo, da smo v povprečju imeli prav tako število diplomantov kot vse druge gimnazije, in s tega vidika ne gre za nižjo kvaliteto znanja, čeprav so si naši maturanti morali kasneje sami pridobiti določeno znanje, zato pa so imeli izkušnje in resnost ter so dopolnili pomanjkljivosti."

♦ **V času vašega ravnateljstva je bilo na šoli med dijaki kar nekaj posebnih. Vaši spomini na njih so...**

"Zelo lepi. V gimnaziji sem bil skoraj desetletje in moram reči, da v tem času nismo imeli nobenih posebno slabih izkušenj z dijaki. Bili so zelo različni in med njimi je bilo res tudi precej posebnih. Nismo pa imeli posebnih težav z drogami, ki so se tedaj pri nas šele pojavljale. Osnovna značilnost stiških dijakov je bila želja, da bi čimprej dorasli, da bi šli v pravo in veliko življenje."

♦ **V Stični so imeli še vedno občutek, da so v malem življenju?**

"Točno. Ta kompleks ali bolje rečeno nek občutek, da so podeželski, da so na obrobju, manj v središču življenja, obstaja verjetno tudi danes. To ni nujno tudi slabo, ker poraja veliko motivacijo, da iz tega okolja odidejo v drugo, zato pa morajo sami nekaj storiti."

♦ **Prigode so bile gotovo številne. Nekoč vam je učenec vrgel pod avto petardo in je pol šole mislilo, da je nekdo izvedel atentat na vas. Gotovo pa so bili tudi drugi taki dogodki?**

"Nekako najbolj ekstremen primer se je zgodil dijaku J. J. Maturitetni roki so bili pravočasno objavljeni, dijak pa jih je spregledal in je namesto zjutraj prišel na maturo popoldne, ko je že potekala konferenca. Kljub temu smo ponovno sklicali maturitetno komisijo in mu omogočili opravljanje mature v rednem roku, kjer je pokazal dobro znanje in je uspešno opravil maturo. Njihova družina je bila na sploh zanimiva. Ne le zato, ker so danes uspešni, nekaj posebnega je bila tudi njihova mama. Spominjam se je kot kmečke ženske, ki je prišla v šolo in povedala, da ima kup fantov, ki bi vsi radi študirali in hodili v šolo z zelo oddaljene Ilove Gore. In so hodili, danes pa so na odgovornih položajih, magistri in doktorji."

♦ **Preseliva se na 'zabavno' področje. Gimnazija je močno vplivala tudi na dogajanje v Stični.**

"Gimnazija je bila v tem okolju vedno tudi nosilec kulturnega dogajanja. Tudi sam sem bil režiser vaške gledališke skupine iz Stične. Dobro smo sodelovali s samostanom, in to kljub temu, da je država mačehovsko ravnala z menihi, še posebej v smislu materialne pomoči. Opat je enkrat letno uradno sprejel ravnatelja, nekateri izobraženi menihi so inštruirali dijake in nikoli se nismo vpletali v ta razmerja.

Nekaj posebnega pa so bili tudi maturantski plesi, ki smo jih do leta 1973 organizirali kar v šoli, potem pa v okoliških dvorinah. Stik staršev, učencev in profesorjev je bil tako še močnejši, to so bili resnično družabni šolski in krajevni dogodki."

♦ **Delovni pogoji gimnazije v samostanu Stična pa so bili slabi?**

"Mizerni. Še posebej v zadnjih letih pred novogradnjo, v letih, ko sem jaz vodil šolo. Država je namenjala minimalna sredstva za vzdrževanje. Bilo je hladno, prostori so se težko čistili, sanitarno higienski pogoji so bili zelo slabi in z današnjega vidika nesprejemljivi."

♦ **Ali je bila nujna selitev oz. novogradnja šole?**

"Nujna, to je predstavljalo dodatno skrb ob rednem delu; družbena skupnost oz. država je vendarle pristala na novogradnjo. V letih od 1978 do 1979 smo sodelovali pri načrtovanju prostorov, izdelali razvojni načrt za naslednje desetletje glede na število učencev, opremo in strokovno osnovo. Zadnji dve leti sem za to delo porabil ogromno časa. V letu 1981 so začeli s poukom v novih prostorih."

♦ **Danes in že takrat je bilo veliko pripomb glede lokacije skupnih prostorov za osnovno in srednjo šolo.**

"Odkrito je potrebno povedati, da občinski center Grosuplje ni nikoli podpiral te srednje šole. Menili so, da bi se vsa ta mladina lahko šolala v Ljubljani. Tukaj pa je bila zelo številčna osnovnošolska generacija in tudi ta šola je bila v izjemni prostorski stiski, in tako smo potem morali pristati na kompromis, da bosta v novem šolskem centru obe instituciji skupaj, kar je pedagoško in organizacijsko neprimerno. Samo to je bila edina realna možnost, da smo dobili novo zgradbo. Podpirala nas je takratna izobraževalna skupnost in tudi lokalna, kjer bi posebej omenil mag. Jurija Goriška, ki je zelo veliko prispeval k temu, da se je šolski center začel graditi."

♦ **Lokacija tudi ni najbolj posrečena: na eni strani idiličen gozd, poleg mestno naselje, na tretji strani tovarna in še prašičja farma?**

"Lokacijo smo razmeroma hitro izbrali. V Stični tako velike lokacije za šolo ni bilo, nekaj različic smo imeli v Ivančni Gorici, vendar je bila ta najprimernejša, pomanjkljivost pa je bila v tem, da je bila šola na meji stiške in krajevnih skupnosti Ivančna Gorica, kar je z leti zbledelo, takrat pa je bilo to zelo pomembno in so se celo desetletje prepirali, kako naj se šola imenuje, kakšen naslov naj ima, hišno številko in podobne nesmisle. Farma je bila že takrat moteč dejavnik, vendar smo imeli zagotovila, da bodo kmalu imeli take čistilne naprave, da bo vsako onesnaževanje odpravljeno zelo hitro. In to ne le farma, ampak tudi IMP. Farma je moteča z vidika počutja, medtem ko manj vpliva na zdravje, izpusti iz IMP pa so manj moteči, vendar pa bolj škodljivi. Z leti se je oboje nekoliko umirilo, je pa še vedno prisotno."

♦ **Štiri leta so dolga in kratka doba. Kako danes vidite ta čas?**

"Za mladega človeka - ker sem bil takrat eden najmlajših ravnateljev, saj sem bil ob prevzemu star 34 let - je bil ta čas kratek in je hitro minil. Zame je bila to zanimiva strokovna in človeška izkušnja. Takrat tega nisem želel nadaljevati, ker se mi je zdelo, da sem premlad, da bi imel edino perspektivo še desetletja voditi šolo, saj so me vleкли drugi izzivi. Vedno pa sem želel, da bi našo gimnazijo intelektualno dvignili in omogočili sposobnejšim, da bi se hitreje razvijali."

Cvetka Bunc je bila ravnateljica srednje družboslovne šole med 1982 in 1986

V letih od 1982 do 1986 je bila ravnateljica Gimnazije Josipa Jurčiča Cvetka Bunc iz Trebnjega. Prišla je dobesedno iz neposredne proizvodnje, čeprav je eno leto vmes vodila izobraževanje kovinsko-predelovalne usmeritve, dislociranega oddelka srednje novomeške tehniške šole. Delala je v Trimu, uspešnem dolenjskem podjetju, tako da je bil njen pristop do ravnateljevanja in vodenja včasih bolj menedžerski, predvsem pa strog glede reda, discipline in delovnih pravil.

“Prebrala sem razpis v Delu in se javila. V Trebnjem sem bila vodja dislociranega oddelka novomeške tehniške šole, moj status pa ni bil povsem urejen. To ni bila polna zaposlitev, zato sem dodatne štiri ure delala na VIU (združena vzgojno-izobraževalna organizacija), kjer sem skrbela za izobraževanje pedagoških delavcev s posebno nalogo vzpodbujanja učiteljev, da bi dokončali študij smeri, ki so jo poučevali. Potem pa so to delovno mesto ukinili.”

♦ In potem ste se prijavili na razpis za ravnatelja Gimnazije Josipa Jurčiča?

“Prijavila, čeprav nisem pričakovala, da bom sprejeta. Poklicali so me na razgovor, moji sogovorniki so bili zelo prijazni in seznanili so me, da bo seja izvršnega sveta čez 14 dni, kjer se bodo odločali o mojem imenovanju. Bila sem sprejeta - na podlagi enega razgovora, tako da lahko ugotovim, da sem res naredila dober vtis.”

♦ Kako so potekali uvajanje in priprave?

“Sprejel me je tedanji direktor šolskega centra Jože Intihar, ki je bil izjemno prijazen, in tajnica Nuša Pangerc. Intihar mi je predstavil šolo in usmeritve in to je bilo vse, tako da sem se morala sama znajti. Morda res nisem imela posebno velikih izkušenj s tovrstnim delom, vendar sem se v letu dni, ko sem vodila dislocirani oddelok v Trebnjem, ogromno naučila od tedanjega ravnatelja srednje tehniške šole Kočevarja. Bil je zelo natančen in dosleden in njegovih principov in napotkov sem se držala, nekajkrat pa sem ga tudi povprašala za nasvet.

♦ Prišli ste v neznano in tudi za kolektiv ste bili neznanka?

“Verjetno. Motilo me je le to, da sem čutila popolno indiferentnost; niti, da sem zaželen, kar bi lahko sodila po tako hitrem sprejemu, in niti, da nisem. Moj prvi delovni dan mi je ostal v dobrem spominu. Profesor Intihar me je pripeljal v zbornico in mi takoj predal ‘vajeti’, se pravi vodenje konference. Najprej sem se predstavila, potem so to storili vsi profesorji in ko sem gledala po seznamu, sem ugotovila, da manjka profesor telesne vzgoje Miodrag Cvetanović. Vprašala sem, kje je, pa so se vsi nasmejali, da pride šele takrat, ko se začne pouk. To pa je bilo, kot bi mi stopili na žulj, saj sem prihajala iz združenega dela in sem vedela, kaj pomeni točnost in tudi kaj nekajdnevno zamujanje. Že prvi dan sem zagrozila z disciplinsko komisijo, kar je verjetno povzročilo, da je bil profesor naslednji dan že v šoli.”

♦ Vaše delo je bilo gotovo zahtevno in naporno?

“Seveda je bilo še posebej naporno, kajti tedaj se je odločala tudi nadaljnja usoda gimnazije. Moji otroci se tega obdobja spominjajo kot enega mojih najtežjih službenih obdobj. Zjutraj sem odhajala z vlakom ob šestih skupaj z drugimi dijaki vozači, vračala pa sem se nekaj ur za njimi, navadno zvečer.”

♦ Med vašim ravnateljevanjem je gimnazija dobila popolno ime Gimnazija Josipa Jurčiča Ivančna Gorica.

“Kmalu po prihodu sem ugotovila, da gre tu tudi za medkrajevni spor med KS Stična in KS Ivančna Gorica o tem, kje je srednješolski center: ali je v Stični ali v Ivančni Gorici.

Prepirali so se o nazivu, o tem, kje poteka meja med obema krajevnima skupnostima in kje leži šola. Na vseh sestankih je bil glavni problem to, kakšen bo napis na šoli in kaj bo pisalo na žigu. Velikokrat sem rekla, da bi bilo koristneje, če bi energijo porabili za dokončanje centra in prepoznavnost šole po kvaliteti pouka, ime pa je popolnoma nepomembno. Vse skupaj je prišlo celo na televizijo, nato pa so prišli geodeti in merili, kje točno stoji vhod v šolo. Povem vam, da me je bilo takrat resnično sram, potem pa smo nekoč napisali, da se šola imenuje Gimnazija Josipa Jurčiča Ivančna Gorica in jaz sem to podpisala, osnovna šola v istem centru pa je OŠ Stična."

♦ **Omenili ste problematiko centra, v katerem sta skupaj srednješolska in osnovnošolska mladina.**

"Srednješolci imajo povsem drug način obnašanja in vedenja, svoje vzorce življenja in izražanja čustev kot pa osnovnošolci, in tako je nesprejemljivo, da so skupaj. V centru so tedaj hoteli, da bi vladal osnovnošolski režim. Temu sem se uprla in podpiral me je tudi direktor centra Jože Intihar, ko pa je odšel, so se stvari še dodatno zaostrile."

♦ **Verjetno je bilo to usklajevanje interesov ena vaših težjih nalog.**

"Seveda, zame je bilo povsem normalno, če se je kakšen parček v garderobi poljubljaj, osnovnošolske učiteljice so pa padale v nezavest, ker so jih njihovi otroci hodili gledat. Takrat sem se pošalila, da je to vendar nekaj normalnega in razvojnega, tako da imajo osnovnošolci lepo demonstracijo, kaj lepega jih v življenju še čaka."

♦ **Omenili ste, da se je med vašim ravnateljevanjem odločala prihodnost gimnazije oz. srednje družboslovne šole.**

"Na neki seji na SZDL v Ljubljani so zahtevali, da se naša šola kot srednja šola družboslovne usmeritve ukine in naj bo v centru le šola kovinarske usmeritve. Tedaj sem utemeljevala obstoj šole z dolgoletno tradicijo, a je nekdo to komentiral, da bomo tudi Slovenci imeli svoj Obrovac, megalomanski, nikoli izkoriščen objekt, nezasedeno šolo v Ivančni Gorici. Dejansko so se tedaj bile prave bitke za obstoj srednje šole družboslovne usmeritve, ki je bila nadaljevanje gimnazije, kar pa tedanji politiki niso hoteli slišati, čeprav so vsi vedeli, da je res."

♦ **In kako se je to končalo?**

"Sledila je seja posebne izobraževalne skupnosti za družboslovno usmeritev, ki jo je vodil prof. Bavcon. Na seji sem argumentirano predstavila problematiko centra in šole. Nekaj je bilo sicer nasprotnih mnenj, odločilno vlogo pa je imel prof. Bavcon. Tako je bilo izglasovano, da se razpišeta dva oddelka družboslovne usmeritve. Od takrat naprej smo imeli mir. Oddelki so se zapolnili in delo je potekalo normalno. Z rednimi razpisi smo dobili profesorje, imeli smo izjemno simpatičen kolektiv 26 rednih profesorjev in okoli 15 zunanjih sodelavcev, skratka kolektiv, v katerem je bilo prijetno delati."

♦ **Ves čas govoriva o profesorjih, centru, kaj pa dijaki?**

"Med njimi sem se odlično počutila. Mislim, da smo dosegli velik napredek v medsebojnih odnosih. Učencev nisem poniževala, da bi s tem uveljavljala svojo avtoriteto, ampak sem zahtevala, da se avtoriteta profesorja uveljavi skozi kvaliteto, in to moje gledanje so različno razumeli, tako da sem s tremi profesorji prišla v navzkrižno merjenje pogledov. Svojih dijakov pa se prijetno spominjam, še posebej nekega 1. b razreda, ki je bil največji šolski problem, meni pa so se zdeli najbolj simpatični. Nekoč mi je neka profesorica očitala, češ kakšna ravnateljica da sem, če se dijaki, ki jim zagroziš z ravnateljem, tega veselijo in se iz njegove pisarne vrnejo nasmejani. Zanimivo pa je, da so danes ti dijaki, ki so bili takrat za nekatere tako zelo problematični in celo neperspektivni, na zelo odgovornih mestih. Tisti, ki si ničesar ne upa, si tudi nikoli ničesar ne bo upal, sem vedno govorila in poudarjala, da je potrebno ocenjevati tisto, kar otrok naredi, in to celovito. Najslabše pa je, če je nekdo ves čas v ozadju in se bori za ocene, ne upa pa si nikamor aktivno poseči. Ne upa si tvegati."

♦ **Iz Gimnazije Josipa Jurčiča ste odšli nazaj v proizvodnjo?**

"Nazaj v Trimo. Tedaj so se pojavili različni politični pritiski, jaz pa se nisem želela spopasti na tem nivoju in sem dala odpoved. Od takrat nisem več prestopila praga šole, verjetno pa ga bom ob obletnici."

Gimnazija se vrača

Prof. Milena Vrenčur je ravnateljica Srednje šole Josipa Jurčiča od leta 1987 - Gimnazija Josipa Jurčiča je bila med prvimi šestimi gimnazijami, ki so bile ponovno uvedene po šolski reformi - Po reorganizaciji zavoda SŠ Josipa Jurčiča Ivančna Gorica v dve enoti je postala direktorica zavoda in ravnateljica gimnazije

Ravnateljji Gimnazije Josipa Jurčiča so se pogosto menjavali in v petdesetih letih sta najdlje ravnateljela prof. Mirko Leder (9 let) in prof. Lojze Šonc (7 let), sedanja ravnateljica prof. Milena Vrenčur pa je na čelu šole 13 let.

Spoštovana gospa ravnateljica Milena Vrenčur!

Pomembnost Vaše funkcije Vam z obraza ne izbriše prijaznega nasmeha, kljub številnim obveznostim in dolžnostim direktorice srednje šole ste vedno našli čas in prisluhnili našim idejam ter pobudam. Veseli smo, da ste bili vedno naklonjeni novostim, kar je pripomoglo k napredku šole. Toda še taka odprtost in načelno odobravanje ne bi obrodila sadov brez Vaše odločenosti uresničiti zastavljene cilje. Stik z dijaki ste uspeli ohraniti tudi na hodniku, saj smo si pogosto izmenjali prijazne besede. Prav te, nežne in preproste, ki odpirajo srce in grejejo dušo še dolgo potem, ko valovijo samo v tišini, so najbolj dragocene. Iskrena hvala!

*Maturanti generacije 2000
na maturantskem plesu 9. 5. 2000*

- ♦ Podatek o dolžini vašega mandata me je pravzaprav presenetil, ker sem bil prepričan, da je bila najdlje ravnateljica prof. Žagar, a je bila le največkrat. Mandat ravnatelja ste nastopili leta 1987.

"Pred tem sem učila na OŠ Stična, dve leti pa honorarno tudi zgodovino na gimnaziji in tako sem delno spoznala razmere na gimnaziji. Po odhodu ravnateljice Cvetke Bunc je pol leta v.d. ravnateljice opravljala Marija Mencin. Takrat sem bila polna energije, ambiciozna, rada sem imela raznoliko delo in delo na osnovni šoli me je začelo dolgočasiti. O ravnateljstvu, posebej na gimnaziji, nisem razmišljala. Ker ob prvem razpisu ni bilo ustreznih prijav, me je pred drugim razpisom predstavnik sindikata gimnazije zaprosil, da bi prevzela to mesto. Po temeljitih premislekih sem kandidirala; bili sta dve prošnji in kolektiv se je tedaj odločil zame."

- ♦ Ste prva ravnateljica, ki je tudi maturirala na stiški gimnaziji. V tem času se je veliko spremenilo. Takrat je bil po en oddenek... je sploh mogoča primerjava?

"Ni mogoča. Bili smo v samostanu, tedaj so bili učni pripomočki v bistvu le tabla, kreda in učbeniki, laboratorijev ni bilo, telovadnice še manj. Danes je to sodobna šola, ki je med bolj opremljenimi. Na celotni srednji šoli poučuje 60 profesorjev v 27 do 30 oddelkih. Primerjava res ni mogoča."

- ♦ Vaš mandat se je začel šest let po vselitvi v novi center, vendar takrat šola še ni bila povsem dokončana. V teh dvanajstih letih ste kolektiv in dijaki marsikaj naredili?

"Ob svojem prihodu na šolo sem pričakovala nekaj drugega. Moja predhodnica mi je pustila šolo v zelo urejenem stanju glede dokumentacije in ostalega, kolektiv pa je bil v tem času nekoliko razklan. Tedaj je bila namreč tu še kovinarska usmeritev in v tem delu ni bilo pravega reda. Odnosi so bili vse od selitve v novi center problematični. To je logično, saj je bil ta prehod velika sprememba za oba kolektiva. V Sloveniji smo bili poleg tolminske edina šola, v kateri sta bili v istih prostorih osnovna in srednja šola. V tem času smo imeli tudi težave s slabim vpisom. V kovinarski šoli že zato, ker je bilo kovinarstvo v zatonu, podobno stanje pa je bilo tudi v družboslovni usmeritvi. Takratno usmerjeno izobraževanje je naši gimnaziji napravilo ogromno škodo. Vpis je močno padel, vsi boljši dijaki so zeleli v

Ljubljano na naravoslovne gimnazije. Kaj storiti za večji vpis na našo šolo? Zavedala sem se, da je najprej potrebno izboljšati kvaliteto dela in uvajati sodobnejše metode pouka z uporabo sodobnih učnih pripomočkov (TV, računalnik). Hkrati pa sem se začela povezovati z drugimi ravnatelji šol v podobnih težavah. Od vsega začetka sem članica izvršnega odbora prej družboslovnih in naravoslovnih šol, sedaj pa v IO skupnosti gimnazij Slovenije. Zbralo se nas je šest ravnateljev, ki smo ministrstvu za šolstvo predlagali ponovno uvedbo splošne gimnazije. Takrat je prvih 6 srednjih družboslovnih šol dobilo potrditev za vpis v prvi letnik splošne gimnazije."

♦ **Katere gimnazije pa so bile to?**

"Črnomelj, Sežana, Kočevje, Idrija, Tolmin in Ivančna Gorica. Te male gimnazije so leta 1990 spet postale prve splošne gimnazije, zadolženi pa smo bili tudi za pripravo predmetnika. Šola je lahko vpisala dva razreda gimnazije in to je bil prvi korak k temu, da ni bilo več potrebno novačiti otrok po osnovnih šolah, kar smo do takrat počeli. V teh letih smo tudi verificirali vse programe naše šole: program ekonomskega tehnika, ki je bil ob mojem prihodu dislokacija ljubljanske ekonomske šole, verificirati smo morali program za trgovce in gimnazijo. Skratka, to je bilo izjemno zahtevno delo, ki je trajalo več let."

♦ **Problematika vpisa je bila rešena. Kaj pa je bila vaša druga naloga, ki ste si jo zadali?**

"Tako po tem je bilo treba izboljšati kvaliteto dela z izobraževanjem učiteljev. V nekaterih učilnicah smo imeli le grafoskope in platna. Najprej je bilo potrebno urediti ozvočenje po celi šoli, potem smo morali izboljšati učno tehnologijo. Kandidirali smo na vse možne razpise. Tako smo bili izbrani kot prva srednja šola za računalniško opremljanje knjižnice in smo prva srednja šola, ki je vzpostavila računalniško vodenje knjižnice. Na ta račun smo dobili tudi opremo. Sledilo je izobraževanje knjižničarjev drugih šol pri nas v sodelovanju z Zavodom za šolstvo in danes so skoraj vse šolske knjižnice računalniško opremljene. Potem smo nadaljevali z opremljanjem računalniške učilnice in izvajanjem prvih računalniških tečajev za pedagoški del kolektiva. Sedaj smo uspeli z velikim projektom računalniške mreže po vsej šoli. Tako danes obstajata na šoli dve mreži, in sicer administrativna in izobraževalna, in s pomočjo ministrstva za šolstvo bomo dobili še strežnik za izobraževalno mrežo. To so ogromna sredstva, ki jih ne bi mogli pokriti brez pomoči ministrstva v obliki sofinanciranja programov in še posebej pomoči staršev dijakov v šolskem skladu."

♦ **Obseg ravnateljevega dela se je v teh letih izjemno povečal. Kako je bilo v teh dvanajstih letih s kadrovsko problematiko?**

"Pred leti smo imeli velike težave z učitelji angleškega jezika. V naši zbornici je veliko profesorjev domačinov - bivših maturantov naše šole. Na stiški gimnaziji v preteklosti niso poučevali angleščine, zato ni bilo učiteljev domačinov. Poleg tega pa so se ob nastajanju nove države odprla nova delovna mesta, posebej za učitelje angleščine in podobno je veljalo za učitelje slovenščine. V enem primeru so nam morali pomagati tudi na Zavodu za šolstvo, posledica pa je bila, da je na naši šoli učilo tudi nekaj začetnikov, absolventov fakultete. Sedaj pa tega problema ni več."

♦ **Nekateri bivši ravnatelji so se pritoževali nad tem, da so imeli preveč organizacijskega dela in se niso mogli dovolj posvetiti strokovnemu. Pri vas pa imam občutek, da kljub povečanemu obsegu dela niste nezadovoljni, ker vam ravno to posebej leži.**

"Moram povedati, da sem bila v prvi skupini ravnateljev srednjih šol v Sloveniji, ki so opravili ravnateljsko šolo in tam je bil velik poudarek tudi na menedžmentu. Ravnatelj je v prvi vrsti dober pedagog in te izkušnje sem dobila, saj sem učila vse generacije na razredni in predmetni stopnji osnovne šole in v srednji šoli. Organizacijsko delo imam rada. To je zelo specifično delo in zahteva ogromno usklajevanja, še posebej z ravnateljico osnovne šole, ker smo v centru pač skupaj. Drugo usklajevanje pa je med gimnazijo in strokovno šolo. To delo je naporno zaradi velikega pomanjkanja prostora in zahteva natančno poznavanje dela in vseh problemov na SS in OŠ."

♦ **Gimnazija je bila včasih močno vpeta v življenje kraja, danes pa je tega vseeno nekoliko manj.**

"To sicer drži, ampak pri nas so dejavnosti glede na pomanjkanje prostora dobro razvite. Imamo gledališko in recitacijsko skupino pa tudi uspešen pevski zbor. Vsi ob različnih

priložnostih nastopajo tudi v kraju in okolici. Udeležujemo se športnih, matematičnih, jezikovnih in drugih tekmovanj."

♦ **Učenci bivše gimnazije v samostanu so bili vseeno nekoliko drugačni, kot so učenci danes. To je seveda davek družbe in njenega razvoja?**

"Mi imamo zelo dobre učence in z njimi nimamo posebnih težav. Trudimo se, da jim nudimo čim več, jim pomagamo individualno, jim zaupamo in kakšnih večjih izgrediv nimamo."

♦ **V primerjavi z drugimi šolami?**

"Na marsikateri šoli so menda veliki problemi. Nekatere na primer ne želijo več organizirati maturantskih izletov. Verjetno so te programe preveč razpustile, pri nas pa je bilo to ves čas vedno in strokovno pripravljeno, saj menimo, da se ob takšnih dejavnostih najbolj oblikuje mlada osebnost, torej ima vzgojni pomen. Kljub temu je bilo nekaj upornišva, zlasti v letošnjem šolskem letu, toda mi nismo popustili. (Skupina dijakov se je ob podpori staršev odločila, da se ne udeleži maturantskega izleta, ki ga je organizirala šola. Ravno tako so odšli na izlet v Grčijo in se kljub bojazni imeli odlično. Za mlade, ki vstopajo v svet odraslosti in samostojnosti, je bila to pozitivna izkušnja, dokazali pa so, da na svojem prestopu v polnoletnost vendarle niso otroci, ki jih je potrebno 24 ur na dan držati za roke. Opomba: Tomaž Bukovec) Tam, kjer odgovarja šola, želimo red. Pri tem ne mislimo, da se dijaki ne bi smeli zabavati. Sicer pa moram povedati, da so naši dijaki drugačni, kot smo bili mi, ker živijo v drugačnem okolju, so bolj razgledani, kot smo bili mi, imajo več znanja na področju sodobne tehnologije. Imamo dobre dijake, kar potrjuje tudi to, da so letošnjo maturo v junijskem roku opravili čisto vsi. Se pravi 100-odstotno, na celotni šoli z ekonomsko vred pa je bil uspeh 96 odstoten. Pa ne le da opravijo, vsako leto imamo enega dijaka ali diakinjo, ki doseže nad 30 točk na maturi. Res, da samo enega, toda imamo ga."

♦ **Osnovna in srednja šola v skupnih prostorih ni najboljša rešitev. Mislim, da se tudi v vašem centru to ni izkazalo kot pozitivno.**

"Ne, ni se izkazalo kot pozitivno. Nekateri so menda celo sanjali o višji in nižji gimnaziji, vendar to ne sodi skupaj. Tu so otroci od sedmega pa do devetnajstega leta skupaj. Z vso svojo pedagoško prakso, ki jo imam, še vedno nimam predstave, kakšne občutke imajo sedemletni otroci, ko prestopijo prag te šole. To mora biti strahoten stres za prvošolce v OŠ. Po drugi strani pa bi naši gimnazijci potrebovali resnejše okolje. Mali se podijo po šoli in se skrivajo, gimnazijci pa se držijo za roke in se poljubljajo, zato so pritožbe."

♦ **Načrtuje se novogradnja osnovne šole. Se boste v tem primeru znašli v šoli, ki bo imela preveč prostora?**

"Ne bojte se tega. Analiza je že zdavnaj pokazala, da je ta šola grajena za okoli 700 otrok, mi pa jih imamo že več. Dolgoročno moramo načrtovati pridobitev še kakšne višje šole, ki bi bila logično nadaljevanje ekonomske šole, potem diferencialni program izobraževanja trgovcev v ekonomske tehnike in seveda v popoldanskem in večernem času tudi šolanje ob delu, s tem da splošna gimnazija ostane taka, kot je: več kot dva do tri oddelke splošne gimnazije in oddelek ekonomske na leto ne pričakujemo."

♦ **Omenili ste verifikacije programov in tudi to, da je bil ekonomski program v bistvu podružnica Ljubljane. Danes je srednja šola samostojna in neodvisna.**

"Srednja šola Josipa Jurčiča je samostojni zavod z direktorjem in dvema enotama: Gimnazijo in Strokovno šolo in taka usmeritev ostaja še naprej!"

Kako narediš pokončno drevo?

Vzameš svež les, grobo obtesan ali že zglajen. Vanj zabijaj trame, ležeče poprek, in prebrisano združene v bližini vrha. Izkoplji jamo in ga pokonci postavi vanjo. Zdaj lahko le upaš, da bo pognal korenine in se bo v njem dvignil sok. V nasprotnem primeru imej pri roki orodje in začni nanj sam nežno pritrjevati sadeže.

Včasih smo tudi mi zaspali in pozabili, da smo rastoča drevesa, na katere je pazil tako skrbni vrtnar. Dajali ste nam vizije, ki brez naloge niso drugega kot sen, in dajali ste nam naloge, ki brez vizij postanejo tlaka. Skupaj pa ustvarjajo naše upanje v svet. S tem upanjem in vašo pomočjo smo si lahko sami ustvarjali sadeže, vi pa ste nam zalivali korenine.

Hvala vam za vašo skrb in pazljivost pri iskanju škodljivih lubadarjev, ki so včasih začeli načenjati našo življenjsko skorjo.

Nagovor profesorjem na maturantskem plesu
v Cankarjevem domu 9. 5. 2000

POTI DO STIŠKE GIMNAZIJE NI ISKALA, SLEDILA JE REKI DIJAKOV

Mlada profesorica slovenskega jezika je bila 1949 z dekretom Ministrstva za šolstvo poslana v njej takrat neznani kraj. Poti do stiške gimnazije ni iskala, saj je sledila kar reki dijakov – vozačev, ki so imeli vedno četrt ure pred poukom telovadbo na šolskem dvorišču. V šolskem letu 1949/50 je bilo na šoli okoli 300 učencev in tretjina jih je stanovala v internatu. Večina drugih je bila vozačev, vendar niso nikoli zamujali k pouku. Tudi ona je kot ostali nameščeni kolegi stanovala v Stični. Pravi, da je imela srečo, ker je bivala v stavbi ljudske šole in so bile bivanjske razmere malo boljše. Pouk je bil samo dopoldne, popoldne pa so morali brezplačno nadzorovati gojence v internatu. Roditeljski sestanki so bili ob nedeljah, kjer so dijaki najprej izvedli program, nato je govoril ravnatelj, temu pa je sledil pogovor o dijakih. Na sestanke so največ prihajali očetje. Nekateri oddelki so bili zelo močni. Težko si predstavljam razred s 56 učenci, kot je bil 2. e, kjer je bila ona razredničarka: klop pri klopi, vanje in za kateder pa so drsali ob zidu pri tabli. Učnih pripomočkov ni bilo – dijaki so imeli čitanko, da bi nosili tudi slovnico, se ne spomni, gradivo so zanje sestavljali profesorji. Dijaki so veliko brali, čeprav ni bilo knjig; klasične literature je bilo sicer precej, sami dijaki pa so si na skrivaj sposojali tudi knjige v samostanu. Posebej poudarja, da stiški dijaki niso bili razvajeni. Čeprav so živeli v okolju brez kulturnega ozadja (niti rednega kina ni bilo, enkrat letno so šli v gledališče), niso bili omejeni. Znašli so se in vsi uspeli v dobrih poklicih kot inženirji, zdravniki, predmetni učitelji idr., dekleta pa so po gimnaziji več odhajala v službe. Pravi, da so ponosni na stiško gimnazijo še danes in nekateri se redno sestajajo, kot npr. druga osma – maturanti iz leta 1956.

Prvi maturanti s
svojimi profesorji
(četrta z leve prof.
Ljudmila Jug, prof.
Leopold Oblak, prof.
Ana Debevec-Oblak,
ravnatelj Mirko Leder,
prof. Iva Železnikar,
prof. Ervin Rotman,
prof. Ana Gabrijel,
prof. Adolf Rabič)

Molière: Skopuh v režiji prof. Ane Debevec Oblak leta 1955 z razredom prvih maturantov

Višnji Gori fantje kar sami zgradili kulise iz materiala, ki so jim ga podarili delavci, ki so tudi tedaj gradili avtocesto. Spominja se, kako so se po večerni predstavi peš vračali v Stično, pa jih je ujela nevihta. Ali kako so v Trebnjem fantje prespali kar v telovadnici, dekleta in njo pa je prenočila sodelavka prof. Ana Gabrijel. Na vseh predstavah je bilo vedno veliko gledalcev, zaslužili pa so toliko, da so plačali fotografa.

Tudi plesne vaje so imeli. Plese, ki so bili tedaj moderni, je učil njen kasnejši mož prof. Leopold Oblak, glasbo pa je ustvarjal dijak Lojze Koporec s svojo harmoniko.

Posebno zanimivo pa je, da je prva generacija maturantov že imela čudovit 3-tedenski maturantski izlet z avtobusom, ladjo in vlakom po Jugoslaviji. V organizaciji Počitniške zveze so z vodičem obiskali Dalmacijo, Črno goro, Makedonijo in se preko Beograda vrnili. Poleg prof. Ane Debevec je dijake spremljala tudi prof. risanja Silva Devetak, ki je na poti ves čas skicirala. Podobne ekskurzije so bile vsa leta.

Iz stiške gimnazije je prof. Ana Debevec-Oblak po osmih letih pot vodila nazaj proti Ljubljani – v Šentvid, ko je na svoje mesto uvedla prof. Cilko Žagar. Po šolski reformi 1958, ko so ukinili 8-letne gimnazije, je poučevala na OŠ Vide Pregarc v Mostah, zatem do upokojitve 1983 na Gimnaziji v Mostah. Pravi, da je bila vseh 34 let rada profesorica slovenščine, čeprav se ji je ponujala tudi zanimiva služba v knjižnici, in iz njenega radoživega in mladostnega glasu ji rada verjamem.

*Ana Debevec-Oblak,
prof. slovenskega jezika*

(Po telefonskem pogovoru zapisala Breda Kramar.)

Prof. Silva Devetak je molive na prvi maturantski ekskurziji sproti skicirala

PIONIRSKO OBDOBJE V STIČNI

Čas od 1952 do 1954, ko sem poučevala na stiški višji gimnaziji, sodi še v pionirsko obdobje te ustanove. V prostorih starega samostana smo tudi uslužbenci našli svoja skromna bivališča, večinoma v celicah za menihe »kozle« (nekakšne pripravnike). Razmere so bile tako bedne, da nikakor niso dosegale standarda današnjih beguncev.

Čisto drugačni pa ostajajo v svetlem spominu pristni in topli odnosi z večino kolegov in z dijaki. Posebno, kar nas je bilo "klasikov", smo se v zbornici dobro razumeli. Kot pedagoga sta izstopala oba romanista Iva Železnikar in Niko Košir, ki nista skrbela samo za znanje latinščine in francoščine, temveč sta se vneto zanimala za mladino tudi kot vzgojitelja in mentorja.

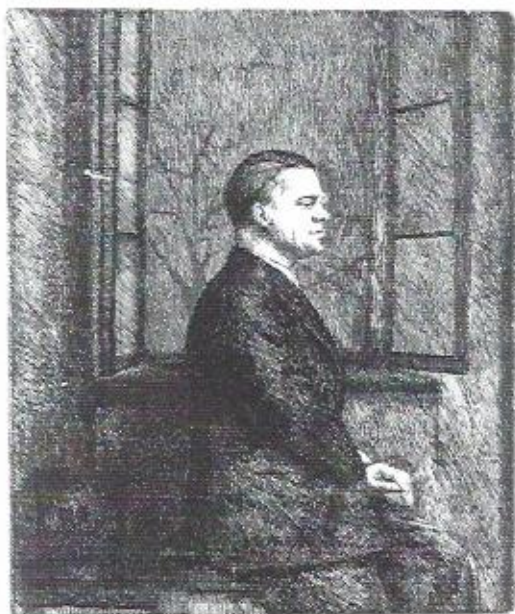
Mladih začetnikov v prosvetni službi težki materialni pogoji niso ovirali. Tragične pa so se zdele usode nekaterih starejših. Priletni inž. Biskupski je tu pristal, potem ko mu je vojna vzela družino in položaj predstojnika trboveljske premogokopne družbe. Doktor filozofije Emil Hrovat pa je izgubil svoj poklic. V zanosni mladosti je kot učitelj služboval v vasi Krka in se redno vozil, del poti s kolesom, v Ljubljano na predavanja filozofije. Študij je dokončal tako blesteče, da si ga je profesor filozof Weber izbral za asistenta; po vojni pa so bili Webrova filozofija in oba predavatelja z univerze odstranjeni. Dr. Hrovat je poučeval na gimnaziji, kar je bilo treba: higieno, srbohrvaščino in predvojaško vzgojo. Živo se spominjam, kako sem nekoč slikala na gričku blizu šole, pa je s travnika spodaj čudno zadonelo Hrovatovo vojaško povelje dijakom: »Diži ruke, napred marš!« Občasno pa si je dajal duška s poezijo, kjer je dobrohotno opeval ljudi svojega okolja. Bil je namreč izrazit humanist.

Ob teh bolečih usodah pa ostajajo bogati sadovi stiške gimnazije. Od dijakov tistega časa so danes osebnosti, kot na primer: stiški opat, nedavna ljubljanska županja, predstojnik kemične tovarne in drugi ugledni inženirji, profesor arhitekture, prominentni zdravnik medicine dela in zdravnik pediater, vrhunski psihiater, dolgoletni glavni urednik Dela ter dobri pravniki, ekonomisti in drugi strokovnjaki.

Zaradi njih nas nekdanje službovanje na stiški gimnaziji lahko navdaja s ponosom.

*Tinca Stegovec,
akad. slik., izr. prof.*

SPOMINI NA PROFESORJEVO MELODIJO

*Tinca Stegovec: Doktor filozofije,
november 53 (jedkanica)*

V severovzhodnem delu samostanskega kompleksa so bili prostori internata. V skromni sobici je z nami delil internatski utrip tudi profesor Emil Hrovat.

Nekega večera, ko je mir kalilo samo še kričanje prefekte, ki je krotila razposajene gojence, sem skozi priprta vrata zagledal profesorjev obraz, pogreznjen v dlani. Približal sem se mu, misleč, da mu je slabo. V rahli dremavici me je opazil in prosil, če mu prinesem malo »zdravila« iz Gradička. Po skrivnih poteh sem mu željo izpolnil. On pa je med tem vzel izpod postelje zaprašeno violino in otožno zaigral melodijo, ki so jo dušili debeli samostanski zidovi. Meni je ta večer ostal globoko v spominu.

*Jernej Piškur,
maturant 1958*

NAJLEPŠA SO BILA STIŠKA LETA

Službena pot me je vodila najprej od leta 1965 do 1969 na Gimnazijo Stična, zatem do 1979 na Višjo šolo za zdravstvene delavce v Ljubljani in do upokojitve 1998 na Filozofsko fakulteto. Najlepša leta so bila stiška. Ne samo zaradi mladosti, ampak predvsem zaradi svojevrstnih, neposrednih osebnostnih lastnosti podeželske mladine.

Poleg službe sem bila mentor uspešnim članicam športnih društev (odbojka, atletika); tudi sama sem bila kar uspešna tekmovalka v odbojki, atletiki in tenisu. Diplomirala sem tudi na tretji stopnji – specialistični študij. Danes sem upokojenka in živim pestro in zelo aktivno življenje v krogu številne družine sina in hčerke in šestih vnukov.

*Cecilija Podobnik,
prof. športne vzgoje*

GIMNAZIJSKE IZKUŠNJE SO DEL MOJE MLADOSTI, DEL STIŠKEGA SANJSKEGA SVETA

Nekega jesenskega dne sem prvič stopala po takrat še makadamski cesti od Ivančne Gorice proti Stični. Prihajala sem iz mesta, bila sem mlada in Stična je bila zame še neodkrit, na pol sanjski svet. Kasneje sem ta svet polagoma odkrivala.

Odkrivala sem najprej svoje učence. V veliki večini so bili zelo naravni, nepotvorjeni, z dobršno mero zdrave kmečke pameti obdarjeni otroci. Bili so tudi nadpovprečno delavni in vztrajni. Pravih lenuhov sem v Stični lista leta našla le za vzorec. Z njimi resda nisem delala v rokavicah, že zaradi solidarnosti z onimi drugimi ne, ki so delali v šoli po svojih najboljših močeh. Dandanes jih moram občudovati, te po večini kmečke otroke, ki so čez dan krepko pomagali na kmetijah, pa so se kljub temu zvečer naučili na pamet tudi kakšno Goethejevo pesem v originalu. Po tridesetih letih so mi jo na obletnici mature še vedno znali povedati brez napak. Tu in tam nas je v razredu razveselil tudi kakšen pristen dolenjski »krjavelj«. Hudomušne pripombe niso nikoli žalile. Otroci so dobro čutili, da se moramo medsebojno spoštovati.

Tega spoštovanja so jih naučili njihovi starši. Njim dolgujem še prav posebej prijazno misel in besedo. Na roditelske sestanke so prihajali urejeni, v »zakmašni« obleki. Dišali so po zemlji, sadju, po življenju, ki so ga živeli. Prihajale so mame, pa tudi mnogo očetov. Ne spominjam se, da bi kdo ne prišel na roditelskih sestankih, ne da bi se opravičil. Njihovo spoštovanje šole in učiteljev je bilo pristno. Zanje sta bili šola in izobrazba vrednoti, ne le sredstvo, s katerim lahko dosežeš boljši gmočni položaj. Zaupali so mi mnoge svoje težave, stiske, strahove in upanja, čeprav sem bila komaj nekaj let starejša od njihovih otrok. Zanimale jih niso le ocene, pač pa tudi vedenje njihovih otrok. Večina med njimi je imela komajda kaj več kot štiri razrede osnovne šole. Vendar so bili modrejši od mnogih novodobnih filozofov. Življenje jih je naučilo, da človek sočloveka ne more osrečiti le z znanjem, da je za človeško sožitje potrebno še marsikaj drugega. Ta »marsikaj« se je skrival v vprašanjih o otrokovem obnašanju v šoli. Nikoli nisem imela priložnosti, da bi se jim zahvalila za izkazano zaupanje in naklonjenost. Predvsem pa za vse, kar so naredili za svoje otroke. Marsikdaj jim niso mogli nuditi materialnih dobrin, dali pa so otrokom duhovno bogastvo, iz katerega dandanes žive.

Prišle so mnoge jeseni in odšle. Nekega jesenskega dne sem zapuščala Stično. Prve jesenske megle so ovijale koruzna polja na Marofu. Odšla sem nazaj v mesto.

Odtlej sem skoraj četrto stoletje delala s študenti na ljubljanski filozofski fakulteti. Svojega načina dela v osnovi nisem mnogo spremenila. Odprta za sočloveka, za njegove stiske in veselja, sem ravno zaradi stiške izkušnje bolj in globlje razumela stiske študentov, ki so

prihajali s podeželja v mesto. Marsikdo je bil v skušnjavi, da bi iz pomanjkanja samozavesti zapravljal tisto, kar je bilo na njem najlepše in najdragocenejše, kar je iz njega delalo »unikat«. Vesela sem bila vsakega »unikata«, ki mi ga je bilo dano ohraniti.

Vse te »unikatne« življenjske zgodbe so me obogatile, moje poklicno življenje zaradi njih ni bilo monotono. Ravno nasprotno, bilo je veliko zanimivejše in bogatejše, kot če bi se zakopala za hladnimi okopi gole »strokovnosti«.

Ko zaključujem svoj zapis, bi se rada zahvalila vsem, ki so me ohranili v prijaznem spominu. Tudi jaz se jih rada spominjam, saj so del moje mladosti, del stiškega sanjskega sveta.

*Maja (Smolej) Ficko,
prof. francoskega in nemškega jezika*

*V šolski zbornici v začetku
sedemdesetih let*

VEČ KOT ŠOLA

»Ali še učite?« me včasih ob srečanju vpraša mož ali žena srednjih let, znanega videza in s prijetnim nasmehom. V obeh kaj hitro prepoznam svojega bivšega dijaka ali dijakinjo. Šele po takšnih srečanjih se zavem svojih trideset ali več let, ki sem jih prebil v šoli, večino v stiški gimnaziji. Kaj sem vendar počel vsa ta leta, kaj sem dejansko ustvaril, kakšne sledi ostajajo za menoj? Nisem napravil bleščeče kariere, nimam akademskega znanstvenega naslova, nisem znan v političnih ali kulturnih krogih, moj bančni račun ne izkazuje imovitosti in materialne uspešnosti. Ali sem delal trideset let na tej podeželski šoli le zaradi bližine doma, samo za vsakdanji kruh? Ali s svojim znanjem jezika ne bi bil uspešnejši v komerciali ali turizmu? Lahko bi bil vsaj znan in uspešen prevajalec.

Ob takem preverjanju lastne zavesti oživi v meni **PODOBA STIŠKEGA SAMOSTANA**, kjer sem v sedemdesetih letih prvič stopil pred učence.

Mrzli samostanski hodniki niso prav nič hladni, saj so ogrevani s človeško toplino in preprostostjo mlade generacije ter mlajših in starejših kolegov. Skromnost in pristnost nas vse skupaj povezujeta v prijetno skupnost, ki ima pred seboj skupen cilj in dovolj časa in volje za medsebojno spoznavanje in skupno doživljanje. Svojega učitelja učenci spoštljivo in neprisiljeno pozdravljajo. Mladi obrazi deklet in fantov prinašajo v šolo vse značilne odtenke življenja iz stiškega, višnjanskega, muljavskega, suhokranjskega, šentviškega, grosupeljskega, trebanjskega in celo litijskega konca: pojočo dolenjsko govorico, smisel za

posebne vrste humor, neko zvesto navezanost na domači kraj, lepoto dolenske krajine in nekateri celo jutranjo roso, ki so jo nabrali na dolgi pešpoti do šole. Ko vstopim v razred s škripajočim podom, učenci spontano vstanejo in takoj utihnejo. Tistemu, ki ga med poukom opozorim, ker klepeta, je skoraj nerodno. Ob razlagi pesmi nemškega ali francoskega avtorja večini mojih dijakov zažarijo oči in nekaj se v njih zgane. Ko še zapojemo in poslušamo francoske šansone, mnogim rdečica obarva obraz, celo tisti brez posluha so prevzeti. Neka zvedavost in želja po odkrivanju sveta je v teh mladih ljudeh, želja po doživetjih in zavzetost za učenje, za nova spoznanja o sebi in svetu. Gotovo imajo ti mladi dober zgled svojih staršev. Preprosta in bistra kmečka mati, s katero se pogovarjam na roditeljskem sestanku v nedeljo dopoldne, ni edina, ki me zavzeto vpraša: »Ali se naš v šoli lepo obnaša? Kar povejte, bomo že doma uredili, če je kaj narobe.«

Podoba samostana se potem spremeni v RAZGIBANO, ŽELEZOBETONSKO ZGRADBO z velikimi okni, umetnim podom, centralnim ogrevanjem. Prostor dajejo videz odprtosti in svobode. Skozi stekla v strehi prihaja direktna svetloba z neba, rože skušajo potrditi vtis prijazne šole. Knjižne omare se sproti polnijo z novitetami, televizijski ekran vzvišeno zre na učence, nekatere učilnice so polne računalniških možganov, najnovejši stoli se anatomsko prilagajajo mladim telesom... namesto šolskega zvonca naznanja konec šolske ure elektronsko posladkana melodija...

A predpodoba šolskega raja je varljiva. Na hodniku in pred šolo malokdo pozdravi profesorja. Nahrbtniki naveličano visijo z dijaških ramen. Profesorjev vstop v razred je za večino nezaznavno dejanje. Manekensko oblikovana telesa in pobarvani obrazi srednješolskih barvik pošiljajo zakodirana sporočila mladeničem v raztrganih kavbojkah ali prevelikih hlačah. Opozorilo mlademu neugnancu, naj vendar ne moti pouka, ta razume kot napad na svojo osebnost in kršenje človekovih pravic. Vzgoja je zanj le moraliziranje in oviranje svobode. Spoštovanje do profesorja se je spremenilo v nezaupanje, strah in sumničenje, da je profesor nepravilen in da je dal prenizko oceno. Storilnostna šola odlično opravlja svojo nalogo: »Poglejmo, za koliko točk me je ogoljufal,« je prvi dijakov odziv na popravljeni in ocenjeni pisni izdelek. Točke in odstotki so postali merilo znanja. Točkovni uspeh na maturi znajo izračunati le za to poklicane glave.

»Strpati« čim več podatkov v učenčevo glavo se danes zdi najvišja učiteljeva naloga. To nalogo pa danes prav gotovo mnogo uspešneje in bolje opravljajo multimedijalna in računalniška sredstva. Informacijska revolucija je tako zelo skrajšala vse poti do znanja in vedenja, da se zdi danes vloga učitelja nepotrebna.

Ali svet, ki ga danes človek lahko prikliče na ekran, V RESNICI LAHKO NADOMESTI UČITELJA – ČLOVEKA?

Ali je današnji mladostnik res bistveno drugačen od tistega pred tridesetimi leti? Kot usmerjevalec in vzgojitelj mlademu človeku pomaga iskati vrednostno podobo sveta in samega sebe. Učitelj učencu odpira oči in srce za razlikovanje dobrega od slabega, pomaga mu spoznavati večne vrednote človeštva: resnico, pravo svobodo, pravičnost, spoštovanje sočloveka, mir, spoštljiv odnos do Stvarnika in narave, poštenost in odgovornost, lepoto in plemenitost, dobroto in ljubezen, ustvarjalno moč enkratne in neponovljive človekove osebnosti... Danes, ko je vse naravnano na profitnost, materialno donosnost, družbeno uspešnost, užitek trenutka in površnost, je učiteljeva vloga še toliko pomembnejša in odgovornejša.

Mojih trideset let poučevanja na stiški gimnaziji po takem razmisleku spet pridobi svojo vrednost. Z gimnazijo smo tudi mi doživljali vse dobro in vse slabo: čas, ko so si država in lokalni oblastniki lastili šolo, doživeli smo euforijo socialističnega samoupravljanja in usmerjenega izobraževanja. Geslo »kovinarstvu čast in oblast« je skorajda odrinilo gimnazijo na stranski tir. Šolski center, zgrajen po vzoru kombinata, še danes otežuje učno vzgojno delo.

Ko so nekateri učenci, malo v šali, malo zares, nekaj mesecev pred osamosvojitvijo nosili priponko »Ko bom velik, bom vojak na Kolpi«, je to veljalo za hud prekršek. A čas je opravil

svoje. V samostojni Sloveniji profesorji s še večjo vnemo navdušujemo mlade za ljubezon in spoštovanje do domovine, za odkrivanje narodovih korenin in bogastva slovenskega jezika. Hkrati jih pripravljamo za odgovorna mesta v lastni državi in Evropi.

Če sem v tridesetih letih bodočim izobražencem privzgojil vsaj malo občutka za razlikovanje dobrega od slabega in jih prepričal, da bodo (p)ostali odgovorni, veseli in srečni ljudje, potem so bila moja leta v stiški gimnaziji uspešna.

*Gregor Ficko,
prof. francoskega in nemškega jezika*

DANES JE TEŽJE KOT PRED DVAJSETIMI LETI

Šolsko leto 1963/64. Kam po končani osnovni šoli? Jasno, v edino srednjo šolo, za katero sem vedela, da obstaja, v gimnazijo v Stično. Takrat nismo imeli nikakršnega poklicnega usmerjanja. Še dobro, da sem imela soliden uspeh. Tako sem se vozila s kolesom vsa 4 leta - po soncu, dežju, snegu in mrazu.

Bilo je naporno, pa vendar sem rada hodila v šolo. Sploh se mi ni zdelo posebno težko in hudo, tudi v soboto ne. V stiški gimnaziji smo se skoraj vsi poznali. Spominov je mnogo preveč za nekaj stavkov. Bilo je vsega: smeha in joka in slabe volje. Za dober konec pa smo pokopali slabe ocene, prodali ključ in uspešno zaključili šolanje z zrelostnim izpitom.

4.b po avanturističnem obisku Triglava leta 1976

Potem sem se kmalu zaposlila - 1.9.1974. Poučevala sem matematiko, fiziko, pozneje pa tudi tehnično vzgojo. Začetki so bili zame zelo težki: vzpostaviti stike z dijaki, izbrati pravo mero (tudi prevelika domačnost ni dobra), kako snov razložiti dijakom... Kot razredničarka sem morala spremljati dijake tudi na ekskurzije, maturantski izlet, ples, v gledališče... Ni bilo lahko peljati 30 razigranih mladostnikov po svetu (takrat normativ ni bil tako strog). Namenili smo se na Triglav in tudi uspeli (čisto sama sem šla z njimi), namesto maturantskega izleta pa smo šli v delovno brigado na Brkine, kar ves razred. Bili smo prava senzacija. Začetniške težave so minile, pojavile pa so se druge: selitev v novo šolo, večno spreminjanje programov, moj

nedokončani študij. V obdobju usmerjenega izobraževanja sem poučevala matematiko v zelo različnih programih (družboslovje, jezikoslovje, administrativni program, obdelovalec kovin, oblikovalec kovin, trgovec, ekonomski tehnik), razrede samih deklet ali samih fantov. Stalno je bilo treba prilagajati vsebine in nivo poučevanja pa tudi vzgojne metode. Zato je bilo težko postavljati dolgoročne cilje. V razredu sem se vedno dobro počutila in se še danes, čeprav se mi zdi, da je danes težje poučevati kot pred dvajsetimi leti. Mladi imajo vse preveč drugih dejavnosti (računalniki - internet, televizija, mobilni, koncerti, diski...), ki jih bolj vlečejo kot šola in dobra knjiga. Zelo težko jih je motivirati, da tudi doma porabijo nekaj časa za reševanje zanje nezanimivih nalog.

V tem času sem poleg poučevanja opravljala še vrsto različnih del: bila sem vodja aktiva, predsednica sveta šole, zbora delavcev, sodelovala v različnih komisijah. Z uvedbo delovne prakse in praktičnega dela sem sodelovala z različnimi delovnimi organizacijami in

razporejala dijake na prakso. Zaradi nedokončane izobrazbe delam to še danes in poučujem matematiko samo kot dopolnitev.

V času usmerjenega izobraževanja sem bila tudi v.d. ravnateljice (od oktobra 1976 do aprila 1977). Predvsem sem se posvetila pedagoškemu delu in skrbela, da je pouk potekal nemoteno.

V šoli se vedno dogaja kaj novega. Vsako leto prihajajo novi mladi, razigrani, polni pričakovanja... Ko po 26 letih poučevanja hodim po trgovinah, uradih, podjetjih... in srečujem svoje nekdanje učence in vidim, kako uspešno delajo, pa imam prijeten občutek.

*Marija Mencin,
predm. učit. matematike*

NIKOLI NE BOM POZABILA DOŽIVETIJ S SVOJIMI RECITATORJI

Gimnazija v Stični je pomenila moje prvo srečanje s poklicem profesorja in vzgojitelja. Kot mlada slavistka sem že v začetku uspela vzpostaviti pristne stike z dijaki. Še danes sem jim hvaležna za to, da so razumeli, da smo lahko prijatelji, da pa sem jaz vendarle njihova profesorica. Mislim, da današnja mlada generacija nekako tega ne more ali noče dojeti.

Po enajstih letih dela v razredu sem začutila, da bi se morala preizkusiti še na kakšnem drugem področju; odšla sem drugam, a kmalu ugotovila, da je moje mesto v razredu. Zato sem se vrnila in bom, kot kaže, v šoli dočakala tudi upokojitev.

Delo z mladimi se mi ne zdi težko; mislim, da mi jih še vedno uspeva na demokratičen in nevsiljiv način izobraževati in seveda vzgajati. Težje sprejemam nekatere poteze šolskih oblasti, ki učitelje preobremenjujejo, jih podcenjujejo in pravzaprav z eksternim načinom preverjanja znanja izražajo nezaupanje do našega dela. Mladina pa tudi, seveda po zgledu, ki ji ga dajemo starši, politiki itd., nekako ne loči med tem, kar je dobro, in onim, kar je slabo. Tu mislim seveda na splošno veljavne norme, kot so solidarnost (a ne lažna), poštenost, skromnost in podobno.

V 28 letih dela sem doživela veliko nepozabnih dogodkov in bila razredničarka mnogim generacijam, a se najraje z velikim veseljem in spoštovanjem spomnim »svojega« razreda, ki je zaključil šolanje junija 1982. Vsako leto se srečamo in toliko si je treba povedati.... Res, zdi se mi, da so oni sprejeli mene, jaz pa njih in da smo živeli drug z drugim.

Nikoli pa ne bom pozabila tudi vsega lepega, kar smo doživeli z recitatorji, ko smo pripravljali cigansko poezijo, izbor iz Jurčičevih del, ki sem jih dramatizirala, poczijo Janeza Menarta, s katero smo nastopili na gimnazijadi, pa oživitev proslave, ki je bila na Muljavi ob prvi obletnici Jurčičeve smrti 1882...

Gimnazija kot tip šole ima prihodnost, saj daje najširšo splošno izobrazbo. Iskreno želim, da bo tudi stiška gimnazija vzdržala različne pritiske in podcenjevanja, saj raven izobraževanja v ničemer ne zaostaja za drugimi, odnos do dijakov pa je prav gotovo tak, kot si ga vsakdo želi.

*Marjeta Glavan,
prof. slovenskega in ruskega jezika*

»V ŽIVLJENJU JE NAJBOLJ ZANIMIVO TISTO, KAR ISČEMO, IN NE TISTO, KAR NAJDEMO.«

To eksistencialistično vodilo izraža in spodbuja osnovno dejavnost posebno pomembnega poklica v vsaki obliki družbe, poklica učitelja in vzgojitelja. Poučevanje dveh jezikov je velik izziv; to neprestano primerjanje, brskanje, iskanje in ugotavljanje človeka navdaja z

Del zbornice v avgustu 2000

raven, ki je bila potrebna za dobro šolsko oceno, in so bili pripravljeni sebe in svoje znanje izpostaviti in preveriti tudi v hudi konkurenci na državnih tekmovanjih in drugod. Taki posamezniki so »sol« generacije, ki druge vlečejo za seboj, ki tudi učitelju dvigujejo motivacijo za angažirano delo in so mu nagrada za vsa prizadevanja naučiti čim več. Pri svojem delu z mladimi sem spoznala, da se prav v vsakem posamezniku skriva kak talent, vendar se vedno ne razkrije, oz. pogosto priplava na dan le, če tako nanese usoda. Mislim, da bi morali v prihodnje tako starši kot učitelji dati mladim več priložnosti in samostojnosti, da sami izkopljejo svoje talente, da prevzamejo svoj del odgovornosti za to, ali bodo v življenju in poklicu uspešni ali ne.

*Jožica Lampret,
dipl. inž. kemijske tehnologije*

POKLIC UČITELJA – VZGOJITELJA

JE URESNIČITEV MOJIH DAVNIH SANJ

Odkar pomnim, sem si želel biti učitelj; to je poklic, ki me navdušuje in bogati že skoraj dve desetletji. Doslej niti enkrat nisem obžaloval odločitve zanj in upam, da bo tako tudi v prihodnje, čeprav moram priznati, da se mi zdi delo učitelja in vzgojitelja iz leta v leto bolj zahtevno. Temu je vzrok deloma vse bolj zahtevna mladina, gotovo pa tudi globlje spoznanje in zavedanje vseh ravni učiteljevega poslanstva, ki se človeku odkrivajo z dolgoletnimi izkušnjami.

V mladostni navdušenosti sem gotovo večino časa posvečal stroki in bil morda včasih celo prezahteven do svojih dijakov, čeprav sem že od vsega začetka želel biti dostopen tudi za vse njihove stiske in težave. Ščasoma, posebej pa ob spremljanju šolanja svojih otrok, sem na svoje delo začel gledati tudi z drugega zornega kota. Brez škode za stroko sem postajal bolj razumevajoč za vsakodnevne stiske in težave svojih dijakov, medsebojne odnose sem poskušal dvigniti na novo raven spoštovanja in razumevanja. Morda sem šel včasih celo »predaleč« v »razumevanju« mladostnih težav, vendar me izkušnje in hvaležnost dijakov za prijateljstvo, ki pogosto traja še dolga leta po zaključku šolanja, prepričujejo, da sem ravnal prav.

Več let že poslušamo politike in šolske teoretike o prijazni šoli, kar pa se vse prevečkrat razlaga napačno. Šola, sistem ocenjevanja in preverjanja znanja nikoli ne morejo biti prijazni, to je vedno nekaj zahtevnega in v bistvu neprijaznega. Prijaznost šole se ne more in ne sme enačiti z opuščanjem šolskih zahtev, s skrajšitvami programov in opuščanjem preverjanj znanja. Prijazno šolo delajo prijazni, zaupni in človeški odnosi med učitelji in učenci. Učitelj mora biti seveda dosleden, natančen do sebe in svojih učencev, ki pa jih mora vendarle vedno poskušati razumeti in njihova ravnanja in znanje presojati v kontekstu njihovih zmožnosti in razvojne stopnje. In prav temu v zadnjih letih sam posvečam največ pozornosti, tu sem pri svojem delu gotovo napravil največjo pozitivno spremembo, kar gotovo ohranja moje nespremenjeno navdušenje za poklic. Človeški spomin je zelo luknjičast, za življenje ostane v spominu bore malo šolske znanosti, lepi človeški odnosi pa življenje obogatijo za vedno.

V dolgih dveh desetletjih poučevanja, ki sta minili skoraj nezavedno, sem bil deležen tudi kar nekaj šolskih reform. Menim, da je vsaka prinesla nekaj dobrega in seveda tudi

marsikaj slabega. Revolucionarne spremembe se v šoli ne obnesejo, šola je sistem, ki ga lahko spreminjamo le v majhnih korakih na daljši rok. Mislim, da je sedanja reforma, ki je zaznavno skrčila učne vsebine, vsaj pri matematiki je tako, ki je utrdila maturo, in opazno utrdila šolski red, korak v pravo smer. V prihodnje pričakujemo, da se bodo uravnotežila mnenja psihologov o »preobremenjenosti«¹ dijakov, da bo znanje dobilo trdnejšo veljavo, da bodo negativne ideale, ki mnogokrat napačno usmerjajo dijake, presegli pozitivni ideal. Upam, da bodo mladi ljudje bolj spoštovali marljivost, delavnost in zdravo tekmovalnost. Žalostno je, da učni uspeh, predvsem pa »zmogljivost«² dijakov, nezadržno pada, čeprav živimo v poplavi informacij in so dijaki bolj razgledani kot kdajkoli prej. Neslutene tehnične možnosti, ki jih ima današnja mladina, premalo prispevajo k boljšemu uspehu. Na žalost vse manjkrat opažam, da bi se dijaki sami od sebe živo zanimali za šolo, težko jih je pritegniti k zavzetemu delu. So pa danes mladi vsemu navkljub dovzetni za vse dobro, le ničesar niso pripravljeni sprejeti nekritično. Zato je delo učitelja danes bistveno drugačno in težje kot včasih.

In kako vidim prihodnost? Prepričan sem, da ni črna. Z veseljem pričakujem pridobitev cele stavbe za našo srednjo šolo, kar bo gotovo vplivalo na boljše, vsekakor pa mirnejše delo. Srednja in osnovna šola pač ne sodita skupaj. Ob tem se z nostalgijo spominjam na »akademske vzdušje«, ki smo ga nekdanje imeli za debelimi zidovi stiškega samostana. Razgibane sodobne stavbe živopisnih barv, kakršna je naša šola, so po mojem prepričanju za srednjo šolo manj primerne. Vendar, kaj hočemo, čas gre naprej!

Prihodnost je gimnaziji zagotovljena, zanimiv projekt so tudi strokovne gimnazije. Upam, da se bodo prenovljeni programi »prijeli«, da bomo doživeli še kakšno »skrčitev programov«³ in več časa namenili temeljnemu znanju in ustvarjalnosti dijakov. Upam tudi, da bomo uspeli ohraniti maturo v neokrnjeni obliki kot trden temelj za uspešen študij naših dijakov.

*Milan Jevnikar,
prof. matematike*

S POGOVORI BOGATIMO DRUG DRUGEGA

Delo učitelja ima kot vsako drugo dobre in slabe plati. Mene pri tem poklicu privlači predvsem dinamičnost in stik z mladimi. Mnogi menijo, da je to delo dolgočasno, saj iz leta v leto ponavljamo isto snov, pa ni tako. Vsak razred je nekaj posebnega, še tako natančno pripravljena ura izzveni v vsakem razredu drugače, neponovljivo.

V mojem poučevanju se je zvrstilo več različnih programov in tudi zgodovina, ki jo poučujem, je imela v njih različno mesto. V usmerjenem izobraževanju so imeli na družboslovni usmeritvi dijaki do zgodovine in ostalih družboslovnih ved drugačen odnos kot danes, zato imam kljub temu, da mi sam sistem usmerjenega izobraževanja ni bil všeč, na tisto obdobje najlepše spomine. Dijaki so se zanimali za preteklost in sodobnost; kar lepo število ur smo namenili pogovorom o prebranih knjigah (strokovnih), časopisnih člankih, o pomembnih dogodkih, ki so imeli korenine v preteklosti. Žal pri današnjih generacijah opažam, da je zanimanja za življenje okoli nas, sploh pa v preteklosti vedno manj. Dostikrat imam tudi občutek, da vedno več dijakov enači pojem avtoritete s pojmom strahu in da niso pripravljeni ali sposobni sprejeti enakovrednega dialoga z učiteljem. Moram pa seveda dodati, da na odnose v razredu v zadnjih letih vpliva tudi matura, ki nad nami visi kot damoklejev meč kar vsa štiri leta skupnega življenja. Matura, tako kot je zastavljena sedaj, omejuje učiteljevo kreativnost v razredu in velikokrat se prav zaradi stiske s časom in obilice snovi odrečemo ustvarjalnemu pogovoru, kar je res velika škoda, saj s pogovori in izmenjavo mnenj lahko učitelj in učenci zelo bogatimo drug drugega.

*Alenka Grgur,
prof. zgodovine in umetnostne zgodovine*

ZA MANO SO OSTALE BORZNE HIŠE...STAL SEM SPET SREDI »NAŠE ŠOLE«

Za samostanskim zidom je molk... Nekam smo se izgubile generacije dijakov. Včerajšnji ozek hodnik je iznenada preširok in prazen, nekoč prenapolnjena učilnica je refleksija sama sebe... Topot nog se sliši pa cesti proti novi šoli, glasovi zamirajo in za samostanskim zidom je molk... Nova šola se je v hipu spremenila v mravljišče, v katerem je na začetku prišlo do pričakovanih zastojev in težav. Pa vendar – svetle in prostrane učilnice, laboratoriji in specialne učilnice! Kako drugače, kako novo. V taki šoli moraš biti delaven. Dijaki smo zaživel v navdušenju profesorjev in želeli pokazati svojo ustvarjalnost in talente na vseh področjih. Nova šola je bila »moja gimnazija« slehernega od nas.

l.b v šol. letu 1980/81 z razredničarko prof. Jožico Lampret in prof. Rudijem Luštkom – zadnje leto v stiškem samostanu

pomembne poslovne odločitve... Stal sem spet sredi »naše šole«, sprašujoč se, zakaj in čemu in kakšen slučaj me je pripeljal v svet vzgajanja, učenja in neskončne odgovornosti. Mladim je treba povedati, jih prepričati in naučiti, da se za suhoparnimi platnicami knjig skriva bogastvo, znanje, resnična moč. Mladi so nov rod, naša prihodnost in neskončni upi. V petdesetih letih gimnazije sem bil delček v mozaiku imen. Našel sem si svoje mesto v morju nog na prenapolnjenem hodniku, v vroči učilnici tridesetih glav, v želji po vrhunski tehnologiji – v želji po tem, da šola v Sloveniji ostane nova šola in pove, kam naj se nameri novi rod in kaj je cilj neskončnosti znanja...

Včasih pa grem tja do Stične. In se ozrem do križnih oken in se vidim pri uri francoščine – in za samostanskim zidom je globok, čudovit in zgovoren molk. V naši šoli pa ... reka naprej...

*Anton Brčan,
dipl.ekonomist*

Rad sem imel literaturo in jezike, tako da je bila moja študijska odločitev s tem v navideznem nasprotju. Navzven seveda, v bistvu pa je ekonomija splet poglavij in dejanj, zasnov in razpletov v vseh jezikih. In ko sem sklenil krog, sem se začuda vrnil nazaj – kot profesor. Vstopil sem ponovno v »mojo gimnazijo«, ki si je medtem nadela modernejša oblačila v obliki različnih smeri izobraževanja. Duh šole je bil rahlo pozabljen, pa vseeno domač in vitalen. Pritegnil me je z vso silo. Ekonomija! Za mano so ostale borzne hiše in podjetja, denarni posli in

Dragi starši!

Iz take smo snovi kot sanje. Bili smo sanje, vpeti v ljubezen in hrepenenje. Hrepenenje je raslo in ljubezen je želela nas, prav nas. Prihajali smo. Ob različnem času smo vstopali v jutro našega bivanja. Mehko smo bili položeni v vaše naročje. Darovano nam je bilo dragoceno življenje.

Z nami ste v trenutkih smeha in veselja, z nami trepetate in hrepenite, delite naše sanje in sprejemate naše odločitve, obenem pa prikrivate sive lase. V teh štirih letih ste se še posebej izkazali, ker ste bili vedno na naši strani, ne glede na graje, ocene in pohvale, ki smo jih prinašali domov. Čutimo vašo ljubezen, to pa nam pomeni največ.

Prisrčna hvala!

Iz nagovora staršem
na maturantskem plesu 9.5.2000

Šest maturantov iz družine Erjavec iz Stične z mamo Jožefo na maturantskem plesu v Stični leta 1973 (I.ado, Heda – por. Praznik, Frančiška – por. Kostič, Pavel, Martina – por. Muhič, Nikolaj

Do konca II. svetovne vojne lahko študirane ljudi v okolici šole seštejemo na prste rok. Gimnazija pa je po vojni mladim omogočila izobraževanje. Zaradi tega se je bilo vredno zavzemati za njen obstoj, ko so jo hoteli ukiniti, češ da je premalo dijakov in je zato predraga... Vendar ni mogel nihče ugovarjati veliki uspešnosti in kvaliteti Gimnazije Stična. Prav to pa je odločilo, da je gimnazija ostala.

Moji štirje otroci so obiskovali Gimnazijo Josipa Jurčiča v Stični: Julka, Majda, Ciril in Miran. Šolanja otrok v gimnaziji se rad spominjam, ker so bili, zlasti hčerki, zelo uspešni, ker ni bilo z otroki nobenih težav in zaradi dobrih odnosov s profesorji.

Gimnazijo Josipa Jurčiča Stična ocenjujem kot zelo dobro. Učencem je dala dovolj dobro vzgojo, znanja in učnih navad za nadaljnji študij oziroma za pridobitev poklica. Julka je diplomirala na pravni fakulteti in je sedaj sodnica. Majda je po končani gimnaziji diplomirala na višji šoli za socialne delavce, kasneje pa še na visoki šoli. Ciril in Miran pa sta uspešna v bančništvu in trgovini. Vnuka Anja in Gregor pa sta tudi uspešno opravila maturo na ekonomski šoli in nadaljujeta študij na univerzi.

Ciril JURČIČ, Muljava

Alojz MESTNIK iz Stične je povedal, da so trije od njegovih petih otrok obiskovali gimnazijo. Spominja se, da je bila že leta 1946 nižja gimnazija na Marofu, po nekaj letih pa so jo odprli v Stični. Pri odprtju te šole je sodeloval tudi sam. Spomini na šolanje otrok so prijetni, to pa zato, ker so bili otroci pridni in zadovoljni. Sodeloval je s profesorji, bil je član sveta staršev, še posebej pa se spominja ravnatelja Šonca, s katerim sta veliko sodelovala. Meni, da je gimnazija veliko pomenila in še vedno pomeni za naše kraje, otroci so dobili dovolj znanja, da so lahko nadaljevali študij v Ljubljani.

“Od petih najinih otrok so štirje obiskovali gimnazijo v Stični še v samostanskem poslopju, le mlajša je zadnje leto hodila v šolski center v Ivančno Gorico. Stiško gimnazijo smo cenili, ker je otrokom nudila izobrazbo za nadaljnji študij. Vsi otroci so se vozili v šolo in domov z vlakom, tako smo bili z njimi in šolo povezani vsakodnevno. Redno sva se udeleževala govorilnih ur, kjer sva zvedela za uspeh in vedenje svojih otrok.

V lepem spominu imava prof. Ficka, ki je našel dobrega dijaka iz višjega letnika, da je pomagal sinu v francoščini, ko je pred prvo konferenco prestopil iz strokovne elektro šole na gimnazijo, ker je imel v Ljubljani v internatu veliko domotožje pa tudi velike stroške. Ker se je sin že v osnovni šoli ukvarjal s fotografiranjem, si je prav zato želel biti doma pri svojem povečevalniku in razvijanju slik. S tem je imel veliko veselje in dosti prijateljev. Prav lepe spomine imamo tudi na prof. zgodovine Almo Hrovat, ki je znala dobro vplivati na učence in prav tako tudi na starše, če je šlo kaj narobe.

Šolanja se rada spominjava, ker so otroci v šoli dobro uspevali in dosegli svoje cilje: sin Stanko je na železniški upravi na vodilnem položaju, tri hčere pa so v šolstvu. Zato lahko trdimo, da daje ta gimnazija dijakom popolno znanje za nadaljnji visokošolski študij.”

Olga in Jože KRAMAR, Radohova vas

4.b pred 1. eksterno maturo v letu 1995 z razredničarko prof. Breto Kramar

Jožica CELARC iz Stične meni, da so trije od njenih štirih otrok, ki so obiskovali stiško gimnazijo od 1966 do 1979, imeli po končani šoli dobro podlago za nadaljnji študij. Razlog za vpis na to šolo je njena bližina in tudi to, da so bili profesorji, predvsem za jezike, zahtevni. Še posebej se spominja sodelovanja s sinovo in hčerino razredničarko in prof. slovenskega jezika Cilko Žagar, ki je mladim znala marsikdaj pokazati pravo pot iz težav.

Pri LAMPRETOVIH v Šentvidu pri Stični je od sedmih otrok kar pet hodilo v Stično oz. Ivančno Gorico: štirje v gimnazijo (Jože, Lojze, Marta in Marjan), Stane pa v kovinarsko. Pri izbiri šole je bila odločilna bližina in družba sošolcev, predvsem pa možnost pridobiti splošno izobrazbo, saj je gimnazija dajala dovolj razgledanosti in s tem možnosti za nadaljnji študij. V šolo so iz Šentvida hodili največ peš skupaj s sošolci. Tako so hitro prišli domov in pomagali pri domačih delih, še več pa pri drugih ljudeh. Dokler so hodili v gimnazijo, so to zmogli. Naloge so vedno delali zvečer. "Radi so hodili v šolo in ni bilo nikakršnih problemov," doda oče Jože, ki je največ hodil na govorilne ure v srednjo šolo (od 1974 do 1985).

Jelka GROS iz Višnje Gore, mati Aleksandre in Mitje, pa se njunega šolanja takole spominja:

»Ob zaključku osnovnošolskega izobraževanja mojih dveh otrok je bila želja mnogih staršev šolati otroka na bežigraski gimnaziji. Jaz pa sem vedela, da tudi stiška nudi dovolj znanja in širok izbor izvenšolskih dejavnosti pa še zelo človeška je. Hči se je pred osmimi leti sama odločila zanjo, bila uspešna in zelo dobro je opravila eksterno maturo. Kljub omejitvam se je lahko vpisala na arheologijo in zdaj je zaključila četrti letnik. Ko pa se je sin vrnil z informativnega dne v Ivančni Gorici, je rekel: 'Jaz ne grem nikamor več po informacije, meni je ta gimnazija všeč!' Tako je tudi ostalo. Kot "občutljiv" otrok je dobro delal v gimnaziji, zelo dobro se je razumel z razredno skupnostjo, kar je prav gotovo zasluga prof. Kramar, ki zna s svojim pedagoškim čutom povezati razred. Oba imata lepe spomine na veliko profesorjev. Slabih vtisov ni, se pa seveda najde kaj, kar mi ni bilo všeč, vendar je že pozabljeno. Šola je dovolj široka, z delom daje dovolj znanja in vzgoje za nadaljnji študij in življenje.«

Zvesta družinski tradiciji, ki je bila vedno zelo občutljiva za socialne stiske in družbeno razsežnost človekovega bivanja, sem se vedno in povsod zavzemala za to, da bi prav vsak slovenski učenec lahko obiskoval kvalitetno šolo, pa naj živi v Ljubljani ali pa v Ambrusu. Zdelo se mi je, da bi eno govorila, drugo pa delala, ko bi za naše štiri otroke iskala nekakšno »elitno« šolo izven kraja našega bivanja. Starši, profesorji in učenci naj na šoli združijo svoje moči in znanje ter naredijo vse, da bi bila šola čim boljša. Zato sem kot predstavnica staršev skorajda deset let pri tem tudi sodelovala. To sodelovanje me je samo utrdilo v prepričanju, da imajo manjše šole več pogojev za boljše in bolj kakovostno delo z mladimi. Zaradi obvladljivega števila učencev lahko ohranjajo osebni odnos do vseh dijakov in njihovih staršev. Če se izrazim v prisposobi, ima mlad človek na manjši šoli več možnosti, da postane »unikatni izdelek«. Z velikih šol, kjer se komajda poznajo med seboj, pa utegnejo prihajati »serijski proizvodi«, ki so resda lahko »vrhunski dosežek moderne učne tehnologije«, manjkajo pa jim sposobnosti, ki so tako usodno pomembne za človekovo individualnost. Zdi se mi, da imajo dijaki na naši šoli veliko možnosti, da pridobijo vsa potrebna znanja in da razvijajo tudi svoje posebne nadarjenosti in svojo osebnost.

Ko živim z našimi otroki, se veselim, ker poznam večino njihovih prijateljev in sošolcev, poznam tudi nekatere njihove starše. To bi bilo težko ali celo nemogoče, ko bi se šolali v drugem kraju. Prepričana sem, da ne bodo »zaplankani«, saj jim šola daje vse tisto znanje, ki ga bodo potrebovali. Njihova prednost je, da jih nismo iztrgali iz domačega, družinskega okolja. Zato niso moderni mladi »brezdomci«, ki so doma povsod in nikjer. Kot drevesa so, globoko zakoreninjena, da bodo nekoč lahko čim lepše zacvetela. Družina je naročje, iz katerega odhajamo v svet, zato otrok ne smemo nasilno trgati iz nje. Šola pa je osnovna celica kulture, ki nek kraj oplemeniti. Zato ni vseeno, ali ima kraj šolo ali ne, tudi ni vseeno, kakšna je ta šola in kakšno vzdušje vlada v njej.

Marsikateri prebivalec naše občine se vse premalo zaveda, kakšna sreča je, da imamo že pol stoletja srednjo šolo, ki je toliko mladim ljudem odprla pot do izobrazbe. Ob tem visokem jubileju ji zaželimo vse najboljše in čim lepšo prihodnost.

Maja FICKO, mati štirih maturantov iz Stične

Gimnazijo v Stični sta obiskovali dve hčerki; Milka od leta 1963 do 1967, Anica pa od 1965 do 1969. Za to šolo smo se odločili zato, ker je bila stiška gimnazija dobra in cenjena šola, veliko pa je pomenila tudi bližina, saj si zaradi težkih razmer na kmetih dragega šolanja v Ljubljani ne bi mogli privoščiti. V šolo sta se moji dekleti vozili s kolesi, pozimi pa hodili peš, saj zveze z vlakom niso bile ugodne. Že takrat je bilo v šoli poskrbljeno tudi za prehrano, saj sta bila organizirana malica in kosilo.

Še vedno se rada spominjam obeh maturantskih večerov v šoli. Ker sta se hčerki dobro učili, sem tudi na roditeljske sestanke rada hodila, saj so razumevajoči profesorji našli lepo besedo tudi za starše. Še danes sem hvaležna profesorjem, ki so v izobraževanje vložili veliko truda in znanja, in ustanoviteljem, da je gimnazija v Stični sploh bila. Dobro se zavedam, da je stiška gimnazija pomagala do izobrazbe marsikateremu kmečkemu otroku, med njimi tudi mojima dvema.

Milka FAJDIGA, Temenica

Gimnazijo Josipa Jurčiča v Stični so obiskovali štirje otroci. Za gimnazijo so se odločili predvsem zaradi bližine, kar je bilo povezano z manjšimi stroški, midva pa sva bila vesela, da je bilo tako. Na šolanje gledamo starši z ene strani, otroci pa z druge in šele po dolgih letih so spomini podobni. Imava lepe spomine, ker otroci niso imeli problemov. Letos je uspešno zaključila šolanje na tej gimnaziji tudi vnukinja.

Šola je dala dovolj znanja in vzgoje za nadaljnji študij in življenje. Z dobrimi profesorji bo uspešna še naprej in to ji ob abrahamu tudi želiva.

Marija in Alojz HOČEVAR, Potok pri Muljavi

IZ NAGOVORA GREGORJA FICKA DIJAKOM NA MATURANTSKEM PLESU LETA 1998

V imenu profesorskega zbora in staršev bi vam rad izrazil nekaj zahvale, ki vam je do nocoj, ko smo prvič slovesno zbrani v trojni skupnosti, in verjetno ne bomo nikoli več, nismo znali in mogli izraziti, ker je bil naš razum preveč in prevečkrat zmeden od želje po uspehu ali ker je naše srce oklepal strah pred neuspehom in negotovo prihodnostjo. Besed naših pohval in zahval niste pogosto slišali, ne v družini ne v šoli; profesorji vas nismo hvalili iz strahu, da bi vas premalo naučili, starši vas nismo hvalili v bojazni, da bi se vi prevzeli.

Brez vas bi bile naše družine sterilne skupnosti, zapisane propadu; brez vas bi bile naše pedagoške ure dolgočasne in brezsmiselno nizanje podatkov; brez vaše kritičnosti se profesorji ne bi vedno znova preverjali; brez vaše mladostne neugnanosti in želje po uživanju bi se mi izčrpali od dela, karierizma in uspešništva ali pa se utrujeni umaknili v resignacijo; brez vas naša šola ne bi prejela priznanj in nagrad.

Zahvaljujem se vam, da z nami gradite našo družinsko in šolsko skupnost; da ste bili pošteno odkriti; da ste ostali zvesti samim sebi in svojega prepričanja niste prodali ali ga zamenjali za trenutni užitek ali ničvredno blago; zahvaljujem se vam, da vztrajate do mature in s tem potrjujete vrednost izobrazbe in znanja; zahvaljujem se vam, ker skrbite za svoje zdravje in ne posegате po uničujočih omamah našega časa, zahvaljujem se vam za vsakokrat, ko niste slepo prevzeli tujih vzorov in ste ohranjali zlahtna izročila vaših prednikov in slovenskega naroda, za vsakokrat, ko ste poslušali glas vaše vesti; zahvaljujem se vam, da ste občudovali in ohranjali lepoto narave; da ste se znali veseliti in ste s svojo radostjo razveseljevali druge in jim pomagali ohranjati voljo do življenja; da se niste maščevali, ko so vam prizadejali krivico; zahvaljujem se vam, zahvaljujem in vas prosim, da ohranjate svojo mladost in v vsem in vsakršnem dobrem, lepem in plemenitem vztrajate do konca.

Gregor FICKO, profesor na stiški gimnaziji od 1972. leta in oče štirih maturantov

Spomini iz šolskih klopi

AGONIJA

Na tiho zvezdo
dvigam strast,
da v noči oljk izgine,
nastavim
lastni ječi past
v zastarane skomine...

Ob sončnem mrku
primem moč,
da skoprni v zraku,
pozabim,
da moj led je vroč,
stopi se
v rosnem mraku.

V staro moro
zlijem čas,
da večni strup izpije,
razumem,
ker to nisem jaz –
del mene
v sladkem morju gnije.

Na tiho zvezdo,
v sončnem mrku,
v staro moro
stresem prah:
v spomine,
mrak
in sladko morje
zarasel se je mah.

*Dražica Novak,
maturantka 1993*

Naš profesor za filozofijo je vzbujal
plaz zapletenih vprašanj že s svojo
pojavnostjo. Ko je prišel v razred, se je
za nekaj trenutkov zagledal v daljavo,
mi pa smo vsi strmeli za njim. Nič
zanimivega ni bilo videti. In po nekaj
urah smo nehali strmeti. Profesor je
pač videl stvari, ki jih mi nismo.
Reševali smo zelo pomembna
filozofska vprašanja, se zavedli
majhnosti svojega razmišljanja in
možnosti drugačnega videnja. Jaz
sem pri urah filozofije uživala.
Žal pa so bile njegove ure ob zelo
neprimernem času: v petek zadnje tri
popoldanske ure. Ob teh urah so se
nekateri naši vrstniki že zabavali v
Akordu. Skomine so bile prevelike in
marsikatero uro je kdo izmed nas
preživel daleč od naše učilnice.

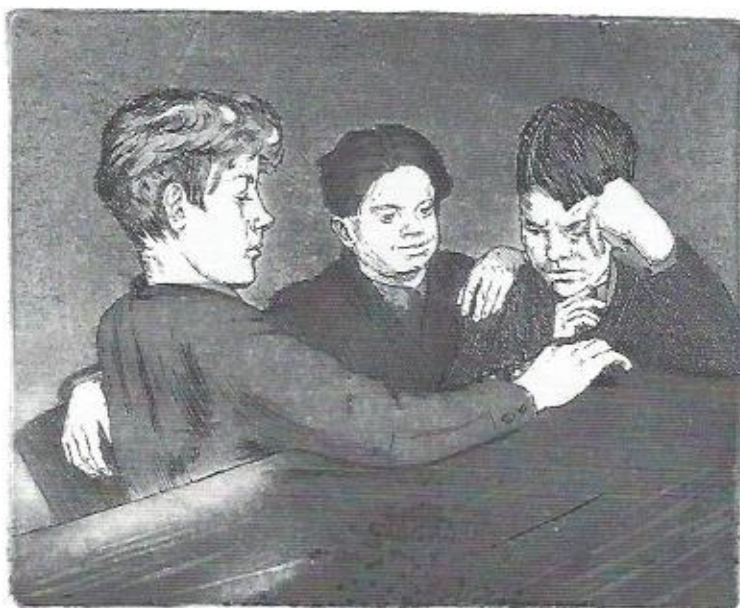
Najbolj zanimivo predavanje v svojem
življenju sem imela pri popoldanski
filozofiji. Izbrala sem si naslov *Bili*
človek in obdelala Trstenjakovo
knjigo. Treme mi res ni bilo treba
imeti: v učilnici smo bili le profesor,
moji najljubši sošolci in jaz.

*Melita Carvas,
maturantka 1992*

Dragi četrtošolci!

Dobre čase si lahko naredimo sami, vendar ne z denarjem
in tehniko, temveč s srcem in dobroto. Le dobri ljudje delajo
dobre čase: če vlada dobrohotnost, če molči nasilje, če se
imajo ljudje radi, če se najde prostor tudi za kakšno rožo in
čas za prijazno besedo... Jutrišnji dan je priložnost za nov
korak. Vsi bomo uspeli! Vse zmoremo! Osvojili smo enega
izmed vrhov našega življenja. V zarji jutrišnjega dne zremo
v nove podvige. Da, mi smo prihodnost, mi smo jutrišnji
svet.

Maturanti generacije 1997
v nagovoru na maturantskem plesu

Tinca Stegovec: Dijaki (jedkanica)

INTERMEZZO

Čez strte grudi
potrganega cvetja
plove
- tihi intermezzo.

V noč se izgubi
kot misel v pastelu,
kot biser med spomini,
kot nežni zvok zamre
v pozabljeni violini.
Intermezzo.

Glej!
Nov cvet
na poljani umirajočih sanj,
hrepeneč in koprneč
Nežni zvok zamre
v pozabljeni violini...
Intermezzo med pozabljenimi...
Spomini...

*Agnes
Iskre 1962/1963*

V petdesetih letih je za šolskimi klopmi naše gimnazije sedelo veliko dijakov s svojimi željami, hotenji, ambicijami in vsak je šolo doživljal drugače. Življenje se je v teh letih korenito spremenilo, dijaki toliko generacij pa so šolo doživljali zelo različno.

Za zbornik smo želeli zbrati čim več spominov dijakov različnih generacij, zato smo na več kot sto naslovov bivših dijakov poslali anketni vprašalnik, s katerim smo želeli izvedeti čim več.

Zastavili smo naslednja vprašanja:

Ime in priimek

Leto zaključka srednje šole

Navedite najljubši predmet in razloge zanj.

Navedite izvenšolsko dejavnost, ki vam je ostala posebej v spominu.

Kako ste tedaj doživljali srednjo šolo?

Kako zdaj gledate na srednješolski čas?

Katera asociacija na vašo srednješolska leta je najpogostejša?

Ali je morda vaša generacija po čem še posebno izstopala? Ali ste imeli kakega posebnega?

Kateri profesor vam je ostal posebej v spominu (pozitivnem ali negativnem)? Navedite razloge.

Radi bi zapisali čim več srednješolskih anekdot. Se vi spomnite katere? Zapišite jo.

Opišite, kaj poklicno delate zdaj.

Želite kaj svetovati skupini, ki pripravlja zbornik in prireditev?

Zapišite kaj, kar se vam zdi zanimivo, pa anketa ni zajela.

Vsem, ki ste se odzvali na našo anketo, se najlepše zahvaljujemo za sodelovanje in upamo, da smo povzeli bistvo vaših odgovorov.

Mihael Prijatelj, dipl. inž. kemije, ki je maturiral 1955, je imel v nasprotju s svojo vnukinjo rad vse predmete, razen telovadbe. Vsa njegova generacija je izstopala po tem, da so bili skoraj vsi nekoliko ali celo precej starejši, kot so normalno dijaki – a to ni bilo značilno le za Stično. Zaradi vojnih in povojnih razmer je šel v gimnazijo star 14 let, ko je bil visok 185 cm. Ko ga je kdo vprašal, v kateri razred hodi, mu je bilo neznansko nerodno, zato je komaj čakal, da se je končalo šolsko leto in se je začelo naslednje. Kasneje se je tega občutka znebil in čas je zopet začel teči normalno. Spominja se urejanja literarnega glasila Bršljan in raziskovanja brezen pod Gradiščem in na Brezovcu. S sošolci so se spustili v velikansko brezno, ki so ga odkrili potem, ko se je pri oranju vdrlo kravi. To so bila najlepša leta v življenju – spominja se soseda, ki je tudi obiskoval srednjo šolo in šele v zadnjem letniku izvedel, da se drugi učijo tudi doma oz. v dijaškem domu. Do tedaj je namreč mislil, da je šola zato, da se tam človek

(Op. ur.: Dekliški primki so zapisani v oklepaju.)

Matematiko in nekaj časa tudi ruščino nas je v Stični učil predvojni direktor nekaterih slovenskih rudnikov, Poljak, inž. Witold Biskupski. Po upokojitvi se je leta 1956 odselil k hčerki v Kanado, a je kmalu prišel nazaj. "Jugoslovanska pokojnina, ki sem jo dobival tja, je znašala, preračunano v kanadsko valuto, 19 dolarjev na mesec, za kar si tam lahko kupiš srajco," mi je potožil, ko sva se srečala v Ljubljani. Na račun hčerke pa v Kanadi ni hotel živeti. Vrnil se je in nekaj časa ponovno poučeval v Stični.

Mihael Prijatelj, maturant 1955

IMPRESIJA

Večer je.

Tišina naokrog,
cvrcanje murnov
in šum bosih nog...

Šum bosih nog
po mehki, rosní travi...
Med njivami, nad travniki
vonjave po otavi.

Zategel pisk...
Vlak drdra v noč.
Na koncu njiva –
poljub za lahko noč.

Tomy
Iskre 1958/59

Mislím, da "špricanje" na nek način lahko spodbuja pozitivno samostojnost mladostnika, če to ni prepogost pojav, seveda. Mojemu sodelavcu, ki je precej "šprical" v srednji soli, se to na prav zabaven način maščuje sedaj, ko sam uči. Tik pred koncem leta je namreč njegovo predavanje "šprical" ves razred.

Melita Garvas,
maturantka 1992

Od Ivančne do Stične pol urce hoda,
predalec za enga, preblizu za dva.

Dijaška

Ko sem v gimnaziji poslušal, kako so nekdanj skoraj vsi pisatelji in pesniki zbirali ljudske pesmi, sem se tudi sam začel zanimati za to zadevo. Edina, za katero sem zvedel, da zna veliko narodnih pesmi na pamet, je bila v Šentpavlu Berdajsova Ihana. Dogovorila sva se, da se dobiva neko zimsko nedeljo popoldne pri njih doma, pa mi jih bo nekaj povedala. In res sem celo popoldne dosti in veselo pisal. "Zdajle pa moram iti v štalo pomolst, potem ti bom pa spet pripovedovala. Tacajti jih pa kar iz tehle bukvic prepisuj. Jih je notri polno zelo lepih."

Mihael Prijatelj, maturant 1955

uči in nauči, doma pa je treba pomagati staršem. Prijatelj je to, da se nekateri učijo tudi zunaj gimnazije, izvedel že dosti pred četrtnim letnikom. Šola je delala po bistveno boljšem sistemu kot današnja: danes ni več rednega spraševanja, s snovjo se kurikularno divja naprej in vsake toliko časa se pišejo napovedani testi. Od profesorjev se najbolj spominja tistega, ki je zahteval, da se iz programa za valet, ki so ga sestavili sami, izloči njegov skeč, v katerem je nekdo trdil, da se z "avtami" ne da orati njiv (kot so tedaj govorili ljudje o traktorjih). Z žalostjo pa se spominja, ko so popolnoma po krivici napadli razredničarko prof. Šuštar in nekatere sošolce, zaradi česar je upravičeno dobil ukor profesorskega zbora pred izključitvijo, vedenje pa 1. Danes se ukvarja s proučevanjem šentpavelskega govora, z raziskovanjem preteklosti rojstnega kraja, primerja verstva, brska po orientalskih jezikih, predvsem pa dopisuje v dnevnike in

tednike ter kmetuje ob vznožju Pohorja.

Karel Puš, ki je končal gimnazijo 1956, sedaj pa živi v Domu starejših občanov v Grosupljem in izdeluje miniaturne kozolce, ni navedel svojega najljubšega predmeta, zanj so bili vsi predmeti enakovredni. To je bil še čas del za obnovo domovine in čas skupnosti, obljub, da ne bo revščine, negotovosti. Posebej se spominja prof. Nika Koširja, ki mu je vlival strah in spoštovanje. Tudi sam je bil razredni učitelj veliko generacijam otrok.

Za Pavla Groznika, ki je maturiral 1957, sedaj pa je kot upokojenec "polno zaposlen", je bil v gimnaziji najljubši predmet zgodovina: pri tem predmetu je

ugotavljal, da je človeštvo vedno stremelo za napredkom, ta pa se je odražal predvsem v tehniki bojevanja oz. prevladi nad drugim. Gimnazijski čas je bil zanj eno najlepših življenjskih obdobij, sodeloval je pri dramskem krožku, športnih dejavnostih, posebej pa se spominja poti v šolo in domov – iz Višnje Gore se je vozil z vlakom, domov pa je hodil kar peš. Mladi so bili polni idealov, načrtov, v spominu pa so mu ostali profesorji Debevčeva, Košir, Biskupski, Oblak in Hrovat.

Nacetu Kovačiču, dr. med., ki je maturiral ravno tako 1957, se zdi, da se srednješolski čas vse hitreje odmika. Spominja se nastopov na proslavah, dramskih uprizoritev in tamburaške skupine. Doma se mu ni bilo potrebno učiti, nalog pa tudi ni delal, v spominu pa mu je ostal Polde Oblak zaradi svojega širokega znanja.

Janez Podobnik, profesor športne vzgoje, uspešen športnik in trener, je maturiral 1958. Veliko je treniral in

Zapisek v dijaško knjigo ob predaji ključa

Najbolj smo bili v gimnaziji zadovoljni, ko smo včasih kakega profesorja zapletli v pogovor o zunajšolskih stvareh. Tako smo nekoč prof. Gabrijelovo pripravili do razgovora o upokojencih. Ko je že zmanjkovalo novih vprašanj in mnenj, se je oglašil še eden iz zadnje klopi: "Vse sorte upokojenci so, le nobenega upokojenega dijaka še nisem srečal. Ni mi jasno, zakaj ne." "Ja, le pazi, da ne boš ti prvi upokojeni dijak, če se ne boš bolj učil," mu je rekla prof. Gabrijelova, ki je želela prekiniti razpravo o upokojencih in začeti s predavanjem fizike, ki jo je učila.

Mihael Prijatelj, maturant 1955

V šesti gimnaziji 1959; žoga in napeta mreža sta prepoznavna rekvizita, v ozadju pa je stiški samostan

tekmoval v namiznem tenisu, bil je prvak gimnazije. Na šolo ima lepe spomine, gimnazija je posredovala primerno znanje in pripomogla k oblikovanju pozitivnih kvalitet osebnosti – to so bila najlepša leta mladosti, z njimi so bila povezana tudi dogajanja v naravi. Še posebej se spominja prof. francoščine Nika Koširja, ker je imel enak pristop do vseh dijakov, in prof. latinščine Železnikarjeve, ker je med predavanja vpletla veliko antičnih zgodb. Od leta 1963 do 1966 in od 1969 do 1973 se je v stiško gimnazijo vrnil kot profesor športne vzgoje.

Marinka Piškur, ravnateljica Osnovne šole Stična, je maturirala 1965. Leta 1956 je bila ukinjena Nižja gimnazija Krka, zato je z nekaj sošolci začela obiskovati 1. razred Gimnazije Stična, že naslednje leto so bili v 6. razredu OŠ Stična, po 8. razredu pa spet v 1. razredu gimnazije. Med osmo in deveto uro, ko se je začel pouk, je bila za večino že dolga pot: peš, s kolesom, z vlakom ali avtobusom. Darko je pripešal s Primskovega, France z Lučarjevega Kala, Vida in Ivanka

Slovo 4. razreda leta 1965

Na oglasni deski je bila napisana osmrtnica za »umrlim« 4. razredom. Sprevod s krsto je potekal od gimnazije do igrišča. Tam je bil pogrebni obred s petimi litanijami. Namesto rož dijaki nosijo šopek raztrganih zvezkov.

"Si torcuises, filosofus mansises" je neka sošolka iz prejšnjega letnika prevedla: Ne pleši tanga po mojih krogih.

Nace Kovačič, maturant 1957

Profesor Kajetan Gantar (nemščina in francoščina) je imel navado popravljati naše naloge kar pred nami. Ob tem se mu je skoraj vedno polomil rdeč svinčnik in takrat je vprašal, če ima kateri od nas nož. Nekoč, ko smo znova pričakovali tako vprašanje, je sošolec Jernej prinesel največji nož iz šolske kuhinje.

Profesor je po stari navadi vprašal za nož. Jernej je stekel z visoko dvignjenim nožem h katedru. Takrat pa je profesor potegnil iz žepa majhen nožiček in rekel: "Oprostite, danes ga imam pa sam."

Janez Podobnik, maturant 1958

PRED SLOVESOM

Oči.
Same oči.
Razdal bi se
mednje,
da vsak bi me
nosil s seboj,
da se ne bi
bal samote,
da bi pobegnil
večnim željam,
da bi se
razblinile sanje,
katerih je polna
vsaka beseda.

Eron
Iskre 1962/63

Takrat so bile popularne delovne akcije, tudi pogozdovanje. Mi smo takrat pogozdovali tako, da smo položili tri smrečice vodoravno, eno pa pokonci. Smo prej končali!

Valči (Nadrah) Ravbar,
maturantka 1966

Eden od sošolcev je imel neke fotografije iz samostana in mi jih je kazal; pod klopjo seveda, ker so takrat bili kakršnikoli stiki s samostanom nezaželeni in celo nevarni. To je opazil drug sošolec, za katerega smo vedeli, da je komunist. "Pokaži še meni," je bolj prosil kot zahteval. Vendar je lastnik fotografije hitro spravil v žep. "Pokaži, kurbež!" je vztrajal tisti drugi sošolec. "Saj sem že tri knjige o spolnem življenju prebral." Misli je namreč, da na skrivaj gledava kake pornografske stvari.

Mihael Prijatelj, maturant 1955

Bilo je pri uri zgodovine. K tabli me je poklical prof. dr. Hrovat. Iz bog ve kakšnega vzroka je bil rahlo razstresen. Vprašal me je, od kod sem doma. Jedrnat sem mu odgovoril, da iz Višnje Gore. "In koliko si star?" je nadaljeval. "Seдемnajst," sem odgovoril hitro in po pravici. "A tako," je modroval naprej, "in koliko vas živi doma?" Ni mi bilo težko odgovoriti, da nas je doma sedem. Med spraševanjem je gledal skozi okno, končno pa se le obrne proti meni in reče: "Poslušaj, Groznik, ti pa kar dobro odgovarjaš, dal ti bom štirko, ker vprašanja niso bila posebna težka!" Res niso bila.

Pavel Groznik, maturant 1957

Ko je svet pretresala kubanska kriza, je bil Nace Združene države Amerike, Pavel Sovjetska zveza, oba pa sta "mlatila" Slavca – Kubo.

Valči (Nadrah) Ravbar, maturantka 1966

Na poti v solo sem nabral divje kostanje, kajti samostanski hodnik je bil zelo primeren prostor za podajanje kostanjev. Pri lepi podaji mimo zborničnih vrat me je videla prof. Žagar. Ves v strahu sem pričakoval, kako me bo kaznovala pri uri slovenščine. Toda zgodilo se ni nič. Naslednji teden sem imel govorno vajo z naslovom Zakaj se zagam s kostanjem po šolskem hodniku. O 10-minutnem zagovoru ne bi zgubljal besed.

Jože Mestnik, maturant 1968

pa z Blečjega Vrha do Višnje Gore, nato z vlakom do Ivančne Gorice in peš do Stične. Vozači iz "Krajne" so bili že ob šestih v Ivančni Gorici. Pešačili so tudi profesorji, ki so se večinoma pripeljali z vlakom iz Ljubljane. Dr. Kajetan Gantar je zadnje leto komaj zmogel to pot. Do druge ure so morali biti spet v Ivančni Gorici, ko je pripeljal "ambrušan".

Dijaki so šli večkrat v gledališče in opero v Ljubljano. Z večernih predstav so se vračali z vlakom opolnoči, do doma so jo mahili peš, pozimi pa so lahko prespali v internatu. Pred maturo so z razredno gledališko skupino in organizacijo maturantskega plesa zaslužili dovolj denarja za maturantski izlet, na katerega so se odpravili sami, ker je razredničarka zbolela. Delali so tudi na delovnih akcijah: gradili nov stadion, urejali igrišče na "tekavnici", po pouku so delali še cesto do koč na Pristavi in pomagali vaščanom Poljan utrjevati cesto. Radi so imeli samostanskega vrtnarja, ki jim je lakoto potešil s krlji – tako dobrih ni okusila nikoli več. Marinka Piškur, ravnateljica OŠ Stična, in ravnateljica Gimnazije Milena Vrenčur sta bili sošolki in sedaj ne rešujeta več matematičnih problemov, pač pa usklajujeta in organizirata delo v stavbi, ki bi bila ravno prav velika za eno šolo. Šoli sta med seboj različni, učenci, dijaki in učitelji pa ju delamo razpoznavni.

Valči (Nadrah) Ravbar je končala gimnazijo 1966, sedaj pa je novinarka na Radiu Ljubljana. Njen najljubši predmet je bila slovenščina. Povezana je s tem, kar rada dela sedaj: bere in brska po knjižnicah. Pri slovenščini so pisali spise z izvirnimi naslovi, se seznanjali z literaturo na zanimiv način, prof. Žagar jim je znala nevsiljivo predstaviti tudi slovnico, prav zato ji je ostala najbolj v spominu. Tudi izleti, na katerih jih je spremljala, so bili nekaj posebnega. Spominja se glasila Iskre in tega, da so bili med prvimi v Sloveniji, ki so tekmovali za Jurčičevo bralno značko. Šolo je doživljala resno, čeprav so bila ta leta optimistična, profesorji pa so znali dijakom vliati samozavest in prepričanje, da so dobro pripravljeni na življenje. Kot razred so bili dobro povezani in enotni pri raznih odločitvah, čeprav kakih velikih prijateljstev ni bilo. Še posebej se spominja sodelovanja pri gledališki skupini – igrali so Teto iz Amerike in zaslužili denar za maturantski izlet.

Za Jožeta Mestnika, ki je zaključil gimnazijo 1968, sedaj pa je magister računalništva in informatike, je bil najljubši predmet matematika, sicer pa je imel rad igre z žogo, ker so s sošolci takrat pozabili na vse skrbi. Ob trdem delu na kmetiji je šola zanj predstavljala kraj za počitek, pri spraševanju pa je postala mora. Ob svojih otrocih se čudi, kako mu je sploh uspelo izdelati srednjo šolo, najbolj pa mu je ostal v spominu profesor za fiziko, s katerim sta bila tudi več let sodelavca na Inštitutu J. Stefan.

Ana Praznik, maturirala je 1969, je sedaj zaposlena kot specialistka medicine dela, prometa in športa v ZD Grosuplje. Njena najljubša predmeta sta bila

matematika in nemški jezik. Zdi se ji, da je bila šola v njenih časih bolj prijazna, dijaki niso doživljali takšnih stresov kot danes – matura je bila le pika na i ob zaključku šole, ne pa mora, ki se vleče 4 leta. V šolo so hodili tudi ob sobotah, odmore – pa tudi ure – pa so si popestrili s šahom. Spominja se profesorice nemščine in francoščine ter razredničarke Maje Ficko, ki jih je veliko naučila in jim dala lepo popotnico za nadaljnji študij in življenje.

Nikolaj Erjavec je zaključil gimnazijo 1970, sedaj pa dela kot svetovalec vlade za upravno-pravno področje. Njegovi najljubši predmeti so bili sociologija in tuji jeziki, veliko pa se je ukvarjal s športom: roketom, nogometom in košarko. Gimnazijska leta so hitro minila, zdela so se mu polna in bogata, predvsem pa brezskrbna. Spominja se, da so v tretjem letniku več dni bojkotirali pouk, ker so zahtevali kvalitetnejšo razlago snovi. Najpogostejša asociacija na srednjo šolo je takratni ravnatelj Šonc in – panj čebel. V spominu mu je ostal profesor Rajko Peternel, ker je bil prava poživitev za pouk.

Jelka (Eršte) Gros, ki je maturirala 1971, danes pa je knjižničarka in poučuje nemščino, je imela najraje francoščino in nemščino, med izvenšolskimi dejavnostmi pa bralno značko pri prof. Žagar. Srednješolska leta so spomini na stari stiški samostan, vratarja, ki jim je prodajal jabolka in hruške, pohode na Bogenšperk in maturantski izlet po Jugoslaviji. Med profesorji se spominja Jelke Kadunc, ki je bila vedno pripravljena

V 4. letniku, ko smo praktično isto snov obravnavali v nemškem in francoskem jeziku, je naša temeljito naučena sošolka (oba predmeta je poučevala prof. Maja Smolej – sedaj Ficko) na postavljeno vprašanje pričela zagnano odgovarjati po nemško, tako da profesorica kar ni prišla do besede in ko ji je uspelo nazorno reči... mais... je naša kolegica polglasno ustrelila: »Saj res, zdaj je francoščina,« in odgovarjala naprej v francoščini.

Nikolaj Erjavec, maturant 1970

Tri leta smo se v stiški gimnaziji učili tudi latinsko. Pri šolskih nalogah iz tega jezika je bilo navadno treba kaj prevajati; iz latinščine v slovenščino in obratno. Tako je bilo pri eni tistih nalog treba v slovenščino prevesti znano latinsko pravilo "De mortuis nisi bene," kar pomeni: "O mrtvih nič, če ni dobro." Sošolec J. S. (in ne sošolka N. P., kot je nekdo zapisal v svojih spominih) pa je prevedel: "Za mrtve je vse dobro."

Mihael Prijetelj, maturant 1955

Marija Oberstar: Sončnica

Rojena je bila 1947 v Slični, po poklicu je višja medicinska sestra, zaposlena v Zdravstvenem domu Novo mesto. Z likovno umetnostjo se ukvarja ljubiteljsko. Slika predvsem tihotaj in cvetlične motive pa tudi motive s panjskih končnic. Imela je že več samostojnih in skupinskih razstav.

Neko zelo kratko obdobje nas je učil matematiko prof. Kotnik. Ko sem bila vprašana, mi je pogled odtaval skozi okno. Rekel mi je, in to ne prijazno, da od ptičjega petja in rožnega cvetja ter pesmic ne bom mogla živeti. Zdaj on živi od tega, da izdaja knjige, tudi pesmi.

Valči (Nadrah) Ravbar, maturantka 1966

Prof. Maja Smolej nas je peljala na izlet na Bled. Podrobnosti se ne spominjam več. Dobro pa se spominjam, kako smo si nekateri dijaki po svoje organizirali izlet (med njimi sem bila tudi jaz). Ob primernih priložnostih smo jo popihali, šli k jezeru, najeli čolne in se lepo vozili po jezeru. Kdaj so nas pogrešili, ne vem. Po nekaj urah vožnje smo se vrnili k ostalim. Kam smo poniknili, je profesorica ugotovila že pred našim povratkom. Da je naša razredničarka takrat popolnoma »znorela«, je lahko vsem jasno. Še danes me je sram, kadar se spomnim tega dogodka.

Ana Praznik, maturantka 1969

Učenje na pamet nam ni dišalo. Ko smo se pri prof. Gantarju morali v francoščini naučiti na pamet celo lekcijo z naslovom *Ekskurzija na Vršič*, smo ugotovili, da tega ne bomo zmogli in bomo pač raje dobili enke. Potem pa je profesor nenadoma zbolel in ni več učil. Toda ena izmed sošolk se je uspela naučiti celo lekcijo. To je priznala šele potem, ko si ni mogla odpustiti, da je bilo zaman. Menda jo zna še sedaj.

*Valči (Nadrah) Ravbar,
maturantka 1966*

Najbolj zabavno je bilo, ko je sošolec raztresel kihavec v razredu. Dal ga je na magnetofonski kolot pri uri angleščine. Ko je profesor vklopil magnetofon, ga je dvignilo v zrak. Žal ga ni bil deležen samo profesor, kakršen je bil namen, ampak tudi razred, tako da smo kmalu vsi smrkalili in kihali, ura angleščine pa je šla po vodi; pa tudi nobenega drugega profesorja nismo več pretentali.

*Breda (Dobrovoljc) Škrjanec,
maturantka 1979*

Fazani in veverice – prvošolci – so na prvi šolski dan deležni prijaznega sprejema »zrelejših«
dijakov – zasujejo jih s koruznim zrnjem in neoluščenimi lešniki.

Še vedno živa dijaška navada

prisluhni dijakom, saj so v teh letih dijaki izpostavljeni nenehnim preizkušnjam. Tudi ravnatelj Šonc se je znal v kritičnih situacijah »potegniti«
zanje. Razred je bil izredno živahen, a tudi uspešen. Meni, da tudi sedaj daje gimnazija s svojimi pedagoškimi delavci dovolj znanja in nudi širok izbor izvenšolskih dejavnosti, ravno zato sta jo obiskovala tudi njena sin in hči, ki že uspešno nadaljujeta študij.

Breda (Dobrovoljc) Škrjanec je v srednji šoli uživala in doživljala največji občutek svobode, rada je hodila v šolo, ker ji je pomenila vir informacij in znanja. Maturirala je 1979, sedaj pa dela kot kustosinja za grafiko in risbo na MGLC Ljubljana. Noben predmet ji ni bil posebno ljub, ni pa marala matematike, fizike in kemije, ker ji pač niso šli. Naučila pa se je veliko francoščine pri profesorici Staši Glavič. Posebej se spominja prof. matematike Jožeta Intiharja, ker je bil Človek, in prof. zgodovine Alme Hrovat, ki je bila za tiste čase »pojava«. Sodelovala je pri gledališki skupini, spominja pa se zabavnih proslav ob praznikih in »fušanja«
pevskega zbora. Zanimivi so bili odmori na samostanskem vrtu in kopanje v vodnjaku. Srednješolska prijateljstva pa držijo še danes.

NA SAMOSTANSKEM VRTU

Pride čas, ko z mislimi zabredeš daleč v preteklost. Nasloniš se na kakšen droben spomin, tako nepomemben v sedanosti, v notranjosti ti zazari, prikrađe se ti pritajen nasmeh. Kot da si našel prostor, kjer se ti duša odpočije. Ne čutiš bolečin, ne obžalovanja za minulim.

Že dolgo sem pestovala misli o spominih nekega časa in prostora. Želja, da bi bil spet tam, me je pripeljala do stiškega samostana. Meglice še niso čisto dopustile soncu, da bi ogrelo zrak. Bilo je eno takih juter, kot so bila že veliko let nazaj, za štiri šolska leta juter. Še vsa dremava so se prebujala, ko smo pešali iz Ivančne Gorice v Stično. Tudi samostanska zgradba je bila tiha in dremava s sivo patino starosti in vlage, ki je pronicala skozi bel omet. Prebujala se je skupaj z nami, ko smo jo polnili dan za dnem. Sedaj me je čakala v novi preobleki: nov omet, nova streha in obnovljena okna. A vendar se mi je zdela še vedno tako zelo domača. S pogledom sem tipala skozi okna nekdanjih učilnic in zazdelo se mi je, da slišim znane barve glasov takratnih profesorjev.

Naslonila sem se na mostiček, ki preko potoka vodi v notranjost na samostanski vrt. Potok pod njim je še vedno pel svojo drobno pesem. Koliko korakov je šlo preko tega mostička? Najprej vozači, potem domačini, pa kolesarji in na koncu še nekaj glasnih mopedistov, ki so naredili častni krog okoli samostanskega vrta. V lepih jutrih je mlado življenje postajalo na vrtu in se pozneje selilo v učilnice.

Naslonjeno na kovinska vrata, ki so zapirala vhod na vrt, me je ogovoril menih v vratarnici. »Ali želite noter?« Odgovorila sem, da sem le malo postala tukaj, ker sem nekoč sem hodila v šolo. »Potem morate noter. Sprehodite se malo naokoli,« mi je prijazno odprl vrata.

Vrt. Obstala sem. Tu ni bilo več tistega velikega lepega vrta. Vedno se mi je zdel tako velik in razgiban zaradi dreves in grmov in zaradi nas poln življenja. Bil je nem in majhen. Pravzaprav vrta ni bilo več. Zelenice so bile globoko skrčene z ostro prirezanimi robovi in širokim peščenim pasom okoli. Po sredini pa je bila še tista potka, ob kateri so cvetele vrtnice in so stale klopi. Diagonalno preko vrta je pot vodila do vodnjaka, v katerem so bile rdeče ribice. Še so bile notri. In tudi nekaj kovancev, ki so jih ljudje vrgli za srečo ali pa kar tako. Ob robu tega bazenčka sem najraje posedala. Ta dan sem čutila kar neko žalost in obžalovanje. Vrt je bil lep spomin na moja gimnazijska leta. Še predno so izginile zadnje krpe snega, so na njem zacvetele prve trobentice. In potem se je njihovo cvetenje gostilo med spečo travo. In pozneje marjetice. S pomladjo v poletje je bilo cvetja vse več. Vrt je cvetel vse leto. Največ je bilo vrtnic. V cvetju so bile še v jeseni, ko smo se ponovno vrnili v prostore. Zadnje cvetje se je osulo s prvo slano. Spomin je zabrisal posamezne slike, vendar ne umetelno obrezanih grmov, cvetja, ki se je odpiralo drugo za drugim, in negovane trate. Nikoli nisem videla skrbnih rok, ki so negovale ta vrt.

Ne spomnim se, da bi bil vrt kdaj uničen. Posedali smo po klopih med grmi ali pod arkadami na robnikih. Radi smo se zadrževali tu. Tu je bilo prijazno in topleje kot v učilnicah. Koliko lepih skrivnosti, pa tudi stisk ali pa samo prijaznega klepeta se je prelilo v tem prostoru. Tu smo s spoštovanjem zrli na tiste v višjih letnikih in pozneje pokroviteljsko na tiste mlajše. Bili smo majhna šola. Takrat nas je bilo dvesto dijakov in med nami se je spletlo vsaj prijazno znanstvo. Mogoče so tudi zato spomini lepši. Med seboj smo bili povezani in mislim, da nas je povezoval prav ta vrt.

V tistem jutru je bilo na vrtu tiho in samotno. Vendar se mi je zazdelo, da tam za zidovi življenje kar kipi in se bo zdaj zdaj prelilo na samostanski vrt. Na klopcah se bodo šepetale skrivnosti, mogoče se bo prelilo nekaj gneva in tolažbe. Zazvenel bo smeh, klici, po vrtu bo žuborela govorica. In potem bo zazvonilo, vrt se bo spet spraznil in tu bo samo še cvetje. Mogoče bo med uro sem prišel razred dijakov. Velika vrata drvarnice se bodo odprla. Debela polena bodo romala iz rok v roke v njeno notranjost in čakala na zimo. Ali pa se bo isti razred pripravil na skupno fotografiranje sredi vrta. In tako bo vrvelo in potihnilo večkrat v tem dopoldnevu. In ko bo zazvonilo po zadnji uri, bo reka mladih zdrsnila mimo vrta na drugo stran stavbe. Mogoče bo kdo še posedel na vrtu. Počasi pa se bo prostor sredi samostana zavil v mir do naslednjega jutra.

Bilo je obdobje pihalnikov. Skoznje pa se je pihalo veliko riža. Pri umetnostni vzgoji smo pogosto gledali diapozitive in v temi se je dogajalo marsikaj. Takrat je začelo med gledanjem na gosto pokljati, saj so dijaki pihali riž v kovinsko peč. Profesorica je bila vznemirjena. Ko smo prizgali luč, so bila tla pokrita z belim rižem.

"Kaj se dogaja? Kaj je to belo na tleh?"

"Omet se krusi s stropa."

"Tako moram obvestiti ravnatelja, saj lahko cel strop pade dol."

Se ve, da je bil med odmorom počiščen ves "omet" s parketa.

Cvetka Ilvar, maturantka 1979

MESTNI OTROCI V VAŠKI ŠOLI

Ravnateljica stiske gimnazije Cilka Žagar je v letih svojega službovanja na tej najmanjši slovenski srednji šoli dodobra spoznala probleme krajev in njihovih prebivalcev od Trebnjega do Grosuplja in po vsej Suhi krajini, s tako prostranega območja namreč prihajajo vsak dan v šolo "njeni" dijaki.

Medtem ko so se prejšnja leta odločali za šolanje v tej gimnaziji le otroci iz dolenskih vasi, so se v tem šolskem letu prvič vpisali tudi dijaki iz občinskega središča Grosuplja, ki so prejšnja leta hodili v gimnazijo v Ljubljano.

Cilka Žagar se lahko vsakomur pohvali, da prihajajo k njej na vas v šolo mestni otroci.

Časopisni članek, objavljen v času ravnateljstva Cilke Žagar

Bilo je na začetku šolskega leta, mislim, da v tretjem letniku. Sprehajamo se po hodniku in sošolec, ki je imel dober pregled nad ženskim svetom na gimnaziji, opazi nov prikupen obraz. Prepričan, da se je na šoli pojavila nova dijakinja s kake druge šole, jo pogumno nagovori: "A ti si pa nova?" Mladenka je kljub zadregi in rahli rdečici na obrazu suvereno odšla naprej po hodniku. No ja, ves problem je bil v tem, da se čez nekaj minut ta gospodična pojavi v našem razredu kot profesorica angleščine...

Anton Jamnik, maturant 1980

LITANIJE

Prfoks, usmili se.
Matura, usmili se.
Prfoks, uslihi nas.
Matura, uslihi nas.
Sv. Cecilija, zaveznica naša –
prosi za nas!
Vsi sv. lingvisti –
Sv. Mihael v zakonu –
Sv. Marjeta, v zakon ujeta –
Sv. Ruža jasnovidka –
Sv. Gregorij, tolažnik nesrečnih –
Sv. Rudolf, strah ponočnjakov –
Sv. Marička, mati športa –
Sv. Jernej s puško na rami –
Sv. Marjan, nabit kondenzator –
Sv. Marija, ponižnosti zgled –
Sv. Alma, sedež modrosti –
Sv. Meta, strah hudobnih duhov –
Sv. Jožef brez brk
Sv. Stanislav, oče ustave –
Vsi sv. mučeniki zgrešene šolske politike
Vrata gimnazijska
Gimnazija naša, pribežališče grešnikov –
Samostan slonokoščen –

Zidovi ukleti – zrušite se!
Sosedje menihi – molite za nas!
Matura v nebesa vzeta – prosi za nas!

Rešite naše grešne, spricarske duše, duše
naših zavoženih bratov in sester
solrpinov.

Prepričajte vse profesorje, ki so v zmoti,
v edinost. Šolski arhiv, ki pobira naše
ukore in polne redovalnice cvekov,
prizanesi nam in ne eksplodiraj zaradi
silne prenatrpanosti s cveki in ukori,
temveč reši nas vseh hudih ur grmenja
in bliskanja profesorjev.

Molimo:

Nezdrava šolska politika, v kali zgrešena
in zavožena, birokrat je s teboj.
Zapuščena si ostala med našo družbeno
šaro, zapuščen je ostal sad tvojega telesa –
kiks pri maturi.

Tako je bilo, je in bo na veke vekov.
Amen.

*Besedilo so sestavili
maturanti v letu 1974 in se nanaša
na tedaj aktualne dogodke.*

Jelka (Kutnar) Rojec

Je zaposlena je v Osnovni šoli Ferda
Vesela Šentvid pri Stični kot
učiteljica likovne vzgoje in
geografije. Njena likovna dela so
plod študijskih kolekcij, narejena z
akrilnimi barvami na papir,
ponekod v kombinaciji kolaža.
Likovna motivika se navezuje na
svet, ki ga človek s svojo dejavnostjo
spreminja. Nekatere slike imajo
jasen realističen izraz, druge pa
rahal pridih abstraktnosti.
Sodelovala je na več skupinskih
razstavah, v juniju 2000 pa je v
knjižnici v Ivančni Gorici
razstavljala samostojno.

Nič se ni zgodilo. Vrt je bil še vedno zavrt v nemo tišino.
Le sonce je razlilo svojo svetlobo po zidovih stavbe.
Senca palice na sončni uri je počasi drsela po steni in
merila sončni čas. Čas, ki mineva. Vračajo se spomini in
se te nežno dotaknejo. Čas je, da greš naprej.

Menih v vratarnici se mi je prijazno nasmehnil v
pozdrav in polok je pel svojo večno pesem.

Vem, tam v zavetju zidov je trata, na kateri včasih
prepolno zaživi življenje mladih. Tam, v stiškem
samostanu je bila nekoč tudi gimnazija in tudi osnovna
šola. Od preštevilnega življenja je resnično pokalo
zidovje. In sredi samostana je bil vrt, ves lep v cvetju.
Ostala je le še sončna ura.

Cvetka Ilovar, maturantka 1979

Anton Jamnik je končal gimnazijo 1980, sedaj pa je
docent za filozofijo in filozofijo religije na Teološki
fakulteti Univerze v Ljubljani, ob nedeljah in praznikih
pa pomaga na župniji Ljubljana – Ježica kot duhovni
pomočnik. Njegova najljubša predmeta na srednji šoli
sta bila matematika, ker se ni bilo treba posebej učiti, in
psihologija, srednja šola pa je bila zanj prijetno in
bogato obdobje. Zdi se mu pomembno, da so se veliko
naučili, a pomembnejše je, da so se v razredu dobro
razumeli, da so drug ob drugem osebnostno odraščali in
postajali samostojnejši. Splošna "atmosfera" na šoli je
bila pozitivna in vzpodbudna. Med samostanskimi
zidovi se je s sošolci počutil domače in tudi odnosi s
profesorji so bili posebej proti koncu šolanja precej
osebni. Spominja se tudi kemijskega krožka pri prof.
Jožici Lampret, kjer se je ob izvajanju poskusov zgodilo
marsikaj zanimivega in nepredvidljivega. Žal se kot
vozač ni mogel udeleževati krožkov in dejavnosti in
posadati na prijetnem samostanskem dvorišču.

Marta (Kramar) Steklasa je končala gimnazijo 1982,
danes pa dela kot profesorica glasbe. Najraje je imela
psihologijo, ker je prof. Ficko znal predavati zelo

zanimivo, in slovenščino, med izvenšolskimi dejavnostmi pa se dobro spominja zimske šole v naravi na Kobli in Voglu – takrat se je navdušila za smučanje, čeprav je že prej sklenila, da se bo tisti teden zaradi neznanja smučanja in neopremljenosti raje posvetila klavirju in ročnim delom. Meni, da je šola v naravi sploh na podeželski šoli potrebna. Šolo je izbrala malo zaradi družinske tradicije, malo pa zaradi bližine, pomeni pa izpolnitev njenih želja: po opravljenem sprejemnem izpitu se je vpisala na Akademijo za glasbo v Ljubljani. V njeni generaciji je bilo veliko dobrih glasbenikov, humoristov in igralcev, spomin pa ji vedno naslika domačnost stiškega samostana in njegovo čudovito okolje; v 4. letniku so se v novi šoli počutili kot tujci.

Darja Groznik, urednica 2. programa na Radiu Slovenija, je maturirala 1982. Njen najljubši predmet je bila francoščina; prof. Glavič je namreč znala ta jezik približati dijakom. Posebej se spominja recitacijskega krožka pod vodstvom prof. Marjete Glavan – pripravili so recital Menartove poezije, ves čas priprav pa so se imeli "lušno". Spominja se tudi prof. Luška zaradi vzkipljivosti, prof. Žagar zaradi pevskega zbora in prof. Srakarja zaradi njegove "odštekanosti".

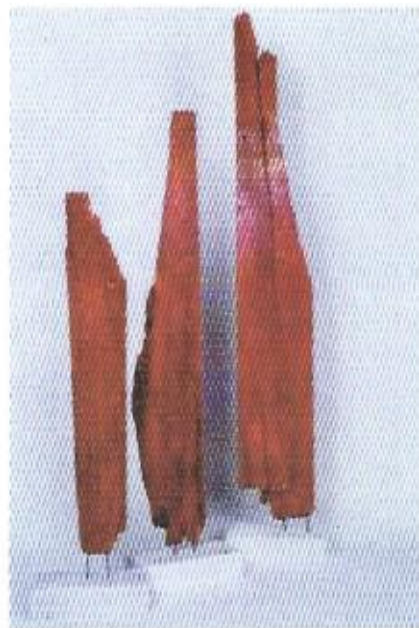
Sestra Božena Kutnar, uršulinka, je zaključila šolanje 1991. Kadar se spomni srednješolskih let, ji je prijetno pri srcu, saj je bil to brezskrben, a tudi pester čas njene mladosti. Rada je brala, zato je pomagala v knjižnici: vpisovala knjige, jih zlagala... vse je prišlo prav, da človek pride v razred dve minuti za profesorjem. Zadnjega leta šolanja se spominja po protestnih shodih zaradi zaključnega izpita: vsi so si oddahnili, ko so jim predlagali zaključni izpit samo iz dveh predmetov. Srednješolski čas je bil dovolj dolg, da je prepoznala svoje poslanstvo – živi kot Bogu posvečena žena, pomaga na župniji, kjer uči verouk, vodi zbore, igra, prepeva, pomaga pri oblikovanju liturgije, obenem pa je študentka 3. letnika Akademije za glasbo (Oddelek za cerkveno glasbo). Včasih pa se poda tudi v svet kompozicije.

Petra (Kofler) Kastelic, maturirala je 1992, sedaj končuje Naravoslovno tehniško fakulteto, smer modno oblikovanje. Pot jo je zanesla v svet mode; za njo je že kar lepo število uspešnih modnih revij. Njen najljubši predmet v gimnaziji je bila francoščina – Francija ji zelo ugaja. V lepem spominu pa je ohranila prof. Stašo Glavič in razredničarko prof. Bernardo Radoš. V gimnaziji je bilo veliko učenja (tudi popravni izpiti!), nepozabni športni dnevi, spominja pa se tudi vožnje s šolskim avtobusom, pogosto skupaj s profesorji. Gimnazijski čas je bil najlepši v njenem življenju.

Melita Garvas, profesorica likovne pedagogike in kulturna animatorka, je maturirala 1992. Njeni najljubši predmeti so bili psihologija, sociologija in zgodovina. Srednjo šolo je doživljala kot mešanico stresa in zabave, kot raziskovanje odnosov in sposobnosti. Med izvenšolskimi dejavnostmi se spominja glasila Iskrice,

Petra (Kofler) Kastelic je absolventka na FNT – Modno oblikovanje. Že v srednji šoli je ljubiteljsko slikala, zdaj pa poleg tega riše predvsem modne skice in šiva oblačila, predvsem pa že uspešno sodeluje na modnih revijah: v galeriji Škuc, na Sejmu mode, v K-4, v diskoteki Central. Na ljubljanskem sejmu Veseli december je imela dve samostojni reviji. Rdeča obleka pa jo je popeljala v ožji izbor mednarodnega natečaja modnih kreatorjev Smirnoff Internationale.

Melita Garvas: ZAZNAMOVANI, barvan les, 1997/98. Skulptura je lahko samostojna ali del skupine. Zanimajo jo odnosi med posameznimi skulpturami.

Ko se je pri uri biologije v 1. letniku profesor spet razjezil nad našim biološkim neznanjem in nepravilno izdelanimi vajami, je vročekrvno in brez pojasnil vsem po vrsti zapisal v redovalnico enko, tudi dvema dijakoma, ki tistega dne sploh nista bila pri uri, oz. sta bila opravičeno odsotna od pouka. Takega profesorjevega ravnanja smo se sčasoma tudi navadili in se sploh nismo več vznemirjali.

Marta (Kramar) Steklasa,
maturantka 1982

Niso škripali samo zidovi stiškega samostana, tudi vrata so bila slaba. Tista med kabinetom in učilnico biologije pa še posebej. V vratih so bile široke špranje. Profesor je zamujal, razred pa se je sproščal in zganjal vedno večje norčije. Posebno vabljiv je bil okostnjak – dijak ga je ogrnil v pelerino, med zobe mu je dal kredo, postavila sta se v plesno držo. Objeta sta v ritmu dunajskega valčka zaplesala med klopmi. Za drugi obrat je že zmanjkalo prostora. Zadelo sta v vrata, deske so popustile, par pa je padel skozi zaprta vrata direktno pred prihajajočega profesorja.

Cvetka Ilovár, maturantka 1979

NEŽNO
SE
POGREZNEŠ
V CVET

TIHI
SPLET
BESED
NARAVE

SKOZI
ŠEPET
STOLETNIH
SMREK
STOPA
MRAK
V
TVOJ
KORAK

Melita Garvas,
maturantka 1992

ker so te združile ves razred, organizirali pa so tudi razstave in literarne večere – to je preusmerilo najstniški uporniški duh v ustvarjalnega. Večina sošolcev je v življenju nekaj dosegla, v razredu so več ali manj izstopali vsi. Spominja se prof. Marije Samec, ker je strpno prenesla in usmerjala prekipevajočo energijo dijakov, in prof. psihologije Barbare Gogala.

Polona Glavan je zaključila srednjo šolo 1993 in diplomirala iz primerjalne književnosti in angleščine. Šolo je doživljala pozitivno, ravno prav zahtevno; večkrat kot nujno zlo, saj je že v osnovni šoli vedela, kaj jo zanima. V obup so jo spravljali številni naravoslovni predmeti, ki so jih takratni družboslovci tudi morali sprejeti. Kljub vsemu se najraje spominja prof. Jevnikarja zaradi smisla za humor, čeprav ji je prav matematika povzročala težave. Že tedaj je prvič s svojo prozo nastopala na gimnazijadi, drugič pa kot članica recitacijske skupine. Gimnazijade se spominja zaradi druženja, ko se je od zore do mraka vedno nekaj dogajalo. Iz njene generacije sta izstopala Robert Šket, razredni genij, ki jih je po tretjem letniku zapustil in šolanje nadaljeval v Ameriki in je danes uspešen poslovnež, in Andrej Hawlina, ki danes igra violino pri zasedbi Auto da fe, snema plošče in nastopa po vsej Sloveniji. Upa, da se sčasoma uveljavil še kdo, saj so še mladi.

Polona Glavan: NOČ V EVROPI
(odlomek)

Michel je brez misli pogledoval v temo in se trudil, da ga molk, ki je zavladal, ne bi zanesel nazaj, v stanje boleče pripravljenosti. Ni hotel pomisliti na to, da ima namen. Da ni samo razpršen, naključni turist, ki je šel pogledat Pariz, ker ga pač zanima. Pravzaprav ni dobro vedel, zakaj bi Pariz sploh koga zanimal. Zanj je bil samoumeven, ogromno, nagnito glavno mesto nekje v bližini, o katerem je kol večina njegovih sonarodnjakov menil, da je poln domišljavih Francozov in nič več. Saj tudi Evropa ni bila ne vem kaj, vsaj tisti domnevno razviti in urejeni del, ki se je od takrat, ko so praktično izbrisali meje, čedalje hitreje spreminjal v eno samo, iz dneva v dan bolj enako državo. Državo, ki pa ljudi kar ni in ni nehala zanimati. Ki je blazno zanimala praktično vse na tem vlaku. Tudi tujko, ki mu je molče sedela nasproti, nosila cigareto k ustom v enakomernih, počasnih intervalih in z odsotnim pogledom premišljala o bogve čem. Ampak tako je vendar moralo biti. Čim bolj jih je zanimala Evropa, tem bolje je bilo. Zaradi njih je bil tukaj. Zaradi njih je dobil namen. Namen. Christophe je temu rekel postranski zaslužek. Policija je temu rekla drobn kriminal. Christophe se je ob tem izrazu seveda režal. *Drobn kriminal*, je rekel, *kaj na svetu naj bi to pomenilo? Da jemlješ drobnjarije? Stvari, krajše od pol metra – ne vem, ožje od deset centimetrov? Je še vedno drobn kriminal, če nekomu z vrta suneš polivinilsko plahto, ki meri deset krat deset? A?*

Christophe je iztegnil roko po škatlici cigaret, ki je ležala na mizi med njima. *Ne, resno*, je rekel. *Če ukradeš avto, to ni drobni kriminal. Če ukradeš denarnico, to je drobni kriminal. Pri tem pa ni pomembno, ali si enemu ukradel enega od petih avtov, drugemu pa celo premoženje. Je to pravično?* Christophov glas je zrasel do napol histerične višine. *Reci – je to pravično?* Michel je trznil in hlastno odkimal. *Vidiš*, je rekel Christophe in si prižgal cigareto. Glas se mu je umiril na mlačen, resigniran ton starca. *Tako je to. V tej družbi. Enim vse, drugim nič.* Kriminal, je rekel Michel in zavrtel besedo po ustih, kot bi šlo za grizljaj nečesa, za kar ni prepričan, da ni strupeno. Stisnil je zobe, da ga je zaščegetalo po dlesnih. *Kljub vsemu je to... kriminal.* Christophe je odmahnil z roko. *Daj no mir*, je rekel. *Daj no mir. Midva že nisva nobena kriminalca. Najina naloga je opozoriti družbo, da je v njej nekaj gnilega. Jo prisiliti, da opazi, kako samo sebe žre od znotraj. Če imava od tega kaj koristi, pač toliko bolje.* Michel ga je počasno, obotavljivo opazoval. Christophe se mu je nasmešnil, spodbudno, kot otroku, ki se boji zabresti v vodo.

Pričujoči odlomek je iz četrtega poglavja romana Noč v Evropi, ki bo marca 2001 izšel pri Študentski založbi v Ljubljani, v zbirki Beletina. Gre za omnibus petih zgodb, ki se dogajajo v avgustovski noči na vlaku Pariz – Amsterdam, vsaka v svojem kupeju, malem, od drugih ločenem svetu. Najprej srečamo Christiana in Andrinne, mlad norveški par, ki si deli kupe z Italijanom Giordanom. Medtem ko se med Christianom in Andrinne vžigajo z ljubosumjem pogojeva nesoglasja, ki nazadnje vodijo v ognjevit prepir, Giordano poskuša preboleti nesrečno ljubezen do bosanske begunke Azre, ki jo je srečal na jugu Francije. Junakinja druge zgodbe je cinična Slovenka Nina, ki se poskuša odločiti med dvema moškima, potem pa se zaradi svoje mlade sopotnice, ki jo v Haagu čaka splav, sooči z mnogo usodnejšimi vprašanji. V tretji zgodbi srečamo tri mlade Američane, ki skušajo s pivom in klepetom pregnati še eno popotniško noč, potem pa zaidejo v konflikt zaradi dekleta, za katerega so se v Parizu ogreli vsi trije. Četrta zgodba je zgodba prostodušne in romantične Avstralke Rebecce, ki se znajde v kupeju z Belgijcem Michelom, ne da bi zaslutila, da je ta v resnici tat. Peta, zadnja zgodba je zgodba mladih ljubimcev, ki sta se srečala v Parizu. Ta noč je njuna zadnja, saj vesta, da se bosta morala v Amsterdamu ločiti.

Polona Godina je maturirala 1994, danes pa je profesorica angleščine in primerjalne književnosti. Kljub temu da ni še dolgo, kar je zaključila srednjo šolo, spomin nanjo blede. Skupaj s sošolci so pozabili, kar so jih profesorji skušali naučiti. Marsikdaj se morajo sošolci precej truditi z njo, da osvežijo kakšno prijetno dogodivščino v smislu se-še-spomniš-kako-smo... Nikoli pa ne bo pozabila, kako sovražno se je soočila s fiziko, s kakšnim navdušenjem se je lotila angleščine, kako hudo

V spominu mi je ostala ura, ko je prof. Jevnikar stopil v razred, treščil kup popravljenih nalog na mizo in v svetem obupu rekel: "Toliko časa sem vas učil odvajati, pa nekateri očitno še vedno mislite, da to ni mogoče brez odvajalnega čaja!"

Polona Glavan, maturantka 1993

POKLON MOJI DUŠI

Sedim v središču sveta in opazujem mirno pretakanje življenja. Lebdim na valovih glasbe in sem del neskončnega ustvarjanja. Obstajam v miru tišine, ki se pretaka po žilah mojega sveta. Gibljem se po neskončni vserazsežnosti, ki me vzgaja. Stojim na najvišjih točkah časa, ki me pozdravlja v tisočih barvah mavrice.

Maja Rupnik, maturantka 1996

NASTOP BREZ NASTOPA

Menartov recital – lepo naštudiran. Povabili so nas na gimnazijado v Celje. Tu pa kakor v kakem kaotičnem filmu: na vseh koncih ogromnega prostora so namreč stali majhni improvizirani odri, kjer naj bi se vseskozi nekaj dogajalo. Presenečeni smo se kljub nezavidljivi situaciji skušali zabavati. To je opazila znana pevka zabavne glasbe in nas poklicala na oder. Za nekaj kratkih trenutkov smo na lasno začudenje in brez truda postali zvezde dneva. Takrat seveda nismo vedeli, da bo to naš edini nastop na tej prireditvi. Po nekajurnem neuspešnem iskanju našega odra smo jo ubrali domov. Med vožnjo pa smo vseeno še enkrat oddeklamirali svoj recital – malo iz trme, malo pa za dušo.

Dragica Novak, maturantka 1993

DEŽURSTVA

Dežurni dijak je imel na dan dežuranja poseben status na šoli. Njegova prva jutranja dejavnost je bilo prebiranje globokoumnih zapiskov v posebnem zvezku, kamor je moral vsak dežurni zapisati vse nenavadne pojave in kršitve šolskega reda in miru. Tam si izvedel, kdo je komu skrtil copate, koliko prodajalcev knjig se je tisti dan zvrstilo na šoli in razne podobne pomembne reči. Potem je sledilo nekaj ur produktivnega dolgočasnega ob reševanju križank in čakanja na glavni odmor, ko je bilo za dežurnega na vrsti glavno opravilo dneva – dostava malice profesorskemu zboru v zbornico. V večini primerov je bilo to opravilo povsem rutinsko – kuharice so malico naložile na poseben voziček, ki ga je bilo potrebno zapeljati do zbornice. Včasih pa je bilo vendarle treba upoštevati arhitektonske posebnosti naše šole. Na primer tisti znameniti naklon na začetku vsakega hodnika, po katerem se je tako zabavno drsati. In kadar so bile na vozičku poleg ostalih dobrot naložene tudi skodelice z rdečo peso, je imel dežurni precej težko delo. Sledovi so bili nemalokrat vidni v velikih rdečih madežih, ki so vodili od kuhinje do zbornice. Na pomoč je priskočila snužilka Lojzka. Na začetku spornega naklona sta skupaj poprijela za voziček – Lojzka na gornjem, dežurni pa je dvignil voziček na spodnjem koncu, tako da je njegova površina ostala vodoravna. Seveda niso bili vsi dežurni učenci enako spretni. Zato je tišino na hodnikih v zadnji uri pred glavnim odmorom včasih pretrgala ostra Lojzkiina kritika, tu in tam pa tudi zvenket nesrečnih skodelic z rdečo peso.

Dragica Novak, maturantka 1993

Bilo je pri pouku biologije. Ostali smo že začeli zlagati na klop zvezke in knjige, eden izmed dijakov pa je imel torbo na klop in je mirno sedel.

Profesorica: "Ja, dajte torbo z mize, pa zvezke dajte ven. Pa že spet ste obuti. A se niste še ničesar naučili?"

Dijak: "Veste, gospa profesorica, se ne učim sproti."

Maja Sever, maturantka 1999

je bilo, ko je jeseni spet začutila vonj po tekaški stezi in kako so med odmori razpravljali o "življenjskih" vprašanjih. Najljubše profesorje so izbirali po individualnih kriterijih: prof. Jevnikar je bil edini, ki mu niso zamerili trikrat podčrtanih "cvekov", zabavali so se celo takrat, ko je skušala njegova levica čim hitreje zbrisati s table tisto, kar je napisala desnica v upanju, da bodo tako storili tudi oni – pa so prevečkrat sledili napačni roki. Dijaki te šole imajo gotovo eno skupno točko – nostalgijo po minulih časih, ravno teh, ki so jih preživeli v gimnazijskih klopih.

SPOMINI

Začelo se je s tistim občutkom vznesenosti, pomešanim s strahom pred neznanim. Kar naenkrat se odlepiš od vseh preprostih, od večnosti poznanih stvari in se znajdeš pod novo slepečo lučjo, ki zapira za tabo vrata preteklosti svobode.

Tisti labirintasti hodniki in nepregledna množica tujih, na videz tako nedostopnih obrazov – nekje v podzavesti še zdaj živi vonj in okus po začetku. Ne da bi hotel, postaneš del neke velike celote: ujet v prepoznavno modrino med nebom in stavbo, ki ti iz dneva v dan postaja bolj domača. Potem se počasi in previdno otreseš nezaupanja in dvomov in v dihu, polnem jutrišnjega zanosa, spoznaviš moč in veličino sedanjega trenutka. In vsi tisti nedefinirano hladni obrazi postanejo znanci, prijatelji, družina iz te in one strani katedra. Tu še vedno odmevajo tiste tako zaželene in pronicljive vzpodbude, prežarjene z blagim nasmehom, ki se stekajo v mogočno reko ustvarjanja lastne podobe. Tu še vedno od časa do časa zahrumi trda in krepka beseda, ki ruši na skrivaj postavljene zidove upora, cinizma in malodušja. Tu se še vedno kdaj pa kdaj zalesketa solza bolečine odraščanja in zorenja.

Neko mirno, takorekoč brezizrazno obdobje ti v danem odblesku resnice pokaže sijaj izpolnjenega in dovršenega življenja. Do takrat v svojem varnem zavetju motne prepoznavnosti in mlačne povprečnosti nočeš izgubiti statusa zlate sredine. Potem pa... Kot bi uvidel pomen sleherne slikarjeve poteze, da nastane mojstrovina. Kot bi razumel neštevnost pogojev in predpostavk za en sam zvezdni utrinek. In kot da bi dojel vsebino in poslanstvo lastne identitete. Tedaj nočeš več samo biti in sprejemati – takrat želiš z vso močjo, z vso silovitostjo svojega bitja izraziti sebe, ustvarjati, dajati in poiskati cilj, h kateremu vodi ta pot. Zdaj vstopiš v večni krog uspehov in razočaranj, v orbito zlatega sonca in črnih oblakov; vstopiš in se zavedaš, da ni več vrnitve. Postaviš si temelje svojega razuma, svojih čustev in ustvarjalnosti, v doslej skritih globinah duše pa ti neznana sila dviga pogled v prihodnost.

In vendar je vsak doživel ta čas na čisto poseben in samosvoj način. Za mnoge je bilo to obdobje prehod skozi

puščavo dolgočasje, ki jo je le tu in tam poživila oaza navdušenja in optimizma. Marsikateri pogled je dihal samo za konec, marsikdo je našel svojo orbito sečle, ko je za vedno pretrgal vezi s časom, ki je zanj postal le utrjena senca naporov in stisk. Prav ti, ki so znali v goreči vztrajnosti priti do konca, so pridobili od vseh največjo mero odpornosti na preizkušnje, najbolj poznajo umetnost izogibanja težavam in danes lahko brez grenkega prizvoka priznajo vrednost vsega, kar so prestali.

A še predno uspeš kakorkoli ustaliti svoj korak in ko si zaželiš, da bi si v bogatem razkošju mladosti odpočil v pogledu na dosežene podvige, spet zašklepeta kolesje časa. S popisanimi listi in nakodranimi možgani stopaš proti izhodu, zaviti v oblak melanholije, prepreden z novimi, še bolj drznimi sanjami. Ozreš se nazaj, otožen, ker je minilo; ponosen, ker izstopaš močnejši, kot si prišel. In tista ljuba modra šola, položena med mehke trave dolenjskih gričev, se iz dneva v dan bolj odmika in te pozdravlja z ljubečo skrbjo in s svečanim zaupanjem vate.

Vedno, kadar se moj pogled po naključju dotakne njene podobe in še vedno živih, barvitih in kipečih spominov, je misel polna spoštovanja in hvalečnosti.

Zato ne sprašujte, kaj mi je dala Srednja šola Josipa Jurčiča. Dala mi je - mene.

Dragica Novak, maturantka 1993

Maja Rupnik je srednješolske klopi zapustila leta 1996 in čeprav je srednješolski čas dojemala kot nekaj nujnega, a obenem groznega, se ga včasih spominja z neko nostalgijo.

»To je v glavnem takrat, ko se ne spomnim slabih stvari, ki jih je bilo kar nekaj. Ne bom rekla, da so bili za to krivi profesorji, ker bi lagala, bolj je bila kriva moja generacija, ker se nekako nisem čutila sprejeta. Tako je najpogostejša asociacija na ta čas osamljenost srca, duše in nemira ob tem.

Najraje od vseh predmetov sem imela književnost, ker sem popolnoma razumela pesnike in pisatelje, kaj so hoteli povedati, in jezik simbolov je še vedno moj najljubši jezik. Takoj zatem sem vzljubila zgodovino, ne zaradi podatkov, ampak zaradi prof. Alenke Grgur. Študiram teologijo, še vedno pišem pesmi in zgodbe, sem skavtska voditeljica in animatorka pri počitniškem programu za otroke. Nekaj pesmi so mi že objavili, v pripravi je moja druga pesniška zbirka, ki bo izšla letos jeseni. Malo tudi rišem in fotografiram. Moje skavtsko ime je Poetična Levinja, ki pove vse o meni.«

NAJBOLJŠE MATURANTKE

Vsi bivši dijaki, katerih spomine na gimnazijska leta ste že prebrali, so opravljali maturo ali zaključni izpit na šoli, pred profesorji, ki so jih učili. Zaključek šolanja se je

Profesorji za tuje jezike [srbohrvaščina, ruščina, francoščina in latinščina] so občasno tudi preverjali poznavanje leksike oz. spraševali besede, kot smo temu takrat rekli. Pri tem je bilo treba včasih kakemu vprašanemu tudi kaj pomagati oz. suflirati; ne preglasno, da ne bo slišal profesor, in ne prepotiho, da bi vprašani razumel. Težak kompromis torej. Ko je profesor francoščine nekoč od nekega sošolca hotel izvedeti, kaj v slovenščini pomeni beseda *air*, in se sošolec tega ni mogel hitro spomniti, smo mu z vseh možnih strani prišepetavali, da zrak. Nekoliko preveč potiho, zato je tisti sošolec odgovoril: "Sraka."

Mihael Prijatelj, maturant 1955

BREZ BESED

Brez besed,
v objemu tonem,
tvoja,
kakor dih iz sanj,
brez besed,
postanem zora,
tvoja roka
je moj dan,
brez besed,
le v topli misli
me začuti
in zažgi,
kot oblak
v samotni reki,
ki slika
z vetrom
soj luči.
Brez besed
gre bolečina
skozi globočino ven,
tvoja,
večna
in edina –
vškana v tvoj ples
in sen.

*Dragica Novak,
maturantka 1993*

Filozofijo smo res pogosto "špricali", zato nas je pa vendar malce pekla vest. Zaradi tega smo profesorju na tablo napisali: »Oprostite, ker smo šli...« Še precej časa zatem pa nas je profesor pri urah filozofije spraševal: »Zakaj vendar ste to napisali?«

*Melita Garvas,
maturantka 1992*

Najbolj zabaven trenutek zdaj in najbolj mučen trenutek takrat je bila ura geografije. Profesorja geografije sem imela rada, snov pa včasih za pet, včasih pa za dve. Zadnje leto mi res ni šla. Imela sem precejšnjo tremo in sem, no, kot vsi, res nerada odgovarjala pred tablo. In če bi kdo ocenjeval moje neumnosti, bi imela čisto petko. Profesor mi je že prejšnjo uro podaril »cvek«, zato bi se kmalu morala javiti. Rekla sem si, da se bom naslednjo uro in se s težkim bremenom usedla v klop.

»Garvasova,« je rekel takoj, ko je vstopil.

»Ojoj,« sem bila resnično prestrašena, jezna in na robu solz.

»Profesor,« sem zajecjala ...

Resno in strogo me je premeril in rekel: »Pridite gor, vzemite vedro in zalijte vendar te rože!«

Melita Garvas,
maturantka 1992

Med poukom smo si pošiljali listke s sporočili. Profesor matematike nas je (skoraj) vedno opazil, vzel listek in ga prebral. Nekoč je, razočaran, ker na listku ni bilo ničesar, naročil, naj dijak pošlje listek s sporočilom. Ta je izpolnil naročilo in profesor mu je listič zasegel. Sporočilo se je glasilo: »Dobiva se po tej uri pri profesorjevem jugu.« Prebral ga je in se začel smejati, potem pa dodal: »Danes sem s fordovom.«

Maja Sever, maturantka 1999

Čeprav sem sama profesorica z vsem potrebnim pedagoškim znanjem, trdim, da »špricanje« krepi skupinskega duha oz. razredno klimo. To pa smo se mi naučili že v tretjem letniku, ko smo spet špricali pouk. Za novoletno obdobje je bilo značilno, da smo skupaj odšli v Penzion. Tam smo si privoščili čaj, zunaj pa smo v sneg skrili steklenico martinija. Takrat smo se resnično povezali v enoten razred. Ne zaradi martinija, steklenica je bila bolj izgovor, bila je bolj polna kot prazna. No, ja, vseeno smo se vrnili v šolo, ker si filozofiji tokrat nismo upali izogniti. Profesor nas je čakal. Malce smo bili vseeno v rožcah, malo pa smo si to tudi domišljali. Usta smo si napolnili s tik-tak bonboni.

»Garvasova, bi mi lahko povedali...«

»Ups, vprašana sem,« je bila prva misel, potem pa sem bila zgovorna, kot se je le dalo. Zgodila se je le majhna nesreča – iz ust so mi padli bonboni, kar je osrečilo moje sošolce. Mene pa je osrečila petka, ki sem jo dobila. Zakaj je tabla zelena, na to filozofsko nikoli več nisem znala odgovoriti...

Melita Garvas,
maturantka 1992

za dijake bistveno spremenil takrat, ko je bila v Sloveniji uvedena eksterna matura – ta je od tedaj naprej enaka za vse slovenske maturante iste generacije. Če se kak maturant še posebej izkaže – to pomeni, če zbere več kot 30 točk od 34 – prejme spričevalo s pohvalo, kar je velik uspeh tudi v državnem merilu.

Maturantke s pohvalo na naši gimnaziji so:

Bernarda Bevc, Barbara Piškur, Maja Sever in Nataša Strnad.

Bernarda Bevc je bila najboljša maturantka 1996, sedaj pa zaključuje 4. letnik Fakultete za arhitekturo, sodeluje pri arheoloških izkopavanjih in riše za Narodni muzej Slovenije. V gimnaziji je imela najraje psihologijo zaradi odkrivanja in spoznavanja sebe in drugih, sprejemala in dokazovala je znanje pri pouku in na tekmovanjih, spoznavala nove prijatelje, pogrešala pa je izvenšolske dejavnosti. Na ta čas ji je ostalo veliko lepih spominov, ker ni bil tako obremenjujoč kot sedaj, vse je bilo bolj enostavno. Največkrat se spomni maturantskega izleta po Italiji, ta izlet jo je okužil z Rimom oz. Italijo, zato se vedno znova rada vrača tja. Najbolj ji je ostala v spominu prof. Breda Kramar, brez njenih prizadevanj, vzpodbud in pohval bi se njeno življenje obrnilo drugače.

Bernarda Bevc

Barbara Piškur je maturirala s pohvalo 1998, sedaj pa na Biotehniški fakulteti študira mikrobiologijo. Prvi stik z mikrobiologijo je dobila pri biologiji, še posebej jo je navdušila genetika. Spominja se velikih in malih trenutkov iz srednje šole. Mali so bili pitje kave pred, med in po pouku, čakanje na profesorje, bolj ali manj zanimive ure in urjenje spretnosti v prepisovanju, veliki trenutki so bili priprave na maturantski ples, sam ples, matura in negotovost, ki jo je spremljala. Spominja se tudi gledališke skupine prof. Vesne Celarc in smeja, ki je spremljal nenehne improvizacije igralcev, pa seveda zadovoljstva po uspešni premieri. V prvem spisu pri

V šol. l. 98/99 sta bili najboljša dijakinja Maja Sever in ravnateljica Milena Vrenčur povabljeni na sprejem k predsedniku države Milanu Kučanu na Brdo pri Kranju

slovenščini je zapisala, da ne razume tistih, ki pravijo, da so gimnazijska leta najlepša, zdaj ve, da so ta leta lepa, če ne celo prelepa. To je bil čas, ko jim je bilo še vedno dovoljeno biti otroci z odtenkom odraslosti.

Maja Sever je bila najboljša maturantka 1999, sedaj pa študira matematiko na Fakulteti za matematiko in fiziko. Ob misli na srednjo šolo se spomni sošolcev, profesorjev, dolgih vrst za malico in gneče. V 4. letniku je veliko ur presedela v avli, ker je čakala na pouk izbirnih predmetov. Ob pripravi na maturo iz fizike in kemije so se imeli lepo, ker je ta predmet izbralo malo dijakov, zato se je ustvarilo domače, prijateljsko vzdušje. Najraje je imela matematiko in kemijo zaradi dobrih profesorjev, razočarali pa so jo profesorji, ki so kazali svoje neznanje in stresali slabo voljo na dijake. Del razreda je bila tudi razredničarka Staša Glavič, ki si je prizadevala za svoj razred. Maja je bila zelo dejavna, saj je obiskovala glasbeno šolo, mladinski pevski zbor RTV, mladinski pevski zbor v šoli, udeleževala pa se je tudi različnih tekmovanj - vendar je bilo prvo delo učenje. Gimnazijska leta so minila, ostala pa so prijateljstva, znanje in spomini.

Nataša Strnad je bila najboljša maturantka leta 2000, zato srednješolske vtise še presoja. Na gimnazijo je gledala kot na stopnico več do svojih ciljev, vedno ni bilo prijetno, a ve, da je pomembno, da se človek ne vda. Najraje je imela psihologijo in prof. Marjana Goriška, ki je bil pravičen in je zanimivo predaval. Spominja se maturantskega izleta, ko so profesorji budno pazili dijake - a nič opazili! "So torej profesorji naivna bitja?" Nataša meni, da vsaj nekateri ne, saj so se zavedali resnosti

S
E

D
O
T
I
K
A
M
M
M
M

MOKRIH KAMNOV
MOKRIH KAMNOV

S TOPLIMI PRSTI
MED ČRNE PRSTI
SMO ŠLI SMO ŠLI

DOTIKAM SE KAMNOV
MOKRIH KOT PRSTI PRSTI PRSTI

V
TIŠINO
Z
MRZLIH STEN

K
A
P
L
J
A
J
O
TISOČLETJA.

Melita Garvas, maturantka 1992
Pesem je nastala po obisku jame
Vilenice.

Dan pred zimskimi počitnicami je nekaj dijakov prineslo kihavec. Med odmori so ga prašili po hodnikih, da se je veselo kihalo. Vendar jim še ni bilo dovolj.

Pri uri angleščine smo poslušali tekst s pomočjo kolutnega magnetofona. Pred uro so nasuli prah na kolute. Ko se je začel trak vrteti, je prah odnašalo proti profesorjevemu obrazu. Začelo se je kihanje. V začetku je bilo kar preredko, vendar smo se skodoželjno hahljali. Potem pa se profesorjevo kihanje ni ustavilo in ugotovil je, da smo si ga privoščili.

Zaradi zimskih počitnic se primer ni raziskoval in zagrožene kazni niso bile podeljene.

Cvetka Ilvar, maturantka 1979

STOPNJEVANJE

Lep je večer,

ko se tiho med strehe his
in krošnje dremajočih dreves,
kamor so legle utrujene ptice,
priplazi mrak.

Lepše je jutro,

ko moje misli hitijo v daljave
na lahkih perutih prebujenih ptic
in mi smejoči oblaki
dajejo novih moči.

Najlepši je dan,

ki svetel je in jasen,
da sem pijan od modrine neba,
ko v objemu tvojih sanjavih oči
začutim sredi pomladi pomlad.

Turjaški

Iskre 1959/1960

Med vsemi učilnicami v samostanu je bila gotovo najtoplejša učilnica zgodovine. V drugih učilnicah se je kurilo zelo malo, tu pa celo dopoldne. Ko je prišla profesorica v razred, sta se običajno kar dva dijaka ponudila, da gresta po drva, ker je mraz. Profesorica je bila vesela uslužnih dijakov. Ti pa se bolj, saj so se rešili spraševanja.

Cvetka Ilvar, maturantka 1979

Srečni maturanti s svojimi profesorji, ko je bil uspeh na maturi v gimnaziji 100% - na podelitvi maturitetnih spričeval v avgustu 2000

mature in celo generacijo dobro pripravili, kar seveda kaže tudi stodstotni uspeh. Ukvarjala se je s plesom in novinarstvom, sodelovala na poletnih taborih in likovnih delavnicah. Spoznala je še nekaj drugih gimnazij, vendar je vesela, da je obiskovala prav to; na nekaterih drugih, sicer cenjenih, so dijaki postali roboti v tekmi za čim boljše rezultate. Upa, da bo ta gimnazija še naprej ostala nekakšna oaza, v kateri človek ni povsem sam in še obstajajo pristni odnosi med ljudmi.

NOV DAN

Nežna in prosojna, tanka pajčevina jutra,

Dviga se meglica iznad barja.

Spokojno na otoku, tam nad vodo, stoje mogočni velikani

In telesa svoja odejajo si v zlate pajčolane

In biseri nešteti kotalijo se po žilavih telesih.

Vse je še v tišini, ko bi balo prebuditi se v nov dan.

Boječe v daljavi zasliši tihi spev se jutranji,

Poklanja dušo svetli krogli, vzhajajoči iznad žarečih gozdnatih vrhov.

In oblaki, večni ti popotniki, nadevajo si pisane obleke vzhoda.

Zdaj razliva nad vrhovi se viola barva kot barva rese na kuštravih pobočjih,

Luč zliža rdeča se v rumeno, skupaj strastno si kujeta na nebu energijo.

Že blede, kar temno je, in sveti, kar skrito je očem bilo.

Telesa nova vstajajo v svetlobo,

Podobe spokojnosti temne, izgubljajo se v prebujeni dan,

Poln novih zvokov, prepletajočih se ptičjih hvalnic Bogu, soncu in toploti.

Zapiha vetrič, popotniki zaplavajo v neznano,

Drevesne krošnje lovijo si šepet v naročja svoja,

Oznanjajo nadih preteklih si noči.

Zapolje kri po žilah in sok drevesni pretaka se v telesu,

Vzradoste se v vodi kolobarji, lokvanji zaplešejo si vodni valček.

Tu je energija, tu je nov dan.

Ana Ficko, maturantka v letu 2000

*Ljubiteljsko se ukvarja z gledalištem
(v stiški skupini Drzne in lepi) in pesnjenjem
Je brucka na FTDV - novinarstvo*

Šolski utrip po pouku

V gimnaziji množica mladih predvsem s pomočjo profesorjev odkriva že odkriti svet in ga sprejema za svojega ali pa snuje svoje drzne rešitve. Energija mladih se pretaka, tkejo se niti prijateljstva, ki zorijo v medčloveških odnosih. Pa ne samo pri pouku, kjer se polagajo temelji splošne izobrazbe in nakazujejo nastavki bodočih strokovnjakov. Še v večji meri se medsebojni odnosi tako med dijaki in profesorji kot med samimi dijaki izrazijo v dejavnostih izven pouka. V neformalnem druženju zaradi določenega zanimanja mlad človek lahko prvič začuti potrditev, ki ni izražena s šolskimi ocenami, vendar pa pomembno vpliva na njegovo samopodobo in samozavest. In spomini nekdanjih maturantov stiške gimnazije se najpogosteje ustavijo prav pri skupinskih srečanjih: krožkih, tekmovanjih, nastopih, ekskurzijah, plesih...

Najmanj dve oviri sta, ki onemogočata razmah kvalitetnih dejavnosti še v večji meri, in ju na naši šoli težko presegamo. Prva in največja težava je prostorska stiska, ko se po istih hodnikih v dveh izmenah prepletajo noge osnovnošolcev in srednješolcev in so prav vsi prostori zasedeni s poukom. Druga ovira pa je oddaljenost dijakov, ki so vozači z vseh vetrov. Vendar, optimistično gledano, bo drugo samoumevno premagano zaradi zanimanja in volje, ki jo dijaki in učitelji imamo, ko bo poleg te šole zrasla nova osnovnošolska stavba. Šele takrat se bomo zares lahko umirili in ustvarjalno polno zadihali, kot je za gimnazijo nujno.

Toda kljub nezavidljivim pogojem delovanja je na stiški gimnaziji ustvarjalen duh, ki živi v vedno novih generacijah že desetletja pri nekaterih kulturnih in športnih dejavnostih.

PEVSKI ZBOR

ima na šoli globoke korenine. V šolski kroniki beremo, da ga je od 1957 najprej kot mešani, nato kot dekliški pevski zbor vodila prof. Cilka Žagar. V programskem listu za jubilejni koncert ob 20-letnici delovanja (12.5.1978 v Stični) piše, da 70-članski dekliški, mešani pevski zbor ter instrumentalna skupina nastopajo v počastitev dneva mladosti in v spomin skladatelja Emila Adamiča in pesnika Otona Župančiča ob 100-letnici njunega rojstva. Peli so narodne in borbenes pesmi. Veliko so nastopali na šolskih in krajevnih prireditvah, predvsem pa na občinskih revijah pevskih zborov in vsakoletnem šentviškem pevskem taboru. Prizadevna profesorica slovenskega jezika Cilka Žagar je zbor vodila kar 36 let brez prekinitve. Po njeni upokojitvi 1993 je mešani zbor na novo sestavil profesor matematike Milan Jevnikar.

Nastop mešanega mladinskega
pevskega zbora na slovesnosti ob 30-
letnici stiške gimnazije

Mešani mladinski pevski zbor na
medobčinski reviji v Šentvidu pri Stični
v letu 2000 z zborovodjem prof.
Milanom Jevnikarjem

Glasbena pedagoginja prof. Marta Steklasa je mešani pevski zbor popeljala tudi na medobčinsko revijo, v folklorni preobleki pa so z dolenskim plesi in napitnicami zelo odmevno nastopili tudi na 1. državni reviji Pika poka v Rogaški Slatini.

Zdaj okoli trideset pevk in pevcev spet vodi profesor Milan Jevnikar in radi nastopajo na vseh šolskih in krajevnih prireditvah, pevskih revijah, prav letos pa so vzpostavili stik z mladinskim pevskim zborom iz pobratene občine Hirschaid iz Nemčije.

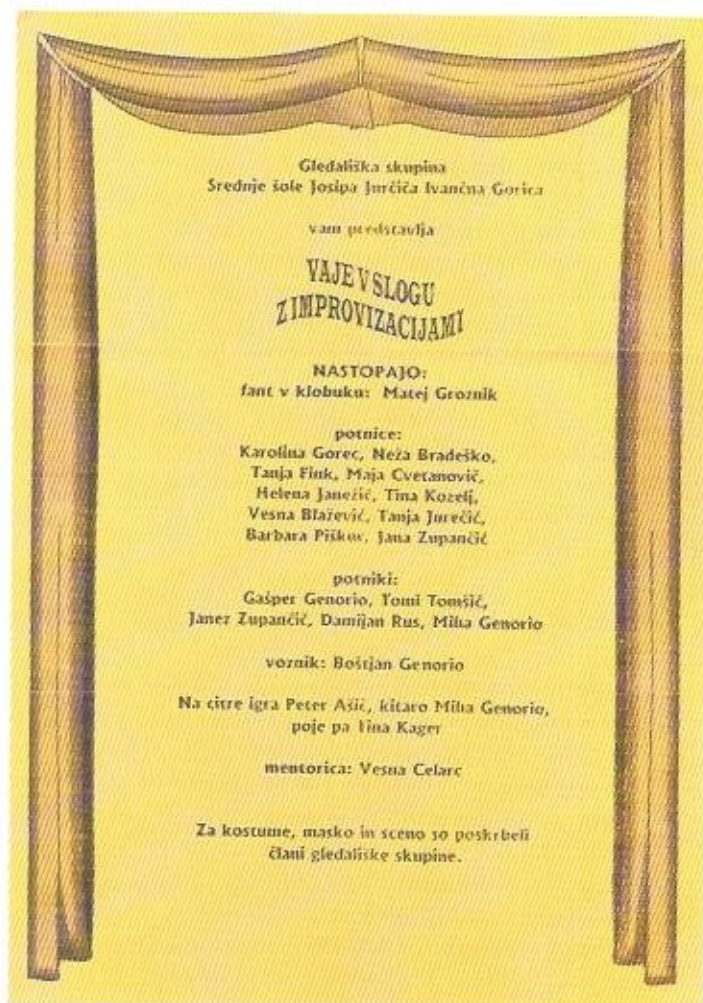
GLEDALIŠKA DEJAVNOST

je v šolski kroniki tudi zapisana na samem začetku s profesorico Ano Debevec in njeno režijo Molièrovega Skopuha, Cankarjevega Kralja na Betajnovi, Gogoljevega Revizorja... Potem je ravnatelj Leder režiral Nušičevi komediji Žalujoči ostali in Navadni človek, Igor Torkar partizansko Talci, za tem pa je za več desetletij vodila dramsko skupino prof. Cilka Žagar. Nastopajoči vedo, kaj lepega se skriva v spominu na vaje, ko so uprizarjali Srečo na kredit, Zaradi stanovanja, Maturo, Srečne dneve, Včeraj popoldne, Evgena, UJEŽ-a in druge; vsako leto celovečerna uprizoritev, ki so ji sledila gostovanja po okoliških krajih. Z igrami Matura, Srečni dnevi, Včeraj popoldne, Evgen pa je dramska skupina s spodbudno oceno sodelovala tudi na tekmovanju v okviru Naša beseda.

Od leta 1993 vodi gledališko skupino prof. Vesna Celarc. Njihov repertoar je raznolik: Robova parodija na Jurčičevega Desetega brata, Jurčičeva humoreska Kozlovski sodba v Višnji Gori (Z njo so nastopili v Cankarjevem domu na Dnevih slovenskega izobraževanja.) ali pa absurдна igra Tardieuja Zaljubljenca v metruju. Iz maturitetnih dramskih besedil so prav izvrstno sestavili kolaž in ta besedila predstavili vsem dijakom na šoli. O zvrsteh slovenskega jezika so besedilo napisali kar sami in se vprašali Ali je slovenski jezik za Slovence pretežak? Izvirno in iskriivo! Z Vajami v slogu so 1997 nastopili po izboru selektorja vzgojno-izobraževalnih programov Cankarjevega doma na Podobah trenutkov.

V šolskem letu 1997/98 pa so profesorji angleškega jezika z dijaki pripravili več skečev v angleškem jeziku v predstavi Omnibus.

Že precej desetletij nazaj smo se dijaki stiške gimnazije kdaj pa kdaj v letu z vlakom odpeljali v gledališče. Vedno je bil to praznik. Zdaj imajo dijaki že vrsto let gledališki, filmski ali operni abonma. Največ se odločajo za Dramo, Mestno gledališče ljubljansko in Opero. Abonmaje za profesorje in diake vodi prof. Breda Kramar, ki dijakom tudi skozi pogovor približa gledano predstavo.

stiških gimnazijcev se je začela, kakor beremo v članku Mihe Prijatelja v Zborniku občin Grosuplje, Ivančna Gorica, Dobropolje iz leta 1988, v literarni skupini Bršljan in bršljanovci so od 1949 do 1954 izdajali svoje rokopisno glasilo. 1956 so ga nadomestile Iskro, ki so se kresale ob prvih pesniških poskusih, kritičnih recenzijah, poročilih o dogajanju, kratkih zgodbah in dramskih besedilih. Tudi tu je bila uredniškemu odboru dijakov mentorica prof. Cilka Žagar, v sedemdesetih letih pa prof. Mihael Glavan. Danes

nas v debelih knjigah vezanih izvodov Isker preseneti, da so jih do 1962 izdajali rokopisno. Iskro so kdaj za nekaj mesecev tudi ugasnile pa spet vzplamtele, pod mentorstvom prof. Marije Samec pa so se preimenovala v Iskrice. V kakem oddelku se je kdaj rodil tudi interni časopis, kot npr. Fanzin, Social life nadarjenih ali pa K'r neki. Od leta 1993 vodi literarno dejavnost prof. slovenščine Majda Simonič in prirejajo literarne delavnice (pisanje kratke zgodbe, pesniške oblike), literarne večere, izdajajo glasilo Iskrice, pišejo stenopis na šolskem hodniku, priložnostno pa dijaku tudi izdajo literarni prvenec (Dragici Novak, Poloni Glavan, Maji Rupnik). Tudi tehnična izdelava je izpopolnjena.

RECITACIJSKA SKUPINA

je vsa leta priložnostno nastopala na šolskih in krajevnih prireditvah ter gimnazijadi, najbolj odmevni pa so bili recitali pod mentorstvom prof. slovenščine Marjete Glavan: ciganska poezija, izbor iz Jurčičevih del, poezija Janeza Menarta, ožvitev proslave, ki je bila davnega 1882 na Muljavi ob prvi obletnici Jurčičeve smrti. V Prešernovem letu 2000 pa so predstavili posamezne postaje v Prešernovem življenju in gostovali tudi izven občine.

Za JURČIČEVO BRALNO ZNAČKO so v Stični prvič brali oz. tekmovali v letu 1963/64 in je dolga desetletja pod mentorstvom prof. Cilke Žagar živela med stiškimi gimnazijci. Poleg obveznih zapiskov je bilo treba o knjigah tudi pokramljati s komisijo, v kateri je imel enakovredno mesto s profesorji tudi predstavnik dijakov. Že prvo leto je Jurčičevo bralno značko osvojilo 48 tekmovalcev, v dobrih letih branja (npr. 1989) pa se je to povzpelo na 126 tekmovalcev. Na podelitvi bralnih značk so se dijaki pogosto srečali z našimi besednimi umetniki.

Da je bralna značka v 90. letih skoraj zamrla, je več razlogov, med drugim tudi drugačno, zahtevnejše branje za maturitetni esej in priprave na šolsko in državno tekmovanje za Cankarjevo priznanje.

TEKMOVANJE ZA CANKARJEVO PRIZNANJE

se je v Sloveniji začelo ob 100-letnici Cankarjevega rojstva in že takrat (1976) se ga je udeležila avtorica članka s sošolkama. Prav tako naslednje leto o zamejski tematiki. Ko pa je konec 80. let začela profesuro na gimnaziji, se je z dijakinjo Dragico Novak udeležila območnega tekmovanja v Ljubljani, kjer se je kot tu prvouvrščena lahko udeležila državnega tekmovanja in dosegla zlato Cankarjevo priznanje. Od tedaj se vsa leta pripravljajo na vsako leto novo razpisano temo, tekmovanje izvedejo najprej na šoli, kjer

lahko dijaki osvojijo bronasto Cankarjevo priznanje, najboljših pet pa se uvrsti na državno, kjer lahko dosežejo srebrno, najboljši pa zlato Cankarjevo priznanje. Tekmovanje poteka za srednješolce na treh stopnjah: 2. stopnja za triletno programe, 3. za 1. in 2. letnike, 4. stopnja za 3. in 4. letnike. Tekmovanje organizacijsko vodi prof. Breda Kramar, slavistke pa kot mentorice vodijo svojo skupino dijakov. Iz leta v leto je bolj množično, saj se na šolskem že preizkusi okoli 80 dijakov. Tudi najvišja – zlata priznanja so dosegljiva našim dijakom. V letu 2000 je bilo zlatih kar pet naših dijakinj, od teh je Maja Gliha zasedla drugo mesto v Sloveniji.

PREGLOVO PRIZNANJE je dosežek na kemijskem tekmovanju, ki se ga dijaki udeležijo vsako leto. Poleg dobrega šolskega znanja iz kemije jih na tekmovanje dodatno pripravlja prof. Jožica Lampret. Kljub bolj skromnim pogojem raziskovanja se naši dijaki izredno dobro uvrščajo na državnem tekmovanju; osvojili so že dve zlati, 3 srebrne in 5 bronastih Preglovih priznanj.

Šolska tekmovanja potekajo tudi pri **TUJIH JEZIKIH** (kot prvi ali drugi tuji jezik) – angleški, nemški, francoski, najboljši pa se pomerijo tudi na državni ravni.

Enako je pri **MATEMATIKI**, kjer poteka še izbirno tekmovanje za udeležbo na državnem tekmovanju. Pod mentorstvom prof. Milana Jevnikarja je Gregor Vidmar dosegel 3. mesto.

Tudi v **FIZIKI** je v zadnjem šolskem letu dijak Uroš Jurglič dosegel 1. mesto na državnem tekmovanju in osvojil zlato Stefanovo priznanje.

RAČUNALNIŠTVO

Šola je imela med prvimi lokalno računalniško mrežo, saj je imela že pred dobrim desetletjem računalnike XT brez trdega diska, povezane na strežnik s procesorjem 286. Prva in dolgo časa edina od srednjih šol je imela knjižnico, povezano v mrežo, saj ima še vedno skupno bazo gradiv skupaj z osnovno šolo. V zadnjem času je šola veliko vložila v razvoj lokalne računalniške mreže, saj ima iz vsake učilnice, kabineta in uprave dostop do medmrežja. Darko Pandur, dipl. inž., ki poučuje računalništvo, pa skrbi, da tudi profesorski zbor in uprava sledita novostim v računalništvu.

Prav zaradi sprejemanja novosti je bilo doseženih kar nekaj nagrad na računalniškem področju. Na 1. natečaju za najmikavnejšo in sporočilno pestro Domačo stran na internetu (1995) v okviru Programa RO - Računalniško opismenjevanje (organizatorji: Ministrstvo za šolstvo in šport in Zavod RS za šolstvo, Akademsko in raziskovalna mreža Slovenije ARNES, Zavod za odprto družbo in Zveza organizacij za tehnično kulturo Slovenije ZOTKS in Zavod RS za šolstvo ob 40-letnici obstoja) je dobila naša šola 2. nagrado med srednjimi šolami. Na naslednjem natečaju (isti organizator) je leta 1996 prejela 1. nagrado med srednjimi šolami. Za nagrado je šola dobila precej aparature in programske opreme. Iz programiranja je dijak Uroš Jurglič na državnem prvenstvu dosegel leta 1998 3. mesto. Na Dnevih slovenskega izobraževanja v Cankarjevem domu leta 1999 je za predstavitev dejavnosti Odprte šole na medmrežju dobila 1. nagrado.

V projektu Zavoda RS za šolstvo in šport **ODPRTA ŠOLA** sodelujemo na področjih kulture govora in giba, literarnega ustvarjanja, prostovoljnega socialnega dela, glasbenega ustvarjanja, računalništva, športa in raziskovalnih dejavnosti. Vse dejavnosti so predstavljene na medmrežju pa tudi v prvem zborniku tega projekta, kjer je zapisano geslo Odprte šole: Ustvarjamo, delamo, se družimo, torej smo!

Tudi **ŠOLSKA KNJIŽNICA** ima kar zajeten fond knjig. V prvem letu gimnazije je štel le 57 knjig, danes pa je knjižnica računalniško vodena, opremljena z medmrežjem, ki je na voljo tudi dijakom, število vpisanih knjig pa je bilo v avgustu leta 2000 16116, naročenih ima 56 revij in časopisov, od tega 7 tujih. Že več let je organiziran tudi t. i. učbeniški sklad, ki s subvencijo Ministrstva za šolstvo pomaga dijakom pri nabavi učbenikov.

JURČIČEVE NAGRADE IN PRIZNANJA

V šolskem letu 1995/96 so bili na šoli prvič podeljeni Jurčičeve nagrade (bronasta, srebrna in zlata) in priznanja. Po posebnem pravilniku so tako nagrajeni tisti dijaki v vseh programih, ki na katerem koli področju vidneje izstopajo. V knjigo nagrajencev se tako vpisujejo najboljši dijaki. Do sedaj so najvišjo – zlato nagrado prejeli: Bernarda Bevc (1996), Barbara Piškur (1998), Maja Sever (1999), Matjaž Koželj (2000) in Nataša Strnad (2000).

ŠPORT je tak, kot ga naredimo ljudje

Prve generacije maturantov stiške gimnazije se verjetno z nostalgijo spominjajo pouka športne vzgoje, ki je potekal v največjem prostoru pritličja stiškega samostana, pa tudi na samostanskem dvorišču, bližnjem stadionu in rokometnem igrišču. Takratnih pogojev za športno vadbo se z današnjimi ne da primerjati, lahko pa seveda primerjamo mladost, voljo in zaloge energije, ki so jo takratne generacije morda bolje kanalizirale kot današnje. Športna vzgoja – takrat telovadba – bi morala mladostnika vedno naučiti prisluhniti svojemu telesu oz. samemu sebi in nekateri profesorji športne vzgoje na stiški gimnaziji so bili ne glede na materialne razmere pred svojim časom.

Od 1978 do 1983 smo na šoli organizirali smučarski tečaj oz. šolo v naravi, kar so starši, dijaki in okolica šole zelo dobro sprejeli. Pokroviteljstvo je prevzel IMP Livar Ivančna Gorica in prispeval tudi finančno pomoč. Še danes ocenjujemo to dejavnost za tiste čase kot pionirsko delo, zahvala gre predvsem vodstvu šole in športnim pedagogom. V času usmerjenega izobraževanja te oblike dela ni imela, je pa ponovno zaživela z vračanjem gimnazijskega programa. Dijaki drugih letnikov z razrednikom preživijo en teden v drugem okolju, kjer televizor in računalnik zamenjajo pristno doživljanje narave, pogovori s sošolci, družabne igre in raziskovanje novega okolja.

Posebne spomine imamo na bogato športno in kulturno sodelovanje z gimnazijo iz Črnomlja. V

1. gimnazijska šola v naravi
smučarski tečaj leta 1979

Uspešne odbojkarice z mentorico prof. Marijo Cankar po
tekmovanju v Novem mestu 26. 4. 1975

osemdesetih letih sta bili šoli izmenoma gostiteljici družabnega in kulturnega srečanja, poseben čar pa so tem srečanjem dajale tradicionalne tekme v odbojki in nogometu. Na ta srečanja smo se odpeljali kar s posebnim vlakom in to je bila tudi priložnost, da so se dijaki zelo zbližali s svojimi profesorji.

Kar nekaj generacij maturantov ima lepe spomine na "25 ur nogometa". Turnir je potekal ob dnevu mladosti in se je iz skromnih začetkov razvil v prireditve, na kateri so nastopali tudi mladi iz takratnih ostalih jugoslovanskih republik in iz Celovca. Aktiv učiteljev športno

vzgoje je organiziral tudi ogled olimpijskih iger v Sarajevu. Ovira za udeležbo ni bil niti mavec na roki ali nogi.

Gimnazija je leta 1981 dobila nove prostore, tudi novo telovadnico. Tako so športni pedagogi lahko na novo zastavili delo na področju športnih iger in v zadnjem času so dijaki s svojimi mentorji dosegli nekaj vidnih uvrstitev v državnem merilu: drugo mesto ekipno v badmintonu na državnem prvenstvu, na četrto mesto v državi so se uvrstili fantje

v malem nogometu. Odbojkarice so praviloma druge na področnem prvenstvu srednjih šol, največji uspeh pa so dosegle z uvrstitvijo na šesto mesto v državi in v četrtfinale srednješolskih tekmovanj. Mentorji krožkov in dijaki so se dokazali tudi kot uspešni organizatorji področnih, četrtfinalnih, polfinalnih in finalnih tekmovanj v rokometu, odbojki in malem nogometu.

Tako kot pred mnogimi leti je še danes na šoli najbolj živahno, ko se odvijajo medrazredna tekmovanja v športnih igrah, zlasti pa so privlačne tekme v košarki med dijaki posameznih programov Srednje šole Josipa Jurčiča. Košarka in odbojka privabita na parket tudi profesorje. Izidi tekem med dijaki in profesorji so vedno negotovi in zato navijači res pridejo na svoj račun.

Predstavitve ekip na državnem finalu v odbojki v telovadnici šole v letu 1996

V letu 1996 se je Šolsko športno društvo Srednje šole Josipa Jurčiča pravno formalno registriralo in se kot tako tudi vključilo v Zvezo za šport otrok in mladine Slovenije ter v Športno zvezo Občine Ivančna Gorica. Člani društva so predvsem dijaki srednje šole, vse bolj pa se vključujejo tudi mladi iz bližnje okolice. Aktivnosti društva so raznolike, saj se poleg vadbe za igre z žogo (košarka, rokometa, odbojka, nogomet) izvajajo tudi druge športne dejavnosti: kolesarski izleti, planinski pohodi, smučanje, aerobika, tenis in badminton. V letu

2000 je bilo društvo tudi organizator turnirja trojk v košarki za pokal Ivančne Gorice ter turnirja v tenisu. Društvo ima danes registriranih več kot 160 članov, ki uresničujejo svoje interese na področju športa mladih.

Posebni šolski projekti pa so poleg športnih dnevnov, strokovnih ekskurzij in doslednega izvajanja obveznih izbirnih vsebin še trije: življenje v naravi za 2. letnike, maturantska ekskurzija v 3. in maturantski ples v 4. letniku.

MATURANTSKA EKSURZIJA

Spomini vseh maturantov – od prve generacije davnega leta 1955 do zadnje v letu 2000 – se največkrat ustavijo na maturantskih izletih. Zadnjih pet let so ti pretehtano

Prvi gimnazijski maturantski izlet po Jugoslaviji leta 1955 – maturanti v Dubrovniku

Pozdrav z maturantskega izleta z vlakom po Jugoslaviji iz leta 1961 (od leve: Irma, Ivanka, Urška, Zofka, Anica, Vida in Janez)

načrtovane in vodene strokovne ekskurzije po Evropi. Vsaka generacija hrani svoje spomine na skupno pot in številne drobne utrinke. Naj slike obudijo nekatere od teh.

Maturantski izlet v Makarski leta 1976

Stiška 3. b gradi cesto, namesto da bi šla na maturantski izlet

BRKINI. PREBUDITE SE!

Brkini, sicer tako tihi, tako samotni in prašni, so v teh neht, ko so se tod zbrali brigadirji, oživel. Nad vasjo atre, ki je napol prazna in ne pozna ne otroškega joka e smeha, plava kot nekaka obljuba tista viharjoča astava, pod katero se zbirajo mladi. Prišli so z drugega onca Slovenije, da bi sem, v to mrtvilo, vnesli nekaj ivljenja in prispevali k prebujanju Brkinov. Posebnost v ej brigadi so gimnazijci iz Stišne, ki so namesto maturantskega izleta prišli krampat v Brkine.

Hrepenenje po mladih

„Ko se nikakor nismo mogli odločiti, kam bi šli a maturantski izlet, smo e spomnili na brigado, amisel je zmagala,“ je podedala dijakinja Fani Šerne, i je predlog vglav med ijake in se zanj seveda udi ogrela.

„Greš na morje, se tam afrikavaš, zapraviš denar in 25 ne moreš reči, da si kaj oristnega naredil,“ so pol šali pol zares rekli brig-

dirji, ko so se zbrali v jedilnici, da bi se kaj pomenili o njihovem delu in ne nazadnje tudi o počutju in spoznanjih v teh odmak-njenih krajih.

„Vas je napol prazna in v njej v glavnem živijo stari ljudje. Nikoli si nisem mogel predstavljati, da so ljudje lahko tako zapuščeni in tako neskončno hrepe-neči po mladih.“

„Prijazni so in hvaležni za vsako malenkost, ki jim jo storimo. Dali bi ti zadnji kosček kruha.“

„Poleg tega da gradimo

cesto, se popolitne, če smo prosti, podamo h kmetom in jim pomagamo pri sprav-ljanju sena, starim pospra-vimo hišo, nasekamo drva, in ta občutek, da si storil dobro sočloveku, je pri-jeten.“

Spoznal sem, kaj je socialna diferenciacija

„Če živiš v kraju, kjer ljudje med seboj tekmujejo za dobrino in je denar tisti, ki povsod odpira vrata, izgubiš občutek za soljudi in takale brigada v takem kraju je tuš, ki te strezni.“

„Ampak to je lepa po-krajina in bi se dalo lepo živeti. Ljudem naj bi zgra-dili ceste, jih z avtobusi zvezali s središči, jim na-peljali telefon, predvsem pa jim postavili tovarno, ki bi zaposlila tiste, ki bi bili na kmetijah odveč.“

„Mislim, da so revščini Brkinov krive okoliške raz-vite občine, ki so v svojih središčih osredotočile vsa industrijo, s hribov pa zva-bile ljudi, da so zapustili svoje domove,“ je k raz-

mišljanju o Brkinih do eden od dijakov, Br. Puš.

Mišli so se tako prepla-le, da je bilo nemogo-zabeležiti imena tistih, so jih izrekli. Sicer lahko povemo, da so bile misli tretje stiške b, se je tu dokopala do dra-zenih novih spoznanj.

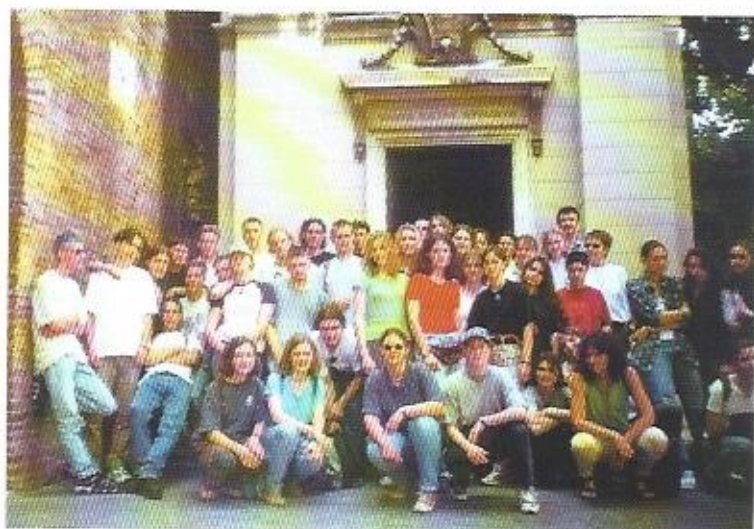
„Zalostno je, ko ni r nikogar, da bi obral jab-ka, kaj šele zasejal njiv.“

„Vinogradi so polni r veta in trte so podivjale; gledaš zemljo, imaš č-čutek, da kliče po del- nih rokah, po pomoči.“

„Mladi bi tu lahko veli naredili. Zato pozivamo jake in druge, naj prideji brigado v Brkine. Več r bo, več bomo lahko i redili in še bolj opozo na krivico, ki se godi- kajšnjim ljudem.“

Takole so razmišljali jaki stiške tretje b, vklju-ni v brigado „Jožeta Ko-čiča“, ki jo sestavljajo m-dinci iz grosupeljske in t banjske osnovne organi-cije ZSMS. Poleg gimna-cev je v brigadi še sed delavcev, pa tudi trije š-dentje so zraven.

ALBINA PODBEVŠI

Maturantska ekskurzija tretjih letnikov junija 1997 na poti v Grčijo pred Dantejevo grobnico v Ravenni

Profesorski kolektiv s pomladkom na planinskem izletu

MATURANTSKI PLES

je gala prireditve. Nanj se bodoči maturanti pripravijo skrbno v vseh podrobnostih: v izbiri ustrezne svečane obleke, frizure, ličil, najkasneje do tedaj ponovijo ples, morda tudi slovesno koračnico, v svoji razredni skupnosti sestavijo izbran program in se tako zahvalijo staršem in profesorjem. Iz do tedaj neopaznih dijakinj in dijakov vzcvetijo zrela bitja. Maturantski ples je zato vedno enkraten, veličasten dogodek tako za dijake, njihove starše in sorodnike kot tudi za profesorje.

Dokler je bilo maturantov za en razred, so maturantski plesi potekali v domačem kraju, čeprav so si že tedaj maturanti želeli razkošnejših dvoran. V letu 1973 je maturantom prvič uspelo zaplesati svoj maturantski ples v hotelu na Polževem. Potem pa je tudi ta hotel postal pretesen in so se te svečanosti odvijale na Otočcu, kasneje v Festivalni dvorani v Ljubljani, zadnja tri leta pa v Cankarjevem domu. Maturantski ples namreč poteka na naši šoli hkrati za vse zaključne letnike. Zbere se okoli 800 povablencev. To pa je prav gotovo šolski projekt, za katerega skrbi Marjeta Godec, dipl. psihologinja, ki prizadevno usklajuje želje in odgovornost maturantov z možnostmi izvajanja v organizaciji Cankarjevega doma. In ko se odpre zastor na odru Gallusove dvorane in se samozavestno predstavljajo maturanti naše gimnazije z obvezno četvorko, se zarosi marsikatero oko.

OD 1945 DO 2000 SO NA GIMNAZIJI DELALI:

RAVNATELJI GIMNAZIJE OD LETA 1945 DO LETA 2000

1. Lojze Uršič	1945 – 1945
2. Mirko Leder	1945 – 1946
3. Klotilda Pavlič	1946 – 1946
4. Ciril Murnik	1946 – 1947
5. Ivan Tomšič	1947 – 1948
6. Sabina Podboj	1948 – 1949
7. Miran Vardjan	1949 – 1953
8. Mirko Leder	1953 – 1962
9. Cilka Žagar	1962 – 1964
10. Lojze Šonc	1964 – 1971
11. Cilka Žagar	1971 – 1975
12. Miha Glavan	1.9.1975 – 1.9.1979
13. Cilka Žagar	1.9.1979 – 15.10.1979
14. Jože Intihar	15.10.1979 – 1.4.1982
15. Cilka Žagar	1.4.1982 – 16.8.1982
16. Cvetka Bunc	16.8.1982 – 7.10.1986
17. Marija Mencin	7.10.1986 – 1.4.1987
18. Milena Vrenčur	1.4.1987 dalje

PEDAGOŠKO OSEBJE

1. Ambrožič Andrej	1967 – 1968
2. Ambrožič Leopold	1951 – 1952
3. Avsenik Bernarda	1.9.1989 – 25.4.1990
4. Babič Vitomir	1.2.1988 – 31.8.1988
5. Babič Vrečar Irena	1.9.1995 – 31.8.1996
6. Babor Boštjan	10.9.1988 – 31.8.1993
7. Barič Pavel	1965 – 1966
8. Bavdež Alojz	1951 – 1958
9. Bernik Darja	1.9.1998 – 31.8.1999
10. Biskupski ing. Vitold	1950 – 1956
	1961 – 1962
11. Bizjak Irena	1973 – 1974
12. Bogataj Ludvik	1970 – 1972
13. Bon Milena	1.10.1987 – 17.6.1992
14. Borko Bojan	1.2.1994 – 31.8.1997
15. Božič Ljubica	1953 – 1954
16. Brčan Tone	1.9.1989
17. Bregar Simon	1.9.1997
18. Briški Andrej	1953 – 1954
19. Brunsteiner Tatjana	1957 – 1960
20. Budnar Miloš	1970 – 1970
21. Bunc Cvetka	16.8.1982 – 7.10.1986
22. Candellari Zdenka	1.9.1996
23. Cankar Marija	1973 – 1976
24. Celarc Vesna	1.10.1993
25. Cerar Milena	9.10.1990 – 28.2.1991
26. Curk Janina	1.9.1992 – 31.8.1993
27. Cvetanović Miodrag	1.9.1981 – 1.9.1991
28. Čampa Helena	1.2.1988 – 31.8.1990
29. Čebašek Franc	1951 – 1953
30. Čepon Slavica	16.9.1985 – 31.7.1986
31. Černe Milena	1.9.1984 – 28.11.1985
32. Černelič Ludvika	1.9.1987 – 30.11.1988
33. Černelič Stanko	1.9.1984 – 31.8.1988
34. Čokert Andrej	1.4.1981 – 30.6.1981
35. Dakskobler-Savšek Ines	1.9.1993 – 31.8.2000
36. Debevec-Oblak Ana	1949 – 1957
37. Dekleva Aleksander	1.10.1979 – 31.12.1979

38. Detele-Ninhart Katarina	1946 – 1948
39. Devetak Silva	1954 – 1958
40. Dolensek-Vode	
Julijana Mary	1.2.1988 – 31.8.1990
41. Dovjak Ivan	1954 – 1955
42. Drašković Martin	1.9.1979 – 31.8.1982
43. Drev Gregor	1.1.1998
44. Đajić Duško	1.9.1983 – 31.8.1984
45. Eržen Dragica	4.1.1989
46. Eržen Marija	1950 – 1952
47. Fajdiga Marija	8.4.1985 – 31.1.1989
48. Fekonja Alfonz	1948 – 1952
49. Fele-Beuermann Marija	1.9.1995 – 6.8.1996
50. Ferbežar Polona	28.2.2000
51. Ficko Gregor	1.9.1972
52. Filipič Melita	1.2.1978 – 31.8.1985
53. Filipič Mihael	19.10.1982
54. Fink Marinka	1968 – 1969
55. Fister Marta	7.9.1995
56. Frumen Rozalija	1973 – 1974
57. Gabrijel Ana	1945 – 1958
58. Galič Franc	1955 – 1955
59. Gantar dr. Kajetan	1955 – 1964
60. Glavan Alenka	16.2.1976 – 31.8.1976
61. Glavan Ksenerman Vida	1.9.1987 – 22.12.1989
62. Glavan Marjeta	1.9.1987
63. Glavan Mihael	1972 – 1979
64. Gliha Mirko	1.9.1985 – 31.8.1992
65. Godec Ana	1.9.1994
66. Godina Polonca	1.9.1999
67. Gogala Barbara	6.11.1990 – 31.8.1991
68. Gorišek Marjan	1.9.1993
69. Gorup Ljubomir	1945 – 1945
70. Gostenčnik Nada	1.9.1996 – 31.8.1998
71. Grabljevec Jelka	7.11.1988
72. Grebenc Karolina	1960 – 1961
73. Grebenc Metka	1.9.1991 – 31.8.1994
74. Grgur Alenka	1.9.1982
75. Grlica Franci	1.9.1982 – 31.7.1983
	26.6.1984
76. Groznik Pavel	1964 – 1971
77. Groznik Rezka	1964 – 1965
78. Gruden Igor	1.3.1989 – 8.7.1989
79. Habjan-Glavič Stanislava	1.9.1974
80. Harrison Annabel Jane	29.9.1997 – 30.6.1998
81. Hiti Gregor	1958 – 1959
82. Hočevvar Alenka	1.3.1996
83. Hočevvar Tone	1.2.1975 – 31.7.1975
84. Hočevvar Vida	4.1.1989
85. Horvat ing. Anton	1963 – 1964
86. Hrastar Jože	23.11.1989 – 28.2.1994
87. Hrastnik Simona	9.3.1998 – 31.5.1999
88. Hribar dr. Mirko	1964 – 1964
89. Hribar Franc	13.9.1982 – 31.8.1989
90. Hrovat Alma	1962 – 1979
91. Hrovat dr. Emil	1947 – 1954
92. Hrovat-Jevšek Slava	1963 – 1966
93. Hrvatin Mojca	1.9.1997 – 31.8.1999
94. Humar Franciška	1955 – 1956
95. Intihar Jože	1972 – 1982
96. Jakoš Peter	1.4.1996
97. Jamar Marija	1945 – 1946
98. Jereb Maja	1971 – 1971

99. Jevnikar Milan	1.2.1981	156. Malnar Aleš	1.9.1997 - 31.8.1999
100. Jevšenak Ludvik	1964 - 1967	157. Marchiesetti Vera	1954 - 1956
101. Jošt Slavka	19.4.1973 - 31.8.1976	158. Marinič Arjana	11.2.1991 - 12.7.1991
102. Jovan Vinko	1946 - 1947		27.8.1991 - 2.2.1992
	1949 - 1950	159. Markelj Janez	1966 - 1967
103. Jug Rabič Ljudmila	1952 - 1956	160. Marn Justina	1965 - 1966
104. Juvan Justina	1953 - 1954	161. Marn Stanislav	1973 - 1975
105. Kadunc Jelka	1970 - 1972	162. Marolt Svetozar	3.2.1992 - 31.1.1996
106. Kalan Rudolf	1955 - 1956	163. Marušić Sonja	1.9.1988 - 31.8.1989
107. Kerenc Anka	1945 - 1945		7.9.1992 - 31.8.1993
108. Keršmanc Ivana	1956 - 1957	164. Matičetov Vida	1946 - 1947
109. Kirbiš Jelena	1.9.1987 - 31.8.1988	165. Mauer Dušan	1958 - 1961
	1.9.1989 - 31.3.1990	166. Maver Dušan	1.9.1981 - 31.8.1982
110. Klančar Angela	7.9.1994 - 31.8.1998	167. Medved Ljubica	1.3.1993 - 30.11.1993
111. Klanjšek Karel	1949 - 1950	168. Merljak-Bratuš Ana	1.9.1976 - 9.1.1977
112. Kmet Andrej	1966 - 1968	169. Mestnik Jože	1972 - 1973
113. Kočan Vinko	1961 - 1965	170. Mežan Janez	1.9.1984 - 31.8.1989
114. Kolenc Dušan	31.2.1989 - 31.8.1989	171. Mikec Mira	1.9.1996
	1.9.1989 - 31.8.1990	172. Mlinarič Davorin	1968 - 1969
115. Komac Vida	1946 - 1948	173. Mršnik Karolina	1.2.1988 - 31.8.1988
116. Kopač Vinko	1946 - 1947	174. Murnik Ciril	1945 - 1947
117. Koprivnik Ivanka	1968 - 1969	175. Nadrah Ignac	1966 - 1968
118. Kosec Jože	1.9.1980 - 31.10.1980	176. Nosan Jože	19.10.1993
119. Kosor-Volk Ana	1.9.1984 - 31.1.1988	177. Novak Franc	1968 - 1969
120. Koščak Andrej	1.9.1987 - 31.1.1988	178. Novak Venceslav	1955 - 1956
	1.2.1988 - 31.1.1989	179. Novak Fajfar Bojana	1.9.1986 - 31.8.1994
121. Košir Nikolaj	1952 - 1955	180. Oblak Leopold	1951 - 1957
122. Kotar Srečko	1965 - 1968	181. Osolnik Boris	24.1.1995
123. Kotnik Jože	1962 - 1963	182. Pahor Marjana	1.10.1999
124. Kralj Miran	1.9.1993 - 31.8.1994	183. Pajk Franci	1.9.1990
125. Kraljevič Zrinka	10.2.1987 - 21.7.1987	184. Pandur Darko	1.9.1988
126. Kramar Breda	1.9.1989	185. Panezutti Cveta	1965 - 1966
127. Krepek Maks	1964 - 1965	186. Pangerc Janez	1.9.1989 - 31.8.1990
128. Kristan Silvo	1960 - 1961	187. Parte Jože	1951 - 1952
129. Kuhar Majda	1946 - 1952	188. Pavlič Klotilda	1946 - 1946
130. Lampret Jernej	1973 - 1978	189. Pekolj-Mori Irena	1.4.1991
131. Lampret Jernej	1.2.1977 - 31.8.1978	190. Penko Matjaž	1967 - 1969
132. Lampret Jožica	18.10.1975	191. Pernovšek Mira	1.9.1995 - 31.8.1996
133. Lampret Karolina	1955 - 1958	192. Peterneš Rajko	1968 - 1970
134. Lampret Marjeta	1960 - 1962	193. Pirman Sabina	1956 - 1957
135. Lavrenčič ing. Borut	1970 - 1971	194. Pirnat Alija	1964 - 1965
136. Lavrič Ferdo	1966 - 1970	195. Piškur Bojana	1.9.1994 - 31.8.1997
137. Lazarini Emilija	1947 - 1956	196. Piškur Marija	1964 - 1965
138. Leder Maja	1955 - 1955	197. Plantan Vida	1964 - 1966
139. Leder Mirko	1945 - 1946	198. Podboj Sabina	1947 - 1949
	1953 - 1962	199. Podkoritnik Špela	1.11.1993 - 31.8.1994
140. Leder Nada	1945 - 1946	200. Podlogar Milan	1960 - 1962
	1953 - 1958	201. Podobnik Cecilija	1965 - 1973
141. Lesjak Albina	1953 - 1958	202. Podobnik Janez	1963 - 1966
142. Leško Robert	1.9.1996 - 16.10.1996		1969 - 1973
143. Liechtenwalner Stane	1964 - 1965	203. Podobnik Lojze	1.4.1983 - 19.9.1994
144. Logar Ivana	1956 - 1958	204. Poljšak Mirko	13.8.1989 - 9.12.1991
145. Lojk Leon	1972 - 1973	205. Potočnik Bernarda	1.9.1995 - 31.8.1998
146. Lončar Marija	1947 - 1952	206. Potokar Marjan	1.9.1986 - 31.8.1987
147. Lončar Mitja	3.12.1990 - 31.3.1992	207. Potokar Rafaela	1949 - 1953
148. Lopič Lučka	3.12.1990 - 31.8.1992	208. Prijatelj Iva	1953 - 1954
149. Lozar Maja	1.2.1983 - 20.1.1984	209. Pucelj Ivan	1958 - 1961
150. Luci-Žbogar Marija	1946 - 1948	210. Rabič Adolf	1945 - 1945
151. Lukan Bogomil	1.1.1997 - 31.8.1998		1952 - 1957
152. Luštek Rudi	1.9.1970 - 31.5.1995		1959 - 1960
153. Lužar Drago	1.9.1993 - 31.8.1999	211. Radan Ida	15.2.1982 - 15.7.1984
154. Majzelj Jelena	1.9.1997 - 31.8.1998	212. Radež Marinka	1.9.1981 - 31.8.1982
155. Majzelj-Oven Marija	1.10.1990	213. Radoš Bernarda	1.9.1982

214. Ravnikar Metka	1966 – 1970	271. Tršar Ana	1.9.1989 – 31.8.1990
215. Reichenberg Mitja	1.4.2000	272. Urbanija Jože	1.11.1979 – 31.7.1980
216. Roblek Pavel	1.9.1984 – 28.2.1994	273. Uršič Lojze	1945 – 1945
217. Robnik Šikonja Jožica	1.9.1998 – 31.8.1999	274. Uršič-Mencin Marija	1.9.1974
218. Rotman Ervin	1952 – 1955	275. Valenčič Vera	1951 – 1952
219. Rovšek Renata	1.9.1979 – 13.2.1982	276. Vardjan Miran	1949 – 1953
220. Rus Janez	1.9.1990 – 31.8.1992	277. Vehovar Marjeta	1.2.1983 – 5.7.1983
221. Sabo Irena	1.9.1998 – 31.8.1999	278. Vodopivec-Kopore Ana	1962 – 1964
222. Saje-Kušar Mojca	1.9.1998	279. Volf-Stariha Dragica	1.9.1994
223. Saksida Eva	1.9.1994 – 31.8.1995	280. Volk Marjan	1973 – 1974
224. Salnajs Janis Olav	1.11.1998 – 15.7.1999	281. Volkar Damjan	1.9.1996 – 31.8.2000
225. Samec Marija	1.2.1983 – 31.8.1993	282. Vovk Jožica	1971 – 1972
226. Sila Ignac	1974 – 1975	283. Vozel-Verbič Marjeta	3.11.1986
227. Simčič Gabrijel	1966 – 1967	284. Vrenčur Edvard	1.9.1995
228. Simčič Tomaž	1.9.1995 – 31.8.1996	285. Vrenčur Milena	1.9.1986
229. Simonič Anton	16.9.1985 – 31.7.1986	286. Vukan Bojan	8.12.1986 – 31.8.1987
230. Simonič Majda	1.9.1993	287. Wagner Franc	1953 – 1954
231. Skela Janez	31.3.1987 – 31.8.1987	288. Weber Tomaž	1956 – 1958
232. Slana Tone	1962 – 1964	289. Zadražnik Jože	3.9.1986 – 9.10.1988
233. Slanič Alojz	1965 – 1966	290. Zajc Josipina	1957 – 1958
234. Smole Majda	1946 – 1950		1960 – 1973
235. Smolej Maja	1965 – 1970	291. Zajc Kalar Maja	12.9.1988
236. Soklič Metka	1.9.1997	292. Zalar Sandi	1.4.1996 – 31.8.1999
237. Srakar Peter	1.9.1977 – 31.8.1978	293. Zemljarič Jana	1.9.1991 – 9.5.1993
	1.10.1979 – 30.6.1980	294. Zidar Vanja	23.2.1998 – 21.11.1999
	1.9.1980 – 30.6.1981	295. Zornada ing. Metka	1973 – 1975
238. Stegovec Justina	1952 – 1954	296. Zupančič Alojz	1956 – 1958
239. Stegu Jakobina	1955 – 1955	297. Zupančič Danijel	1.9.1981 – 31.8.1982
240. Steklasa Marta	1.9.1995 – 31.8.1998	298. Zupančič Marija	1971 – 1973
241. Stopar Ana	1955 – 1956	299. Zupančič Stanislav	11.5.1992 – 31.7.1993
242. Strajnar Silva	22.11.1999 – 31.8.2000	300. Zupet Jaroslava	1964 – 1965
243. Strmljan Vlasta	17.9.1984 – 1.10.1985		1968 – 1969
244. Sirmole Jožica	1.9.1996	301. Zwolf Duša	1957 – 1958
245. Strnad Marija	1.2.1979	302. Žagar Cilka	1957 – 21.12.1990
246. Svelte Andrej	1.9.1997	303. Žalar Zdravko	1971 – 1972
247. Šelhaus Martina	1.9.1999 – 31.8.2000	304. Žekš ing. Boštjan	1970 – 1971
248. Šerak-Glavan Marjeta	1972 – 1984	305. Železnikar Iva	1952 – 1955
	1.9.1987	306. Žetko Renata	1.9.1994 – 31.8.1997
249. Šimic Jožica	1.9.1995 – 31.8.1998	307. Žgalin Marija	7.2.1977 – 31.8.1977
250. Šinigoj Boris	1.9.1992 – 31.8.1995	308. Žičkar Milan	1.11.1983 – 4.8.1985
251. Škafar Laura	1.9.1978 – 1.8.1979		5.8.1986 – 2.8.1987
252. Škerjanc Aleksandra	1.9.1976 – 31.8.1978	309. Žilič Jasmina	1.9.1999
253. Škerlj Ana	1949 – 1952	310. Žlahtič Jožef	1.9.1999
254. Šlajpah Peter	11.2.1991 – 30.6.1991	311. Žnidaršič Franci	1.9.1981 – 30.9.1981
	1.9.1992 – 31.8.1993		22.2.1982 – 31.8.1982
255. Šlajpah-Godec Marjeta	1.9.1981		1.9.1982 – 31.8.1990
256. Šoba Alenka	1.9.1983 – 4.8.1984	312. Žugman Juri	20.4.1998 – 17.8.1999
257. Šolc Olga	1.9.1992 – 31.12.1993		
258. Šonc Alojz	1964 – 1971		
259. Šraj Polona	1.9.1999 – 31.10.1999		
260. Štrbenk Karel	1948 – 1950		
261. Štrovs Milena	6.2.1984 – 31.8.1984		
262. Šuligoj Avgust	1947 – 1948		
263. Šuštar Marija	1947 – 1952		
264. Šuštaršič Andrej	1.11.1979 – 30.6.1980		
	1.11.1980 – 30.6.1981		
	1.9.1982 – 14.8.1980		
265. Švikaršič Marija	1945 – 1946		
266. Taškov ing. Strahil	1965 – 1967		
267. Tominc Mara	1946 – 1947		
268. Tomšec Vrečko Ida	1.9.1986 – 31.8.1989		
269. Tomšič Ivan	1947 – 1948		
270. Trontelj Sonja	1.9.1987		

HONORARNI UČITELJI OD LETA 1975 DO LETA 1991

1. Arbiter Anica
2. Bobera Bojan
3. Bon Milena
4. Brinšek Nada
5. Erčulj Anica
6. Glavič Jože
7. Godec Andrej
8. Godec Marjeta
9. Gorec Nevenka
10. Grandovec Ivan
11. Gros Jelka

12. Groznik Ana
13. Gruden Aleksander
14. Intihar Jože
15. Jakoš Primož
16. Jelim Milan
17. Kočan Vinko
18. Kovač Ana
19. Kranjc Bogomir
20. Kumar Ivan
21. Lazar Amalija
22. Lokovšek Franc
23. Macura Dušan
24. Pajk Franci
25. Pavlin Neda
26. Piškur Marinka
27. Prudič Lojzka
28. Rajnar Majda
29. Sadar Jože
30. Sinčić Luciano
31. Slatinek Milica
32. Strmljan Jana
33. Šteblaj Mateja
34. Šuštar Andreja
35. Uršič Nadja
36. Uršič Cotič Metka
37. Vrenčur Helena
38. Vrenčur Milena
39. Žgolin Marija

24. Reichenberg Mitja
25. Repnik Vlado
26. Simčič Tomaž
27. Steklasa Marta
28. Šimic Jožica
29. Šlajpah Peter
30. Štepic Liljana
31. Tomažič Branka
32. Veras Maja
33. Volkar Anica
34. Vrenčur Edvard
35. Zalar Aleksandra
36. Zemljarič Jana
37. Žagar Cilka
38. Žnidar-Kadunc Vesna

ADMINISTRATIVNO IN TEHNIČNO OSEBJE

1. Adjanski Radoslava	4.1.1989 – 17.9.1993
2. Anžlovar Valerija	1.7.1997 – 31.1.1998
3. Blatnik Zinka	1963 – 1963
4. Bregar Ana	1.2.1982
5. Cegljar Marija	1972 – 1972
6. Čož Milan	1.3.1991
7. Demec Milka	1958 – 1974
8. Hauptman Cilka	1947 – 1959
9. Kastelic Angelca	1981 – 1982
10. Kastelic Vida	1.12.1992 – 31.7.1994
11. Konda Marta	1.4.1994 – 31.8.1994
12. Kovačič Anica	1963 – 1964
13. Kutnar Peter	4.10.1999
14. Lampret-Lavrič Antonija	1954 – 1962
15. Lokar Milena	1.9.1982 – 31.5.1996
16. Mak Angela	1973 – 1981
17. Medved Ana	1974 – 1981
18. Možina Jožica	1.9.1981
19. Obreza Ljudmila	1.9.1994 – 31.3.1996
20. Okoren Slavka	1965 – 1966
21. Ostanek Marija	3.5.1984
22. Ostanek Vida	1.8.1996
23. Pangerc Nuša	1965 – 1988
24. Podobnik Janez	1963 – 1965
25. Podržaj Marina	1.10.1993
26. Roglič Pavel	1945 – 1961
27. Rožanc Ivanka	1965 – 1965
28. Seničar-Strmole Emilija	1953 – 1963
29. Skebe Marija	1.3.1999 – 19.9.1999
30. Šeme Ljudmila	1957 – 1958
31. Šeme Pavlina	1961 – 1961
32. Švarc Nives	1.6.1993 – 28.2.1994
33. Vozel Nada	6.10.1982
34. Zupančič Darja	1.2.1998 – 8.2.1999
35. Zavodnik Bernarda	1972 – 1973
36. Žnidarski Vida	1973 – 1975

HONORARNI UČITELJI OD 1992 DO 2000

1. Bregar Lucija
2. Cerkovnik Matjaž
3. Dremelj Helena
4. Glavan Jerica
5. Godina Polona
6. Grandovec Ivan
7. Hočvar Alenka
8. Jakoš Gregor
9. Kalinič Davor
10. Lampret Maja
11. Lužar Drago
12. Marcina Petra
13. Mavsar Sabina
14. Medved Ljubica
15. Mihelač Lorena
16. Mihelčič Metoda
17. Miklavčič Barbara
18. Orel Marta
19. Pance Barbara
20. Perpar Janez
21. Piškur Bojana
22. Podkoritnik Špela
23. Prudič Lojzka

Seznam gimnazijcev

Šolsko leto 1954/1955

1. GLAVAN Franciška, 2. JAMNIK Marija, 3. KLANČAR Franc, 4. KOPOREC Alojz, 5. KOVAČ Božidar, 6. LAVRIH Ana, 7. MERZELJ Ciril, 8. MIKUŽ Janez, 9. PLOT Mihael, 10. PRIJATELJ Mihael, 11. RUS Franc, 12. ŠTANGAR Jože, 13. TOMLJE Valentina, 14. VELIŠČEK Vlasta, 15. ZADEL Marija, 16. ZUPANČIČ Anton, 17. ŠLAJPAH Draga

Šolsko leto 1955/1956

1. AUERSPERGER Draga, 2. BREGAR Lovro, 3. ČANDEK Jože, 4. GERDEN Anton, 5. GLAVIČ Valentina, 6. GOLOB Anton, 7. GROZNIK Terezija, 8. HAUBRIHT Eva, 9. KADUNC Nada, 10. KEK Vida, 11. KOŠČAK Stanislava, 12. KOTAR Drago, 13. KRAVCAR Ignacij, 14. MARIN Angela, 15. MEHLE Ana, 16. MIKLIČ Jožefa, 17. MIKLIČ Jože, 18. PUŠ Karel, 19. PUŠLJAR Bernarda, 20. REBOLJ Janez, 21. REDEK Terezija, 22. SKUBIC Angela, 23. STRAH Milan, 24. STRMOLE Jože, 25. STROJAN Milan, 26. VRHOVEC Terezija, 27. ZAJC Janez, 28. ZUPANČIČ Franc, 29. ZUPANČIČ Robert

Šolsko leto 1956/1957

1. BAVDEK Viljem, 2. BREZOVEC Stanislava, 3. CEGLAR Marjeta, 4. ČANDEK Alojz, 5. GABRIJEL Alojz, 6. GABRIJEL Pavla, 7. GALE Francišek, 8. GRDEN Veronika, 9. GROZNIK Pavel, 10. GROZNIK Stanislav, 11. GRUM Marija, 12. KLANČAR Marija, 13. KOCJANČIČ Jože, 14. KOSTEN Stanislava, 15. KOŠMRLJ Peter, 16. KOVAČIČ Ignac, 17. KOVAČIČ Ivan, 18. LOKAR Jože, 19. MARIN Anton, 20. MIKLAVČIČ Ana, 21. MIKLAVČIČ Ivana, 22. MUHIČ Alojz, 23. NADRAH Francišek, 24. OGRINC Emil, 25. OMAN Leopold, 26. PUŠ Drago, 27. STRAJNAR Marija, 28. ŠINKOVEC Ana, 29. ŠUŠTAR Slavka, 30. TOMC Stanislav, 31. ZALETEL Roza, 32. ZUPANČIČ Janez

Šolsko leto 1957/1958

1. AMBROŽ Rozalija, 2. ERJAVEC Vladimir, 3. KOSEC Emil, 4. KRAŠOVEC Jožefa, 5. LAMPRET Marjeta, 6. NOVAK Franc, 7. PIŠKUR Jernej, 8. PODOBNIK Janez, 9. PROSEN Anton, 10. RUS Ivana, 11. STROJAN Rudolf, 12. ZAJC Gregor, 13. ZUPANČIČ Marija

Šolsko leto 1958/1959

1. ANŽLOVAR Ana, 2. ARKO Bernarda, 3. BOKAVŠEK Marija, 4. BRČAN Franc, 5. ČOŽ Ivan, 6. ERJAVEC Franciška, 7. JELETIČ Breda, 8. KAVŠEK Aleksander, 9. KOSTEN Ljudomila, 10. LAVRIČ Franc, 11. MARN Jožefa, 12. NADRAH Jože, 13. NOVAKOVIČ Jurij, 14. OVEN Karel, 15. PERKO Ana, 16. PERKO Marija, 17. RAJGELJ Anton, 18. ŠKUFGA Danijela, 19. ZUPANČIČ Janez

Šolsko leto 1959/1960

1. BEDENE Terezija, 2. GERDEN Vida, 3. GLOBOKAR Milena, 4. GRMOVŠEK Janez, 5. KLANČAR Angela, 6. LAMPRET Magdalena, 7. LEBINGER Peter, 8. LEDER Nada, 9. MUSTAR Julijana, 10. NOVLJAN Vera, 11. PEHANI Marija, 12. PUŠLJAR Roza, 13. SAJE Franc, 14. ŠKUFGA Breda, 15. VEHOVEC Ana, 16. VIDIC Ana, 17. ŽAGAR Ivana

Šolsko leto 1960/1961

1. BREGAR Alojz, 2. BUBENIČEK Jaroslava, 3. DREMELJ Janez, 4. ERJAVEC Vida, 5. GLOBOKAR Cveta, 6. KASTELIC Ana, 7. KOŠAK Andrej, 8. KOTAR Marjan, 9. LAMPRET Milan, 10. MIRTIC Irma, 11. NOVLJAN Amalija, 12. PIŠKUR Anton, 13. PUŠL Ana, 14. PUŠLAR Janez, 15. ROGELJ Ana, 16. ŠEME Uršula, 17. ŠKUFGA Franc, 18. ŠUŠTERŠIČ Jožefa, 19. VIDMAR Štefan, 20. ZAMAN Ivana, 21. ZRIMŠEK Zofija

Šolsko leto 1961/1962

1. HREN Jožefa, 2. FORTUNA Štefan, 3. JAKOŠ Iva, 4. KADUNC Marija, 5. KASTELIC Štefka, 6. KASTELIC Jožefa, 7. KASTELIC Marija, 8. KOLEŠA Alojz, 9. MEDVED Alojz, 10. MEDVED Vida, 11. MERLAK Martin, 12. MIKLAVČIČ Jožefa, 13. MIŠMAŠ Jožefa, 14. MLAKAR Marija, 15. PODOBNIK Peter, 16. ŠEME Janez, 17. ŠEPEC Anton, 18. TRONTELJ Terezija, 19. VRHOVEC Janez, 20. ZAJC Cirila, 21. ŽITNIK Nada

Šolsko leto 1962/1963

1. BRADAČ Jožefa, 2. CILENŠEK Anton, 3. DUŠA Jerica, 4. ERJAVEC Martina, 5. ERŠTE Vincenc, 6. FEMC Ana, 7. KAHNE Jožefa, 8. KAHNE Marjeta, 9. KASTELIC Marija, 10. KOSEC Silvester, 11. KOŠAK Jože, 12. KOVAČIČ Rudolf, 13. MIKELJ Ana, 14. PAJK Rozalija, 15. PIRNAT Marija, 16. PLUT Oto, 17. SADAR Draga, 18. STRAH Ivana, 19. STROJAN Marija, 20. TRPIN Jože, 21. VAVTAR Ana, 22. VOZEL Ignacij

Šolsko leto 1964/1965

1. ARKO Marija, 2. AUBREHT Nikolaja, 3. BAŠAR Franc, 4. BAVDEŽ Branko, 5. BREGAR Alenka, 6. FINK Marinka, 7. FORTUNA Olga, 8. GOVEKAR Milena, 9. GRDEN Marija, 10. HRIBAR Alojzija, 11. JERLAH Nataša, 12. JERŠIN Alojz, 13. KASTELIC Janez, 14. KASTELIC Jože, 15. KOCJANČIČ Tatjana, 16. KRALJ Franc, 17. KRAŠOVEC Božidar, 18. LAVRIH Vid, 19. LOKAR Marija, 20. LUKANČIČ Valerija, 21. MIKLAVČIČ Ivana, 22. OSTANEK Janez, 23. PODOBNIK Jožefa, 24. PUŠ Marija, 25. PUŠLAR Jože, 26. SADAR Jože, 27. STRMOLE Jožefa, 28. ZAJC Jožefa, 29. ZAJC Marija, 30. ŽAGAR Ivanka, 31. ŽAGAR Marija, 32. ŽAGAR Vida

Šolsko leto 1965/1966

1. BREGAR Apolonija, 2. ERJAVEC Pavel, 3. FLORJANČIČ Marija, 4. GROZNIK Ignac, 5. KASTELIC Jože ml., 6. KASTELIC Jože st., 7. KLEMENČIČ Janez, 8. KOPRIVEC Ivanka, 9. KOVAČIČ Jože, 10. KOVAČIČ Sonja, 11. MANDELJ Franc, 12. MEDVED Janez, 13. MIKLAVČIČ Karolina, 14. MIŠMAŠ Marija – Magdalena, 15. MURN Janez, 16. NADRAH Valerija, 17. NOVAK Anton, 18. PLANKAR Štefan, 19. SMOLIČ Stanislav, 20. Šeme Tončka, 21. ŠTEH Vinko, 22. TRONTELJ Verona, 23. ZAJC Jožefa, 24. ZUPANČIČ Ida

Šolsko leto 1966/1967

1. ADAMLJE Jožica, 2. CANKAR Slavko, 3. ERJAVEC Marija, 4. FAJDIGA Milka, 5. GLOBOKAR Marija, 6. GOREC Metka, 7. GRABLOVEC Milka, 8. HRIBAR Marija, 9. KADUNC Franc, 10. KARLINGER Marinka, 11. KASTELIC Ivanka, 12. KAVŠEK Alojz, 13. LAMPRET Tatjana, 14. LOKAR Jožica, 15. MIKLAVČIČ Jože, 16. MIKLAVČIČ Peter, 17. NOSE Jože, 18. PENCA Tjaša, 19. PERKO Ivan, 20. PODOBNIK Silvo, 21. PUŠ Janez, 22. SKUBIC Mihael, 23. SMOLEJ Karolina, 24. VRHOVEC Milan, 25. ZABUKOVEC Marija, 26. ZAJC Anica, 27. ZAJC Metka, 28. ZAVIRŠEK Majda, 29. ZRNEC Marija, 30. ZUPANČIČ Franc, 31. ZUPANČIČ Jožica, 32. ZUPANČIČ Rozalija, 33. ZUPANČIČ Sonja, 34. ŽGAJNAR Mira

Šolsko leto 1967/1968

1. ADAMLJE Olga, 2. ANŽLOVAR Dušan, 3. BRČAN Ema, 4. BRČAN Vida, 5. BREGAR Karel, 6. ČABAŠEK Franc, 7. ERČULJ Francišek, 8. JAKOŠ Franc, 9. KAHNE Peter, 10. KASTANETO Marija, 11. KLEMENČIČ Vera, 12. KRALJ Marija, 13. KRALJ Rafael, 14. KRŽE Mojca, 15. KUMAR Cvetka, 16. LAMPRET Jernej, 17. MESTNIK Jože, 18. MIŠMAŠ Anica, 19. MIŠMAŠ Marija, 20. PRAZNIK Anton, 21. PUŠL Lado, 22. RADELJ Jože, 23. STRMOLE Marjan, 24. ŠAJN Štefka, 25. ŠTIGLIC Ivan, 26. TRPIN Marija, 27. ZADEL Vida, 28. ZAJC Anica, 29. ZAKRAJŠEK Cvetka, 30. ZUPANC Irena, 31. ZUPANČIČ Jožica

Šolsko leto 1968/1969

1. ADAMLJE Zlata, 2. BANDELJ Vladimir, 3. BREGAR Eva, 4. BREGAR Marjeta, 5. DROLE Vojko, 6. FAJDIGA Anica, 7. GLAVIČ Jože, 8. GOREC Andrej, 9. GRČMAN Rozalija, 10. GRMOVŠEK Franciška, 11. HABJAN Staša, 12. KAHNE Ana, 13. KASTELIC Janko, 14. KOS Jelka, 15. KOŠAK Pavla, 16. NOVAK Klara, 17. OVEN Jože, 18. PIVEC Ida, 19. PRAZNIK Anica, 20. PUŠLAR Milena, 21. SLAK Alojzija, 22. STRMOLE Alojzija, 23. STRMOLE Anica, 24. STRMOLE Vlasta, 25. ŠEME Marjeta, 26. ŠIŠKA Darinka, 27. ŠONC Vlasta, 28. URŠIČ Marija, 29. ŽUČKO Radojka

Šolsko leto 1969/1970

1. BLATNIK Anica, 2. BREGAR Marija, 3. ERJAVEC Nikolaj, 4. GROZNIK Marija, 5. HABJAN Vida, 6. JAKOŠ Alenka, 7. JAKOŠ Nada, 8. JEVNIKAR Lucija, 9. KASTANETO Jožica, 10.

KASTELIC Jožefa, 11. KRHLIKAR Niko, 12. KRIŠTOF Silva, 13. LAMPRET Marija, 14. OREL Nataša, 15. PETEK Dušan, 16. PODOBNIK Darinka, 17. PODOBNIK Milena, 18. ROVANŠEK Franc, 19. RUS Angela, 20. RUS Heda, 21. STRMOLE Ljudmila, 22. URBASEK Aljoša, 23. ZALETELJ Marija

Šolsko leto 1970/1971

1. ANŽLOVAR Amalija, 2. BAJC Janez, 3. BREGAR Anica, 4. CEGLAR Jana, 5. CELARC Veljko, 6. ERŠTE Jelka, 7. GRM Janez, 8. HRIBAR Štefka, 9. HROVAT Jože, 10. KAVŠEK Lojzka, 11. KRALJ Majda, 12. LOŽAR Bojan, 13. MARKELJ Albina, 14. MARKELJ Daniela, 15. MARKELJ Nataša, 16. MENARD Milena, 17. MIKEC Danica, 18. MIŠMAŠ Ciril, 19. NADRAH Anton, 20. NAMAR Vlasta, 21. OBREZA Apolonija, 22. OREL Ljubica, 23. PODOBNIK Alenka, 24. RADI Erika, 25. RUS Sonja, 26. SITAR Stanislav, 27. SKUBIC Ludvik, 28. ŠONC Darja, 29. ZUPANČIČ Polonca, 30. ŽGAJNAR Franc

Šolsko leto 1971/1972

1. ANŽLOVAR Olga, 2. ARKO Ivana, 3. BALANT Silva, 4. BANDELJ Alojz, 5. BERUČAN Jožica, 6. ČEBASEK Tanja, 7. JERNEJČIČ Dragica, 8. JEVNIKAR Martin, 9. KOS Jurij, 10. KOŽELJ Jožica, 11. LAMPRET Helena, 12. LESJAK Andreja, 13. LOKAR Julka, 14. NADRAH Marija, 15. OMAHEN Marija, 16. PETEK Tatjana, 17. PODOBNIK Anica, 18. STRMOLE Jasna, 19. VERBIČ Ana, 20. ZUPANČIČ Danijel, 21. ZUPANČIČ Ivan

Šolsko leto 1972/1973

1. BREGAR Gregor, 2. DERGANČ Zvonimira, 3. ERJAVEC Hedvika, 4. GENORJIO Rado, 5. GORIŠEK Emica, 6. GRABLJEVEC Frančiška, 7. GRABLJEVEC Jelka, 8. HRIBAR Nikica, 9. JAMNIK Marija, 10. JURČIČ Julijana, 11. KASTELIC Branko, 12. KOSEC Jože, 13. KOSTELEK Marta, 14. KUTNAR Nataša, 15. NADRAH Marjeta, 16. NERED Veronika, 17. OBREZA Anica, 18. POTOVAR Marija, 19. SAJE Emilija, 20. STRMOLE Ana, 21. VRBOVŠEK Verica, 22. ZAVODNIK Jožica, 23. ŽNIDARŠIČ Biserka

Šolsko leto 1973/1974

1. DREMELJ Marjan, 2. DREMELJ Marjeta, 3. FINK Emil, 4. GARBAS Jožica, 5. HOČEVAR Marija, 6. HOČEVAR Silva, 7. HROVAT Terezija, 8. IŽANC Milena, 9. JEVNIKAR Jana, 10. KOKOTEC Igor, 11. KOŠAK Anica, 12. KRAMAR Stanislav, 13. LAVRIH Jelka, 14. MESTNIK Jožefa, 15. NOVLJAN Zdenka, 16. PAJK Julijana, 17. POTOVAR Slavka, 18. ROTMAN Mirja, 19. RUS Valči, 20. ŠKUFECA Danica, 21. VILHELM Tomo, 22. VOLK Milojka, 23. VOZEL Marjeta, 24. ZAJC Slavka, 25. ZUPANČIČ Valentin

Šolsko leto 1974/1975

1. AHLIN Stanislava, 2. BLATNIK Tončka, 3. BREGAR Milena, 4. DERŽEK Sonja, 5. GLAVIČ Vida, 6. GRABLJEVEC Anica, 7. HARTMAN Tomaž, 8. HROVAT Branko, 9. JAMNIK Jožef, 10. JANEŽIČ Majda, 11. JAVORNIK Franc, 12. JAVORNIK Jožefa, 13. JERIN Jerica, 14. JERNEJČIČ Marica, 15. JURČIČ Majda, 16. KASTELIC Ana, 17. KAVŠEK Zdenka, 18. KOBAL Nataša, 19. KOTAR Marta, 20. KOŠIR Franc, 21. KOŠČAK Dragica, 22. KRAMAR Darinka, 23. LAVRIH Miroslav, 24. LESKOVEC Janka, 25. LOGAR Ignac, 26. LOŽAR Ida, 27. MANDELJ Anica, 28. PREGILO Miloš, 29. RADI Janja, 30. ROME Rudolf, 31. ROVANŠEK Vera, 32. SEDLAK Radko, 33. STRUNA Andrej, 34. TEKAVEC Antonija, 35. TRUNKELJ Frančiška, 36. TURK Alojz, 37. URBANČIČ Marija, 38. VERBOVŠEK Marta, 39. ZUPANČIČ Boris, 40. ZUPANČIČ Marija

Šolsko leto 1975/1976

1. ADLER Martina, 2. BALANT Marjan, 3. BARAGA Viktor, 4. BLATNIK Vida, 5. BREGAR Ana, 6. ČOŽ Ivanka, 7. FERLIN Roman, 8. GENORJIO Miloš, 9. GRM Danica, 10. GROŠELJ Anton, 11. HOČEVAR Danica, 12. HOČEVAR Martin, 13. IHAN Olga, 14. JEVNIKAR Majda, 15. JEVNIKAR Milan, 16. KAMNIKAR Dušan, 17. KASTELIC Franc, 18. KLEMENČIČ Milena, 19. KOGOVŠEK Anton, 20. KRALJ Vesna, 21. LESJAK Tomaž, 22. LINEC Anton, 23. MANDELJ Damijan, 24. MARINČIČ Marta, 25. MEDVED Mara, 26. MOLJK Andrej, 27.

NOVAK Jože, 28. OŠTANEK Milena, 29. PERKO Željko, 30. PERPAR Jože, 31. PLANINŠEK Marta, 32. PREGL Danica, 33. PUŠLAR Janko, 34. RAVNIKAR Nada, 35. ROGELJ Marija, 36. RUS Marta, 37. RUTAR Rado, 38. SEDLAK Damir, 39. SLANA Miran, 40. STRMOLE Franc, 41. ŠKUFCA Terezija, 42. ŠTIGLIC Matjaž, 43. TOMAŽIN Janko, 44. ZIDAR Jože

Šolsko leto 1976/1977

1. BALTIČ Amalija, 2. BINDER Saša, 3. BREGAR Marija, 4. CEGLAR Andreja, 5. CELARC Vesna, 6. CVITKOVIČ Darko, 7. ČAMPA Marjeta, 8. DOBRINA Jožica, 9. DRGANČ Bernardka, 10. ERJAVEC Jožica, 11. ERČULJ Janez, 12. GLAŽAR Milena, 13. GORIŠEK Marjan, 14. GRLICA Franci, 15. HABJAN Marija, 16. HRAST Srečko, 17. JANEŽIČ Alojzija, 18. JANŠA Ivan, 19. JERŠE Marica, 20. JURČIČ Ciril, 21. KADUNC Veronika, 22. KLOVAR Jadranka, 23. KOLEŠA Jožefa, 24. KOT Ana, 25. KOŠČAK Marjan, 26. KRAMAR Breda, 27. LOKAR Jelka, 28. MAK Marta, 29. MARKELJ Franc, 30. MEDVED Anton, 31. MIŠMAŠ Marija, 32. OKORN Janez, 33. OMEJEC Anton, 34. PAVLIN Vilma, 35. PERKO Marija, 36. PETRIČ Ana, 37. PORENTA Srečko, 38. POŽEK Verica, 39. PUŠ Branko, 40. REMŠKAR Marija, 41. ROGLIČ Irena, 42. ROJEC Milena, 43. SEVER Jaka, 44. SLAPNIČAR Jože, 45. STRAH Antonija, 46. ŠEME Frančiška, 47. ŠKUFCA Anica, 48. ŠUŠTERŠIČ Alojzija, 49. TIHLE Jožko, 50. VRHOVEC Marija, 51. ZAJEC Marija, 52. ZUPANČIČ Vlasta, 53. ŽEFRAN Darinka

Šolsko leto 1977/1978

1. ANTONČIČ Branko, 2. ANŽLOVAR Polonca, 3. ANŽLOVAR Vida, 4. BOLJTE Cvetka, 5. BOŽIČ Drago, 6. BUKOVEC Tomaž, 7. CEGLAR Irena, 8. CEGLAR Nada, 9. GENORIJO Tanja, 10. GOLE Vanja, 11. GRDEN Marija, 12. HOSTNIK Darinka, 13. HOČEVAR Nada, 14. IŽANC Sonja, 15. JAMNIK Janez, 16. JANEŽIČ Vida, 17. JESIH Sonja, 18. KASTELIC Danica, 19. KASTELIC Marija, 20. KASTELIC Marko, 21. KOSTEN Mimi, 22. KOTAR Andrej, 23. KRAŠOVEC Mira, 24. LAMPRET Jože, 25. LESKOVEC Marjan, 26. LJUBIČ Jelka, 27. LOPATEC Jožica, 28. MAROLT Marjan, 29. MEDVED Anica, 30. MESTNIK Marija, 31. MEGLIČ Olga, 32. MIŠMAŠ Valentina, 33. MOŽINA Jelka, 34. MURN Stanka, 35. OVEN Marinka, 36. POLJANEC Judita, 37. PRAZNIK Olga, 38. PUCELJ Majda, 39. RUS Anica, 40. RUS Mojca, 41. SEVER Ladislav, 42. SEVER Sonja, 43. STARIČ Darja, 44. ŠIVEC Tatjana, 45. ŠMUC Roman, 46. ŠPEC Emilija, 47. ŠPENDAL Emilija, 48. ŠRAJ Alojzija, 49. ŠTUKELJ Mileva, 50. UHAN Miran, 51. VEBLE Jasna, 52. VERBIČ Milena, 53. VOVK Bojan, 54. VOZELJ Majda, 55. ZABUKOVEC Barbara, 56. ZAJEC Jožefa, 57. ZALETELJ Julijana, 58. ZUPANČIČ Marija

Šolsko leto 1978/1979

1. BLATNIK Marta, 2. BROVET Liljana, 3. BUKOVEC Jožica, 4. CELARC Mojca, 5. DOBROVOLJC Breda, 6. GRDEN Lidija, 7. GROZNIK Ivan, 8. HOČEVAR Lenka, 9. ILOVAR Terezija, 10. KASTELIC Davorin, 11. KASTELIC Jože, 12. KONDA Anton, 13. KRŽAN Igor, 14. LAVRIH Nikolaj, 15. LJUBIČ Marta, 16. MAGOVEC Vida, 17. MANDELJ Vida, 18. MEDVED Jana, 19. MIKLIČ Stanislav, 20. MOSTAR Nadja, 21. MRAZEK Iztok, 22. OKORN Stanislav, 23. OMEJEC Andrej, 24. PETAN Branka, 25. POTOČAR Marko, 26. PUNGERTNIK Edvard, 27. SINJUR Jelka, 28. SINJUR Nada, 29. SKUBIČ Aleksander, 30. SLANA Tomaž, 31. STRMOLE Darja, 32. STRAH Marija, 33. STRMOLE Mateja, 34. STRUNA Ervin, 35. ŠEME Kristina, 36. ŠINKOVEC Drago, 37. ŠUŠTARŠIČ Anica, 38. ZAJC Marija, 39. ZUPANČIČ Darinka, 40. ZUPANČIČ Anton, 41. ZUPANČIČ Marjeta, 42. ZUPANČIČ Milena

Šolsko leto 1979/1980

1. BINDER Igor, 2. BREGAR Milena, 3. DRAB Marjan, 4. FRANTAR Maja, 5. GABRIJEL Marta, 6. GODEC Irma, 7. GODNJAVEC Drago, 8. GRABLJEVEC Jelka, 9. GREBENC Anton, 10. GRUM Darinka, 11. HOČEVAR Slavko, 12. HOČEVAR Vida, 13. HRIBAR Nevenka, 14. JAMNIK Anton, 15. JAVORNIK Anja, 16. JEVNIKAR Fani, 17. KAMIN Vera, 18. KAMIN Verica, 19. KASTELIC Drago, 20. KASTELIC Jožica, 21. KASTELIC Marija, 22. KOT Štefan, 23. KOTAR Stanislava, 24. KOVAČEVIČ Sreten, 25. KOVAČIČ Marija, 26. KURNIK Kristina, 27. KUTNAR Marija, 28. LAMPRET Alojzij, 29. LJUBIČ Bernarda, 30. MAJCEN Bernarda, 31.

MARINČIČ Rajko, 32. MARKIČ Vesna, 33. MIKLIČ Janez, 34. MIŠMAŠ Jožica, 35. MURN Milena, 36. NOVLJAN Mojca, 37. PAJK Franc, 38. PERKO Božidar, 39. PEROVŠEK Milan, 40. PERPAR Renata, 41. PETAN Ida, 42. PEČJAK Jože, 43. PIRC Viktorija, 44. PIŠKUR Sonja, 45. PRIJATELJ Andreja, 46. REŽUN Katja, 47. ROŠELJ Janko, 48. SKUBIC Jožefa, 49. SKUBIC Marija, 50. SLAK Romanca, 51. SMREKAR Vesna, 52. STRMEC Marta, 53. ŠKUFGA Matevž, 54. ŠTEPIC Beno, 55. ŠTRITOF Mojca, 56. ŠUŠTARŠIČ Branka, 57. URBANČIČ Ida, 58. VEHOVEC Bogdan, 59. VIDMAR Darinka, 60. ZAJC Stanislav, 61. ZALETELJ Nevenka, 62. ZIDAR Alojz, 63. ŽIBERT Marija

Šolsko leto 1980/1981

1. CULJKAR Lojze, 2. ČAMPA Matjaž, 3. DREMELJ Štefka, 4. DROBNIČ Bojana, 5. GLIHA Ljudmila, 6. GRČMAN Fani, 7. HROVAT Jožica, 8. KASTELIC Vida, 9. KASTELIC Vlasta, 10. KEK Marija, 11. KLEMENČIČ Katarina, 12. KRAŠOVEC Branka, 13. LAMPRET Andrej, 14. LINEC Tomaž, 15. MAHNE Marta, 16. MAJZELJ Marija, 17. MARINČIČ Marinka, 18. PAJEK Andrej, 19. PANDUR Darko, 20. PAVLIN Adrijan, 21. PETAN Tatjana, 22. PETRIČ Cvetka, 23. REPOVŽ Marjana, 24. REPOVŽ Marjetka, 25. ROGLIČ Marjetka, 26. ROVANŠEK Dušan, 27. RUS Dobruška, 28. RUS Ivan, 29. SKUBIC Darja, 30. SMOLIČ Irena, 31. STRAH Marta, 32. STRAJNAR Miroslav, 33. ŠPENDAL Erika, 34. TOMŠIČ Mateja, 35. URBAS Vojko, 36. VRANIČAR Anita, 37. ZAJEC Alojzija, 38. ZAJEC Marija, 39. ZAJEC Vlasta, 40. ZUPET Miroslav, 41. ŽITNIK Edvard

Šolsko leto 1981/1982

1. BAŠELJ Franci, 2. BOH Darja, 3. BUKOVEC Olga, 4. FORTUNA Jani, 5. GENORLJO Tomaž, 6. GOŠNIK Jurij, 7. GRDEN Majda, 8. GRLICA Marija, 9. GROZNIK Darja, 10. HROVAT Janko, 11. ILIŠKOVIČ Božena, 12. JAKOŠ Primož, 13. JAVORNIK Rado, 14. JERŠE Milena, 15. JESIH Vanja, 16. KASTELIC Igor, 17. KASTELIC Irena, 18. KASTELIC Marta, 19. KAVŠEK Irena, 20. KLEMENČIČ Majda, 21. KNAPIČ Aleksander, 22. KOVAČ Branko, 23. KOŠAK Anica, 24. KOŠČAK Andrej, 25. KRAMAR Marta, 26. MATKOVIČ Jožica, 27. MIKLAVČIČ Alojz, 28. MIKLIČ Tanja, 29. MIŠMAŠ Nuša, 30. MOSTAR Bojana, 31. MRZELJ Sandi, 32. MUHIČ Beno, 33. MUHIČ Cvetka, 34. NOVAK Mojca, 35. PERPAR Tomaž, 36. PIŠKUR Olga, 37. PROSEN Karla, 38. SADAR Jože, 39. SIRK Marija, 40. SLAK Marija, 41. SLAK Vida, 42. STROJAN Stanka, 43. SUHADOLNIK Roman, 44. SVILAR Miloš, 45. ŠKRJANC Robert, 46. ŠTEPIC Liljana, 47. TIČEK Drago, 48. TRNOVŠEK Jana, 49. VUKELIČ Katarina, 50. ZUPANČIČ Jernej, 51. ŽIVKOVIČ Milena

Šolsko leto 1982/1983

1. AMBROŽ Janez, 2. BEVC Jože, 3. BLAŽIČ Simona, 4. BRČAN Mojca, 5. ČOLIČ Vesna, 6. ČOŽ Beno, 7. DEMEC Tatjana, 8. DEŽMAN Betka, 9. GERDEN Ana, 10. GRABLJEVEC Marija, 11. GRABNAR Martina, 12. GRIČAR NEVENKA, 13. HOSTNIK Vesna, 14. HROVAT Marjeta, 15. LAMPRET Marjan, 16. LAMPRET Marta, 17. LAVRENČIČ Irma, 18. LEVSTEK Andreja, 19. LJUBIČ Brigita, 20. MANDELJ Edvard, 21. MARKELJ Lado, 22. MRAZEK Irena, 23. OZIMEK Ludvika, 24. PANGERC Janez, 25. PERME Maruša, 26. PODRŽAJ Majda, 27. SEVER Irena, 28. STROJAN Samo, 29. ŠKAFAR Borut, 30. ŠKUFGA Irena, 31. ŠTIH Marija, 32. TISU Sonja, 33. TRONTELJ Darja, 34. TURK Franciška, 35. VOVK Irena, 36. ZALETELJ Bojan, 37. ŽGAJNAR Marjanca, 38. ŽNIDARŠIČ Bojan, 39. ŽURGA Marija

Šolsko leto 1983/1984

1. BARLE Rozalija, 2. BREGAR Ivan, 3. BRČAN Anton, 4. CEGLAR Alojzija, 5. DEMEC Oskar, 6. ERJAVEC Janez, 7. FAJDIGA Mateja, 8. FINK Nuška, 9. GERMOVŠEK Florijan, 10. GRLICA Sonja, 11. HOČEVAR Branko, 12. JERŠIN Andrej, 13. JURČIČ Miran, 14. KAMIN Nataša, 15. KASTELIC Tatjana, 16. KEK Milena, 17. KOLENC Helena, 18. KOTAR Alenka, 19. KUTNAR Jelka, 20. LAMPREHT Irena, 21. LAMPRET Marjan, 22. LOVŠIN Dušan, 23. MALOVRH Andrej, 24. MARINČIČ Milena, 25. MEGLEN Vida, 26. MERSEL Erika, 27. MERZEL Janez, 28. MOHORČIČ Jožica, 29. PAJEK Terezija, 30. PERKO Martina, 31. PERPAR Zvonka, 32. POŽEK Rudolf, 33. PUŠLJAR Nada, 34. RAMOVŠ Dragica, 35. ROJEC Tatjana, 36. RUS Marija, 37. SKUBIC Mateja, 38. STRMOLE Mojca, 39. ŠKUFGA Marija, 40. ŠTRUBELJ Mateja, 41. VERBIČ Barbka, 42. VOZEL Matej, 43. ZAJEC Višnja, 44. ZALETELJ Darko, 45. ZUPANČIČ Ivan

Šolsko leto 1984/1985

1. ADAMIČ Liljana, 2. ADLER Sonja, 3. BARIČ Andreja, 4. BUTKOVIČ Maja, 5. DREMELJ Mojca, 6. GRABEC Irena, 7. HEGLER Jelka, 8. HROVAT Štefka, 9. JAKOPANEC Renata, 10. JARM Janez, 11. JEVNIKAR Igor, 12. JUHANT Helena, 13. KALUŽA Igor, 14. KASTELIC Helena, 15. KAVTIČNIK Barbara, 16. KAVŠEK Tadeja, 17. KOMLANC Natalija, 18. KORELC Karmen, 19. KOVAČIČ Majda, 20. KOŠČAK Janez, 21. KRISTAN Suzana, 22. LEŠNJAK Mojca, 23. LIVK Ksenija, 24. MAROLT Darko, 25. MAROLT Katarina, 26. MAROLT Renata, 27. MARTINOVIČ Andreja, 28. MEHIČ Emil, 29. MENCIN Sonja, 30. MIŠMAŠ Marija, 31. MRVAR David, 32. MRZELJ Jožefa, 33. NOVAK Sonja, 34. OMAHEN Anamarija, 35. PAVLIN Damijana, 36. PERPAR Dragica, 37. PEČJAK Andreja, 38. POLONČIČ Janez, 39. SADAR Martina, 40. SELŠEK Nataša, 41. SLAK Matejka, 42. ŠKAFAR Nataša, 43. VIDER Matjaž, 44. VIDMAR Cvetka, 45. VINDIŠAR Monika, 46. ZAKRAJŠEK Bojan

Šolsko leto 1985/1986

1. BRACOVICH Aleksander, 2. BREGAR Irena, 3. BREGAR Simon, 4. DRAGAN Janja, 5. DUŠA Veronika, 6. ERJAVEC Marija, 7. FERDIN Darinka, 8. HEGLER Marija, 9. KALAR Marija, 10. KEK Nada, 11. KMETEC Marjeta, 12. KOS Marjana, 13. KOSTEVC Tadej, 14. KOVAČEK Ksenija, 15. KOŽELJ Branka, 16. KRAŠOVEC Andraž, 17. KRAŠOVEC Darja, 18. KRŽAN Alenka, 19. MIGLIČ Natalija, 20. MODIC Karolina, 21. NOVAK Mojca, 22. NOVLJAN Mitja, 23. OKOREN Marko, 24. OKRAJŠEK Nataša, 25. OSTANEK Justi, 26. PAPEŽ Mija, 27. PETROVIČ Romana, 28. PEČEK Stanka, 29. PIKULA Desimirka, 30. SADAR Slavka, 31. SKUBIC Jože, 32. SMREKAR Danijela, 33. STEKLAČIČ Mojca, 34. ŠABANOVIČ Edita, 35. ŠTIH Andreja, 36. VESEL Tomaž, 37. ZAJEC Nuška, 38. ZALAR Natalija, 39. ZALETELJ Damjana, 40. ZAVODNIK Ivanka, 41. ZUPANC Jožica, 42. ZUPANČIČ Magda

Šolsko leto 1986/1987

1. AMBROŽIČ Tomaž, 2. ANTONČIČ Breda, 3. BRODNIK Tanja, 4. BREGAR Veronika, 5. ERJAVEC Marjan, 6. ERČULJ Tatjana, 7. GLAVAN Matjaž, 8. GLAVAN Olga, 9. GRLICA Jožica, 10. HROVATIN Peter, 11. JAVORNIK Borut, 12. JURIČ Nives, 13. KOTAR Primož, 14. KOŠAK Marko, 15. KRAPEŽ Tadeja, 16. KROPF Ana Marija, 17. LAH Boštjan, 18. LAMPRET Polona, 19. MEDVED Marjetka, 20. MEDVEŠEK Petra, 21. MIKLIČ Ana, 22. MIŠMAŠ Darja, 23. MIŠMAŠ Jože, 24. MUSTAR Aleš, 25. PUŠLJAR Ana Marija, 26. SEVER Mateja, 27. SOPOTNIK Stojan, 28. ŠKULJ Tatjana, 29. ŠTIVAN Matej, 30. ŠTRUBELJ Karmen, 31. ŠULIGOJ Helena, 32. ŠUTANOVAC Marko, 33. URBANČIČ Marta, 34. VIRŠEK Milan, 35. ZORMAN Uroš

Šolsko leto 1987/1988

1. BAVDEŽ Darja, 2. BITORAJC Matejka, 3. DOLINAR Mihaela, 4. DRGANČ Matejka, 5. GRUDEN Dunja, 6. JANEŽIČ Irena, 7. JERNEJČIČ Francka Jožica, 8. KOSTANJŠEK Natalija, 9. KRAJNC Saša, 10. LONGAR Zdenka, 11. NOVAKOVIČ Nataša, 12. PERKO Tatjana, 13. SKETELJ Polona, 14. SLAK Uroš, 15. ŠKERLJ Amalija, 16. ŠKRJANC Darja, 17. TRČEK Andreja, 18. VIZJAK Tamara, 19. VRANČIČ Nina, 20. ZORMAN Uroš, 21. ŽVAN Mojca

Šolsko leto 1988/1989

1. DREMELJ Helena, 2. FEHER Karmen, 3. FLEISCHMAN Karin, 4. FORTUNA Nada, 5. GRABNAR Helena, 6. GREGORIČ Inja, 7. HOČEVAR Ksenija, 8. HOČEVAR Simona, 9. HROVAT Igor, 10. KAVŠEK Marko, 11. KOMAC Andrej, 12. KONESTABO Nataša, 13. KOTAR Barbara, 14. KOVAČIČ Miran, 15. MALNAR Nataša, 16. OGOREVC Irena, 17. OSTANEK Majda, 18. PENCA Mirjana, 19. PERPAR Andreja, 20. PETROVIČ Zoran, 21. PLUT Oto, 22. RAMUJKIČ Teja, 23. ROZINA Barbara, 24. TRONTELJ Darja, 25. ZAJC Katjuša, 26. ZAJC Zdenka, 27. ŽITNIK Simona

Šolsko leto 1989/1990

1. ANDREJC Mirjana, 2. AREH Zdravko, 3. BAHORIČ Petra, 4. BARTOLJ Polonca, 5. BERGELJ France, 6. BORŠTNAR Irena, 7. BULATOVIČ Matija, 8. CIRKVENČIČ Dejan, 9.

GABRIJEL Sonja, 10. GLOBOKAR Roman, 11. HABIČ Barbara, 12. HOSTA Damjan, 13. HOČEVAR Uroš, 14. KURET Staša, 15. MARKELJ Marija, 16. MEJAČ Petra, 17. MILEK Marjana, 18. NOVLJAN Peter, 19. PENZEŠ Maruša, 20. PERPAR Janez, 21. PETRIČ Simona, 22. PODLIPNIK Sonja, 23. PREŽELJ Alenka, 24. PURKAT Darja, 25. ROZINA Roman, 26. RUPAR Gregor, 27. SAJOVIĆ Marjan, 28. STERLE Barbara, 29. ŠPINDLER Metka, 30. ŠUŠTERŠIČ Katarina, 31. ŠVARC Nives, 32. TERSEGLAV Jernej, 33. TOZON Miha, 34. TRONTELJ Vladimira, 35. VELKAVRH Tina, 36. ZUPANČIČ Maja, 37. ZUPANČIČ Martina, 38. ŽUŽEK Danica, 39. ŽUŽEK Marija

Šolsko leto 1990/1991

1. BERNIK Darja, 2. BLAŽEVIČ Romana, 3. BOLJKA Ingrid, 4. BRATOŽ Nataša, 5. BREGAR Nevenka, 6. ČERNOGA Marjeta, 7. ČESNIK Mojca, 8. ERŽEN Tanja, 9. FINK Andreja, 10. FINK Simonka, 11. GROZNIK Karmen, 12. HORVATIČ Alenka, 13. JARČ Tatjana, 14. JURKOVIČ Aleš, 15. KOŠČAK Polona, 16. KOTNIK Tanja, 17. KUTNAR Božena, 18. LAGUDIN Ljubica, 19. MARAVIČ Bojana, 20. MAVSER Kristina, 21. MIKLIČ Polona, 22. MIŠMAŠ Katja, 23. MOŽINA Jožica, 24. PEČEK Simona, 25. PENCA Tina, 26. PESKAR Branka, 27. PEVC Boris, 28. PEZDIR Lidija, 29. PODERŽAJ Barbara, 30. RADELJ Natalija, 31. REČNIK Igor, 32. REJC Adriana, 33. REJC Simona, 34. ROZINA Simona, 35. SAMAR Grega, 36. SELAN Klemen, 37. ŠAPEC Tina, 38. ŠKIBIN Alja, 39. ŠKRINAR Natalija, 40. TRATAR Katarina, 41. VIDIC Aleksandra, 42. VIRANT Stanka, 43. VRBINC Tatjana, 44. ZUPANČIČ Renata

Šolsko leto 1991/1992

1. BIZJAN Barbara, 2. CIRKVENČIČ Manca, 3. FINK Nataša, 4. FRBEŽAR Jean-Janez, 5. GAJIČ Nina, 6. GARVAS Melita, 7. HRIBAR Petra, 8. HRIBOVŠEK Polonca, 9. JEVC Katja, 10. KERIN Mihaela, 11. KINDERMANN Simone, 12. KOFLER Petra, 13. KVARTUH Katja, 14. LIKAR Andreja, 15. MOLE Mojca, 16. MUMINOVIČ Mirsda, 17. NUČIČ Dušanka, 18. NUČIČ Janko, 19. PETAN Simona, 20. POGAČNIK Manica, 21. PRIJATELJ Dominika, 22. PUPIS Miha, 23. RADELJ Elizabeta, 24. ROBNIK Mirta, 25. SEME Damjana, 26. STRAJNAR Silva, 27. STROJAN Tatjana, 28. ŠINKOVEC Gabi, 29. ŠTUKELJ Martin, 30. TORY Uroš, 31. TRATAR Alenka, 32. TRAVNIK Marija – Majda, 33. TURNŠEK Nevenka, 34. ZAVODNIK Tina, 35. ZUPANČIČ Andrej, 36. ZUPANČIČ Karmen

Šolsko leto 1992/1993

1. AMON Peter, 2. BARBORIČ Patra, 3. BAŠAR Rahela, 4. BODLOVIČ Neža, 5. CORICELLI Romina, 6. DEŽMAN Urban, 7. DREMELJ Polonca, 8. GLAVAN Polona, 9. GLIHA Aleš, 10. GOLIAS Tina, 11. GRADIŠNIK Jure, 12. GRLICA Gabrijela, 13. HARTMAN Jurij, 14. HAWLINA Andrej, 15. JANKOVIČ Damjan, 16. JELČIČ Grega, 17. JEŽ Slavko, 18. KEBRIČ Marjeta, 19. KLEMENČIČ Ivo, 20. KOVAČIČ Darja, 21. KRAJC Alenka, 22. KRALJ Alenka, 23. KUHELJ Darinka, 24. KUNEJ Špela, 25. LAVRIČ Darja, 26. LAVRIN Manca, 27. MATJAŽ Maja, 28. NOVAK Boštjan, 29. NOVAK Dragica, 30. OMAHEN Darja, 31. PANCE Barbara, 32. PERNARČIČ Vesna, 33. PETRIČ Monika, 34. POTOČAR Gregor, 35. PUCIHAR Mateja, 36. PUNGERČAR Sonja, 37. ROZMAN Valentin, 38. ŠKRBE Nataša, 39. ŠKULJ Lavra, 40. TEKAVČIČ Marta, 41. UDRIH Sandra, 42. VEHOVEC Ana, 43. VRHOVEC Majda

Šolsko leto 1993/1994

1. ALIBEGOVIČ Zlatko, 2. BAŠAR Kristijan, 3. BERTONCELJ Jana, 4. DORRER Andrej, 5. DRŽAK Živa, 6. FICKO Matija, 7. FINK Andreja, 8. FREYER Gašper, 9. GLAVAN Jerica, 10. GODINA Polona, 11. GRABLJEVEC Mateja, 12. GRDEN Janez, 13. HOČEVAR Staša, 14. HUČ Marjan, 15. JANČAR Mojca, 16. KOSTJUKOVSKIJ Andreja, 17. KOŠIR Igor, 18. KOVAČ Damjan, 19. LESKOVAR Lidija, 20. LUKMAN Nataša, 21. MAGAZINOVIČ Barbara, 22. MAŠERA Mateja, 23. MIKLIČ Katarina, 24. PERKO Melita, 25. PIŽEM Jože, 26. PORENTA Tadej, 27. POTOČAR Miha, 28. RIKIČ Nenad, 29. SEVER Blanka, 30. SEVER Tatjana, 31. STOPAR Engelbert, 32. STRMLJAN Tugomera, 33. ŠUŠTAR Katja, 34. TELBAN Urška, 35. TOMAŽIČ Vida, 36. VIDMAR Gregor, 37. VOZEL Lucija, 38. ZAJC Marko, 39. ZAJC Martina, 40. ZGONEC-ROŽEJ Irina, 41. ZUPANČIČ Helena

Šolsko leto 1994/1995

1. DAVID Dunja, 2. DIM Katarina, 3. DULC Nataša, 4. FRANČEŠKIN Brigita, 5. GIOAHIN Mateja, 6. GLAVAN Sabina, 7. GOLF Irena, 8. JANEŽIČ Polonca, 9. JERNEJČIČ Tončka, 10. KASTELIC Jože, 11. KLEMENČIČ Marko, 12. KOBE Damir, 13. KOKOLE Maja, 14. KOŠAK Mihael, 15. KRIŠTOF Matej, 16. LAMPRET Staša, 17. LAMPRET Urška, 18. LAUŠ Tina, 19. LUŽAR Gregor, 20. MIHELIC Petja, 21. MIŠMAŠ Peter, 22. OMAHEN Janja, 23. PASAR Darja, 24. POPOVIČ Katarina, 25. PRIJATELJ Petra, 26. PROSEN Helena, 27. PUŠNAR Tadejka, 28. RAVBAR Aleksandra, 29. RETAR Brigita, 30. SELAN Aleksandra, 31. SEVER Severina, 32. SINJUR Božo, 33. SKUBIC Gorazd, 34. SLAK Elizabeta, 35. SLANA Lidija, 36. STRMOLE Jasna, 37. ŠTIBERNIK Helena, 38. ŠTRUBELJ Milena, 39. TIHOLE Petra, 40. VERBIČ Robert, 41. VERČIČ Saša, 42. VOJŠČAK Mihaela, 43. ZAJC Brigita, 44. ZAJC Jože, 45. ŽNIDARŠIČ Mateja

Šolsko leto 1995/1996

1. AHACHEVČIČ Sonja, 2. BAJC Martin, 3. BAJIČ Miha, 4. BAJT Janez, 5. BEVC Bernarda, 6. BREGAR Klemen, 7. BUKOVEC Eva, 8. FICKO Andrej, 9. GABRIJEL Izidor, 10. GLAVIČ Jasmina, 11. GOLOB Laura, 12. GORIŠEK Ana, 13. GRABLJEVEC Jana, 14. GRDEN Klara, 15. GROS Aleksandra-Saša, 16. HRIBAR Uroš, 17. IVANEC Robert, 18. JERMAN Aleš, 19. JURIČ Saša, 20. KAVŠEK Tomaž, 21. KEK Bojana, 22. KOVAČIČ Vanja, 23. KOVAČIČ Vlasta, 24. KRAMAR Sonja, 25. KRAŠOVEC Mateja, 26. KREITMAYER Tina, 27. LAMPRET Jerneja, 28. LAVRIČ Manca, 29. LUČEV Ivana, 30. MANDELJ Mojca, 31. MARKOVIČ Blanka, 32. MAVSAR Sabina, 33. MESTNIK Katarina, 34. MUC Katja, 35. NOSAN Saša, 36. PENZEŠ Ilona, 37. RUPNIK Maja, 38. RUS Petra, 39. SELŠEK Andreja, 40. SEVER Sašo, 41. STEPIC Jana, 42. ŠPELKO Brigita, 43. VERNIG Jana, 44. ZABUKOVEC Roman, 45. ZADEL Petra, 46. ZAJEC Brigita, 47. ZALETELJ Helena, 48. ZUPANČIČ Vika, 49. ŽLOGAR Mateja

Šolsko leto 1996/1997

1. ABBAD Sebastjan, 2. ADAMIČ Igor, 3. ANŽLOVAR Irena, 4. AVGUŠTINČIČ Bojana, 5. BLATNIK Marko, 6. BREZNIK Tomaž, 7. CIMERMAN Marjeta, 8. DIMEC Nina, 9. GARVAS Janja, 10. GAZI Alenka, 11. GENORIO Miha, 12. GLAVAN Urška, 13. GOREC Karolina, 14. GRABIČ Sandra, 15. GRABLOVEC Maja, 16. JARM Maja, 17. JARM Marjeta, 18. JARM Matej, 19. JAZBEC Matevž, 20. KASTELIC Gregor, 21. KOŠAK Boštjan-Peter, 22. KRAMER Katja, 23. KRANJC Darja, 24. LESJAK Dejan, 25. MEDVED Gregor, 26. MESERKO Petra, 27. MESTNIK Marta, 28. NOSE Melita, 29. NOVINC Nataša, 30. NUČIČ Alenka, 31. OREL Tanja, 32. OVEN Saša, 33. PAJK Bojana, 34. PEČEK Vesna, 35. PETRIČ Ernestina, 36. PODRŽAJ Darja, 37. PRAZNIK Blanka, 38. PRUŠEK Silva, 39. RETELJ Mateja, 40. RUS Damijan, 41. SALEŠEVIČ Senka, 42. SKUBIC Miha, 43. STRNAD Jani, 44. STRUNA Klavdija, 45. ŠKET Valerija, 46. TURK Darja, 47. ZADRAVEC Aleksandra, 48. ZUPANC Jana, 49. ZUPANČIČ Tina

Šolsko leto 1997/1998

1. BALTIČ Nermina, 2. BLATNIK Damjana, 3. BLATNIK Miha, 4. BLAŽEVIČ Vesna, 5. BRCAR Janja, 6. CIRKVENČIČ Petra, 7. CVETANOVIČ Maja, 8. DRAGAN Špela, 9. ERČULJ Alenka, 10. ERČULJ Matjaž, 11. ERJAVEC Jana, 12. FICKO Marija-Barbara, 13. GABRIJELČIČ Tomaž, 14. GENORIO Boštjan, 15. GLAVIČ Jan, 16. GOLE Brigita, 17. HABAT Anja, 18. HOČEVAR Franci, 19. JANEŽIČ Helena, 20. JUREČIČ Tanja, 21. KASTELIC Petra, 22. KAVČIČ Franci, 23. KEBRIČ Matej, 24. KRALJ Vesna, 25. KRAMAR Arber, 26. LAMPRET Matej, 27. MEŽEK Matjaž, 28. MIHELIC Tadej, 29. OKORN Gregor, 30. OMAHEN Sabina, 31. OMAHEN Simona, 32. OVEN Matej, 33. PETJE Mateja, 34. PIŠKUR Barbara, 35. PORENTA Sašo, 36. POTOČNIK Marko, 37. RADIN Nastja, 38. RAKAR Brigita, 39. SILIČ Irena, 40. ŠMON Vesna, 41. ŠTOLFA Mojca, 42. ŠUŠTAR Marjana, 43. VARGA Danilo, 44. VRHOVEC Bogdan, 45. ZABUKOVEC Alenka, 46. ZADEL Irena, 47. ZORC Miha, 48. ZUPANČIČ Jana, 49. ZUPANČIČ Vesna

Šolsko leto 1998/1999

1. BEVC Miran, 2. BIZJAN Samo, 3. BREGAR Matevž, 4. FINK Tanja, 5. GALIČ Uroš, 6. GENORIO Gašper, 7. GLUŠAC Boris, 8. GOBEC Lučka, 9. GOREC Jure, 10. GORENC

Sabina, 11. GORIŠEK Janja, 12. GREGORIČ Mateja, 13. GROZNIK Darja, 14. HANČIČ Gea, 15. HROVAT Barbara, 16. IVAŠKOVIČ Sanda, 17. JAKOPIN Vanja, 18. JARM Jana, 19. KAMNIKAR Tadeja, 20. KASTELIC Marjana, 21. KEK Katarina, 22. KLOVAR Ksenija, 23. KOCJANČIČ Peter, 24. KOCMUR Tanja, 25. KOLARIČ Tomaž, 26. KOZELJ Tina, 27. KRAMAR Minka, 28. KUČIČ Igor, 29. LAVRIH Matjaž, 30. LIVK Klavdija, 31. LONGAR Lidija, 32. MARN Primož, 33. MATOH Suzana, 34. MEDVED Barbara, 35. MEDVED Lidija, 36. MIKLAVČIČ Mateja, 37. MIKLAVČIČ Sabina, 38. MOLE Aleš, 39. NAHTIGAL Karla, 40. OMAHEN Janja, 41. OVEN Maja, 42. PANJAN Matjaž, 43. PAPEŽ Jožica, 44. PATE Tina, 45. PAVLIN Barbara, 46. PLANKAR Brigita, 47. RAČKI Matej, 48. RADELJ Marko, 49. RETELJ Simona, 50. SEVER Brigita, 51. SEVER Maja, 52. SKERBIŠ Dušan, 53. SLAK Janez, 54. SLAK Rok, 55. SLAK Suzana, 56. SMRKOLJ Luka, 57. SVETIN Damjan, 58. ŠALEHAR Maja, 59. ŠEKORANJA Peter, 60. TOMŠIČ Simona, 61. TRNOVŠEK Lea, 62. TRNOVŠEK Tadej, 63. UHAN Gregor, 64. VERBIČ Katarina, 65. VRABEC Tomaž, 66. ZAJC Kristina, 67. ZAJC Maja, 68. ZELNIKAR Mojca, 69. ZRIMŠEK Boštjan, 70. ZUPAN Andrej, 71. ZUPANC Jožica, 72. ZUPANČIČ Andrej, 73. ZUPANČIČ Cilka, 74. ZUPANČIČ Danilo, 75. ZUPANČIČ Janez, 76. ZUPANČIČ Marta, 77. ŽESLIN Rudi

Šolsko leto 1999/2000

1. BARANAŠIČ Klemen, 2. BARBIČ Matej, 3. BEC Jasmina, 4. BERGINC Tea, 5. BLATNIK Jasmina, 6. DULC Jasna, 7. ERJAVEC Mateja, 8. FEMEC Branka, 9. FICKO Anamarija, 10. GLIHA Erika, 11. GOLOB Branka, 12. GROS Mitja, 13. GROZNIK Tanja, 14. HORVAT Barbara, 15. JEVNIKAR Katja, 16. JURGLIČ Petra, 17. KAGER Tina, 18. KMETEC Mojca, 19. KOVAČIČ Mateja, 20. KOZLEVČAR Primož, 21. KOŽELJ Matjaž, 22. KRALJ Franc, 23. KRALJ Tea, 24. KRAVCAR Mateja, 25. KREMŽAR Janja, 26. KREMŽAR Petra, 27. KRŽIČ Anja, 28. LUŽAR Karmen, 29. MAVER Mojca, 30. MAVER Simona, 31. MAVSAR Mitja, 32. MIRTIC Barbara, 33. MURN Ksenija, 34. NARDIN Tina, 35. NJEŽIČ Neža, 36. OKORN Miran, 37. OVEN Janja, 38. PERC Branka, 39. PIRC Bernardka, 40. PIŠKUR Saša, 41. PODPADEC Mojca, 42. POLJANC Ljudmila, 43. PUŠNAR Mitja, 44. RUS Katja, 45. SEVER Nejc, 46. SKUBIC Jana, 47. STRNAD Nataša, 48. ŠEMROV Matej, 49. ŠTEPEC Matej, 50. TOMŠIČ Tomislav, 51. TURK Mojca, 52. VIRC Nataša, 53. ZOREC Tanja

Kratka predstavitev občine Ivančna Gorica

Občina Ivančna Gorica ima zanimivo lokacijo v osrčju Slovenije, dobre prometne komunikacije, razvijajoče se gospodarsko in ustvarjalno bogastvo njenih ljudi, lokalne posebnosti in vezi s kulturno dediščino.

Njeno središče je mlado naselje Ivančna Gorica, kjer je tudi sedež občine. Razvija se gostinska in storitvena dejavnost, kraj pa se ponaša tudi s srednjo strokovno šolo in gimnazijo. Na gričku v samem kraju Ivančna Gorica pa stoji nova romarska cerkev sv. Jožefa.

Že v železni dobi je bilo to področje živahno poseljeno, o čemer pričajo najdbe na Viru in rimski milnik, ki je tudi simbol v občinskem grbu. Ivančna Gorica je odlično izhodišče za sprehode in izlete, srečanje s preteklostjo, kmečkim življenjem in vodnimi športi.

Če se napotimo proti severu, se sprehodimo skozi Stično na Gradišče, Pristavo in Obolno. Na vzhodu nas pričaka Šentvid, na jugu so Temenica, Bogenšperk, Jurčičeva Muljava, zelena Krka, sončna Suha krajina. Če pa želimo v Višnjo Goro ali po Jurčičevi poti, se moramo napotiti na zahod.

Občina obsega 227 km², ima 12 krajevnih skupnosti ter 137 naselij in 13.194 prebivalcev. Krajevne skupnosti so: Ambrus, Dob, Ivančna Gorica, Krka, Metnaj, Muljava, Stična, Šentvid, Temenica, Višnja Gora, Zagradec, Sobrača. Srce Muljave je Jurčičeva domačija, rojstna hiša pisatelja Josipa Jurčiča z muzejem na prostem, galerijo in letnim gledališčem, kjer domače amatersko gledališče vsako leto uprizori eno Jurčičevo delo. Poleg tega so tu tradicionalne prireditve, kot je Jurjev sejem. Ogledamo si lahko gotsko cerkev Marijinega nebovzetja iz prve polovice 15. stoletja s freskami Janeza Ljubljanskega in zlatim baročnim oltarjem. Muljava tako predstavlja svet kulturne dediščine in izvirne domačnosti.

Najlepša slovenska kraška reka izvira izpod Krške jame, kjer je voda v tisočletjih izoblikovala čudovite kapnike in si je domovanje našla človeška ribica. Jama je lahko dostopna in osvetljena. Reka Krka je posebno privlačna za ribiče in kajakaše. Vrh klanca na Krki stoji znana cerkev sv. Kozme in Damijana. Ob reki Krki na skalni terasi stoji slikovita vas Zagradec. Že v 16. stoletju so bile tu fužine, v 19. stoletju pa so postavili tudi livarno in plavž. Ob Krki je ohranjenih nekaj starih mlinov in žag. V bližini je Valična vas, kjer sredi halštatskega gradišča stoji cerkev sv. Martina. Cesta, ki v Fužinah zavije čez Krko, nas pelje naprej v Suho krajino v »filmski« Ambrus, med gozdove, v pravi raj za gobarje in polharje. Znamenita je tudi gotška cerkva sv. Petra na Kamnem vrhu s kasetiranim stropom in freskami Janeza Ljubljanskega iz leta 1459.

Šentvid pri Stični je stari vaški trg, jedro stare naselbine, ki vsako leto prijazno sprejme tisoče slovenskih pevcev. Ob starem jedru pa je nastal in nastaja novi Šentvid. Vsakoletni pevski Tabor združuje pevce ne samo iz Slovenije ampak tudi iz zamejstva. V dolini pod Kalom je speljana proga za motokros. Izjemna izletniška točka je Gradišče z ilirskim najdbiščem, danes Lavričevo kočjo ter urejeno pešpotjo. V Šentvidu se vse leto vrste pestre kulturne prireditve.

Višnja Gora, mestece pod Starim gradom, je še danes v precejšnji meri ohranila videz srednjeveškega mesta, kateremu so bile mestne pravice podeljene že leta 1478. Ohranjeni so deli obzidja iz 15. st. »Pulferturn«, edini ohranjeni stolp mestnega obzidja, Auerspergov grad, staro mestno jedro. Umetnostnozgodovinska dediščina se razkriva v bogati sakralni arhitekturi: župnijska cerkev sv. Tilna iz leta 1450, cerkev sv. Ane, sv. Ožbolta in romanska cerkev sv. Martina v Zg. Dragi iz 12. st. Jurčičeva pot iz Višnje Gore do Muljave je izziv za vse, ki ste željni čudovite narave in izbranega okolja.

Leta 1136 so s pomočjo oglejskega patriarha postavili cistercijanski samostan, ki je postal središče kulturnega in gospodarskega življenja v Stični. Tu je nastal Stiški rokopis. V samostanu je vse pozornosti vreden znameniti križni hodnik, Slovenski verski muzej, galerija, Opatova kapela. Od leta 1947 do leta 1981 je Samostan Stična nudil prostore gimnaziji za pouk, zato se mu zdaj pristrčno zahvaljujemo. Na Viru pri Stični so vidni ostanki obzidja, največjega gradišča iz starejše železne dobe pri nas. Pristava nad Stično je znana razgledna točka in tu stoji poznogotska podružnična cerkev sv. Lamberta.

Ko boste obiskali našo občino in naše znamenite kraje, ki jim pravimo tudi Dežela desetega brata, vam želimo prijetno bivanje in kar največ prijetnih doživetij.

Seznami

dijakov in dijakinj,

*ki so zaključili šolanje v strokovni in poklicni šoli
Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica*

1911/12

1911/12

1911/12

1911/12

Gimnazija, ki je delovala v prostorih Samostana Stična, se je leta 1981 preselila v novo zgradbo, kjer poteka v isti stavbi pouk v osnovni in srednji šoli. S preselitvijo pa je srednja šola pridobila nove programe. Poleg gimnazije (v usmerjenem izobraževanju se je imenovala družboslovno-jezikovni program) so se izvajali tudi drugi programi:

- Od 1982 do 1990 je potekala ADMINISTRATIVNA DEJAVNOST.
- V KOVINSKO-PREDELOVALNI DEJAVNOSTI je od leta 1981 do 1994 deloval triletni program KOVINARSTVO IN STROJNIŠTVO in dveletni program OBDELAVA KOVIN IN UPRAVLJANJE STROJEV od 1981 do 1993.
- V triletnem programu TRGOVEC se dijakinje in dijaki šolajo pri nas od 1990 dalje.
- Največ mladih pa se je pri nas izobraževalo v programu EKONOMSKO-KOMERCIALNI TEHNIK, ki poteka od 1985 dalje. V tem programu lahko ob zaključku izobraževanja dijak izbira med zaključnim izpitom in eksterno maturo.

Tako se je v dveh desetletjih v različnih programih izšolalo veliko generacij mladih. Zato želimo ob slovesnosti naše srednje šole objaviti tudi seznam vseh dijakov in dijakinj, ki so uspešno zaključili šolanje v negimnazijskih oddelkih v Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici: kot administrator, trgovec, ekonomsko-komercialni tehnik, obdelovalec kovin in upravljalec strojev ter kot oblikovalec kovin.

Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica je od 1997 zavod, ki ima dve enoti: enoto Gimnazija in enoto Srednja strokovna in poklicna šola. Direktorica šole in obenem ravnateljica Gimnazije je Milena Vrenčur, ravnateljica Srednje strokovne in poklicne šole pa Marina Strnad. V septembru leta 2000 obiskuje to enoto 404 dijakinj in dijakov v programu trgovec in ekonomsko-komercialni tehnik.

DRUŽBOSLOVNA: Administrativna dejavnost

Šolsko leto 1986/1987,

1. BEDENE Stanka, 2. BROZOVIČ Lidija, 3. CEGLAR Dragica, 4. GLAČ Anica, 5. GLIHA Marija, 6. GRABLOVEC Mojca, 7. KASTELIC Amalija, 8. KAVŠEK Tončka, 9. KOVAČIČ Justina, 10. LESJAK Mojca, 11. MESOJEDEC Mojca, 12. NOVAK Majda, 13. OSTANEK Angela, 14. PERPAR Tatjana, 15. PRIMEC Majda, 16. PROJE Mateja, 17. ROJEC Jožica, 18. SADAR Anica, 19. SADAR Marija, 20. SLAPNIČAR Stanislava, 21. STRNAD Vlasta, 22. ŠETINC Nataša, 23. TRONTELJ Anita, 24. ZALOKAR Marjanca, 25. ZAVODNIK Darinka, 26. ŽNIDARŠIČ Renata

Šolsko leto 1987/1988

27. BABIČ Martina, 28. BABIČ Mojca, 29. ERJAVEC Cirila, 30. GENORIJO Mirjam, 31. GRABNAR Jožica, 32. GREGORČIČ Anica, 33. KASTELIC Darja, 34. KASTELIC Mojca, 35. KEK Vesna, 36. KRIŽMAN Mateja, 37. MIKLIČ Marija, 38. OVEN Silva, 39. PAJK Helena, 40. PEČJAK Jožica, 41. PERHAJ Janja, 42. PERKO Tone, 43. PERME Mateja, 44. SKUBIC Andreja, 45. SLAK Nada, 46. STARIČ Tatjana, 47. STRUNA Mojca, 48. ŠINKOVEC Darja, 49. ŠPENDAL Mirjana, 50. ŠTEPIC Brigita, 51. ŠUKLJE Dijana, 52. TEKAVČIČ Andreja, 53. TRUNKELJ Marija, 54. ZALETELJ Jožica, 55. ZUPANČIČ Jožefa

Šolsko leto 1988/1989

56. ČEBULAR Marta, 57. FORTUNA Irena, 58. GLAČ Mojca, 59. GLOBOKAR Bogdana, 60. JAUŠOVEC Matejka, 61. JERNEJČIČ Jožica, 62. JERNEJČIČ Stanislava Darja, 63. KANC Andreja, 64. KASTELIC Jožefa, 65. KOŠAK Jožica Bernardka, 66. KOVAČIČ Darja, 67. NEMEC Marjetka, 68. NOVLJAN Majda, 69. PEČJAK Olga, 70. PLAVEC Danica, 71. ROZMAN Biserka, 72. RUS Andreja, 73. STRMOLE Maja, 74. ŠINKOVEC Mojca, 75. ŠKRJANEC Nataša, 76. ŠTRUBELJ Olga, 77. TOPALLOVIČ Milena, 78. ZALETELJ Bojanca, 79. ZALETELJ Mojca, 80. ZGONEC Silva

Šolsko leto 1989/1990

81. FINK Ema, 82. GROZNIK Marija, 83. HOČEVAR Milena, 84. JAMNIK Mateja, 85. JANEŽIČ Vesna, 86. JERIČ Marta, 87. KADUNC Tanja, 88. KASTELIC Anica, 89. KLOPČIČ Joži, 90. KOCJANČIČ Jožica, 91. KOŠIR Marjeta, 92. KREMENŠEK Irena, 93. MUHIČ Majda, 94. NOVAK Alenka, 95. ORGINC Nataša, 96. PAJK Melita, 97. PAPEŽ Marinka, 98. PEVEC Janja, 99. PODRŽAJ Magda, 100. ROZMAN Zlatka, 101. SAJE Martina, 102. SLAK Janja, 103. ŠEME Anica, 104. ŠTEPIC Nataša, 105. TOMAŠEVIČ Julija, 106. TRAVNIK Marija, 107. TURK Nada, 108. ZAJC Andreja, 109. ZAJC Martina, 110. ZAVODNIK Ljubica

EKONOMSKO-KOMERCIALNI TEHNIK

LETNIK 1988/1989

1. ADAMIČ Tadeja, 2. ADAMLJE Vida, 3. BAMBIČ Metoda, 4. BREGAR Andreja, 5. BREGAR Katarina, 6. BRLAN Marina, 7. GARBAS Nataša, 8. GORŠIČ Irena, 9. HOČEVAR Mateja, 10. JANEŠ Bogomila, 11. KADUNC Boštjan, 12. KOGOVŠEK Mateja, 13. KOŠAK Tomaž, 14. KOŠAK Jožica, 15. KOTAR Anica, 16. KRALJIČ Irena, 17. LENARČIČ Judita, 18. MIKLAVČIČ Jožica, 19. MIKLIČ Alenka, 20. MIŠE Bojana, 21. MOHORČIČ Milena, 22. NOVAK Breda, 23. OVEN Mirjam, 24. PERKO Lucija, 25. STROJINC Damjana, 26. ŠPELKO Marinka, 27. ŠRAJ Marta, 28. ŠTRUS Irena, 29. ŠUŠTARŠIČ Irena, 30. TRUNKELJ Majda, 31. VERBIČ Katja, 32. ZAJEC Katarina, 33. ZIDAR Marta, 34. ZRIMEC Maja, 35. ZUPANČIČ Marija,

ŠOLSKO LETO 1989/1990

1. BAŠELJ Marjana, 2. BLATNIK Anica, 3. BLATNIK Marija, Bernarda, 4. BREGAR Suzana, 5. CORN Denis, 6. ČOP Emilija, 7. FABIJAN Irena, 8. GORIŠEK Tadeja, 9. GOVEKAR Ljubica, 10. GRUDEN Helena, 11. HERIC Maja, 12. JAMNIK Jelka, 13. JANOŠ Janez, 14. JERŠIN Damjana, 15. JERŠIN Mojca, 16. KASTELIC Vida, 17. KOCJANČIČ Mateja, 18. KOLEŠA Lidija, 19. KOŠIR Boštjan, 20. KRAVCAR Katja, 21. LAMPRET Aleš, 22. LAMPRET Marija, 23. LAMPRET Tadeja, 24. LAP Marinka, 25. LESJAK Damjan, 26. LOVŠIN Damjana, 27. LOŽAR Nataša, 28. MAGDIČ Irena, 29. MAVER Beti, 30. MAVER Maja, 31. MAVER Marta, 32. MEDVED Marjana, 33. MLAKAR Darinka, 34. MUSTAFIČ Adem, 35. NOVAK Boštjan, 36. NOVAK Milena, 37. OMAHEN Nataša, 38. PERIČ Nataša, 39. PEVEC Janja, 40. PIRC Nataša, 41. PODOBNIK Petra, 42. ŠTIBERNIK Mojca, 43. ŠTIBERNIK Nataša, 44. TOMC Mateja, 45. TRONTELJ Irena, 46. UMBERGER Saša, 47. VENCELJ Anton, 48. VRENČUR Edvard, 49. ZADEL Sabina, 50. ZAJEC Staša, 51. ZALETEL Mateja, 52. ZUPANČIČ Boštjan, 53. ZUPANČIČ Karmen, 54. ZUPANČIČ Mateja, 55. ZUPANČIČ Tanja

ŠOLSKO LETO 1990/1991

1. ANŽIČ Helena, 2. BLATNIK Ljubica, 3. CEGLAR Melita, 4. ČRČEK Marija, 5. DREMELJ Barbara, 6. DUŠA Jelka, 7. GARBAS Darja, 8. GLAVAN Marija, 9. GOVEKAR Darja, 10. HERNEC Mateja, 11. HROVAT Saša, 12. ILAR Lidija, 13. INTIHAR Vesna, 14. JERŠIN Tanja, 15. KASTELIC Janez, 16. KEPA Jelka, 17. KLUN Helena, 18. KOCMAN Helena, 19. KOLENC Simona, 20. KOŠČAK Irena, 21. KOŠČAK Viktorija, 22. KOTAR Marta, 23. KUTNAR Polonca, 24. LAVRIČ Dragica, 25. LEKAN Rajko, 26. LENARŠIČ Martina, 27. LUKAN Meta, 28. MEGLIČ Vida, 29. MEHIČ Boris, 30. MIKLAVČIČ Renata, 31. MIKLIČ Marjeta, 32. MUHIČ Irena, 33. NOVAK Irena, 34. OZIMEK Majda, 35. PERPAR Tatjana, 36. PUŠLJAR Polona, 37. ROBEK Mojca, 38. RUS Darja, 39. SEVER Nevenka, 40. SMREKAR Tanja, 41. STEKLAČIČ Anica, 42. STRNAD Barbara, 43. ŠIRCELJ Dejan, 44. ŠKRJANEC Darja, 45. ŠPELKO Irena, 46. ŠPENDAL Marjeta, 47. ŠTIBERNIK Marinka, 48. ŠTRUS Simona, 49. URBANČIČ Irena, 50. VENCELJ Jožica, 51. VENCELJ Primož, 52. VIDMAR Majda, 53. ZABUKOVEC Saša, 54. ZUPANČIČ Maja, 55. ŽGOMBIČ Andrej, 56. ŽMAVC Barbara, 57. ŽMAVC Vesna

ŠOLSKO LETO 1991/1992

1. AUBREHT Dejan, 2. BIZJAK Grega, 3. BOLJKA Petra, 4. BOŠTJANČIČ Sonja, 5. BREZOVAR Tadeja, 6. ERJAVEC Suzana, 7. GOLE Andreja, 8. GOMBOC Renata, 9. ILOVAR Urška, 10. JALŠOVEC Helena, 11. JANEŽIČ Barbara, 12. JERIČ Tatjana, 13. KASTELIC Nataša, 14. KAVŠEK Sandi, 15. KLEMENT Saša, 16. KOREVEC Mojca, 17. KOVAČIČ Nataša, 18. KRALJ Gregor, 19. KRAŠOVEC Barbara, 20. KUMELJ Andreja, 21. LAMPRET Janez, 22. LAVRIH Barbara, 23. LOŽAR Polona, 24. MEDVED Nataša, 25. MEDVED Tadej, 26. MESTEK Andreja, 27. MIKLIČ Peter, 28. MIŠE Renata, 29. MOHAR Barbara, 30. NAHTIGAL Nataša, 31. NAHTIGAL Nevenka, 32. NOVAK Branka, 33. OZIMEK Lidija, 34. PAJK Jasmina, 35. PEČJAK Tanja, 36. PETAN Renata, 37. PIŠKUR Andreja, 38. PRIJATELJ Sabina, 39. PROSEN Branka, 40. PUŠ Mojca, 41. RAJLIČ Tomaž, 42. ROGELJ Valerija, 43. SEVER Saša, 44. SKUBIC Karin, 45. ŠEPEC Nataša, 46. ŠKUFGA Boštjan, 47. ŠTEH Alenka, 48. ŠTEH Mojca, 49. ŠTRUBLEJ Gregor, 50. VIDIČ Boštjan, 51. VIDMAR Tadeja Marija, 52. VREČAR Boštjan, 53. ZAJC Mateja, 54. ZUPANČIČ Jana, 55. ZUPANČIČ Majda, 56. ZUPANČIČ Silvana, 57. ŽUČKO Sabina, 58. ŽURGA Zdenka

ŠOLSKO LETO 1992/1993

1. ANŽLOVAR Andreja, 2. BAMBIČ Marijana, 3. BEDENE Brigita, 4. BLATNIK Klavdija, 5. CILENŠEK Marjanca, 6. FOČIČ Jelka, 7. GLAVAN Jožica, 8. GORŠIČ Nataša, 9. GRM Helena, 10. HROVAT Polona, 11. IRIŠKIČ Arif, 12. JAGODIČ Nataša, 13. JAVORNIK Marija, 14. JERANKO Gregor, 15. JERŠIN Tanja, 16. KASTELIC Melita, 17. KASTELIC Tomaž, 18. KEK Sonja, 19. KONCILJA Jadranka, 20. KORDIŠ Mateja, 21. KOŠAK Maja, 22. KOŠIČEK Bojana, 23. KOVAČIČ Jolanda, 24. KOŽAR Virginie, 25. LAVRIH Stanka, 26. MARN Veronika, 27. NOSE Judita, 28. NOSE Nataša, 29. PAJK Aleš, 30. PERKO Helena, 31. PODOBNIK Polona, 32. PRAZNIK Špela, 33. PRESEN Mateja, 34. RAJER Nataša, 35. ROGELJ Simeona, 36. RUS Mojca, 37. SEVER Darja, 38. SLAK Mateja, 39. SLAK Natalija, 40. STRAHAN Katarina, 41. STRUNA Irena, 42. ŠALEHAR Janja, 43. ŠPORAR Tanja, 44.

VELKAVRH Anita, 45. VENCELJ Majda, 46. VERBIČ Mojca, 47. VESEL Marta, 48. VIDMAR Alenka, 49. VRČEK Alenka, 50. VREČAR Patricija

ŠOLSKO LETO 1993/1994

1. ANŽLOVAR Vesna, 2. BIZJAK Veronika, 3. BORŠTNAR Anita, 4. BORŠTNAR Boštjan, 5. BREGAR Andreja, 6. ČUČEK Nataša, 7. GORENC Saša, 8. GORŠIČ Polona, 9. GUMZEJ Martina Vesna, 10. HABJAN Simona, 11. HRIBAR Simona, 12. IHAN Tatjana, 13. JANEŽIČ Irena, 14. JAVORNIK Mihela, 15. JERLAH Polona, 16. KASTELIC Marjeta, 17. KOŠČAK Borut, 18. KOVAČIČ Simona, 19. KUCHAR Helena, 20. LAMPRET Metka, 21. MALOVRH Ana, 22. MARINČIČ Milena, 23. MEDVED Mojca, 24. MESTNIK Marjan, 25. MIKLAVČIČ Polonca, 26. MIŠMAŠ Damjana, 27. PAJK Anita, 28. PEČEK Vanja, 29. PEVC Simona, 30. PODOBNIK Tomaž, 31. PORENTA Polona, 32. RAČKI Andreja, 33. RUS Jana, 34. RUS Marjan, 35. SKOČEC Sonja, 36. SVENŠEK Jelka, 37. ŠINKOVEC Urška, 38. ŠUŠTAR Jelka, 39. TURK Andreja, 40. URBANČIČ Andreja, 41. VESEL Sonja, 42. VOVK Maruša, 43. VRHOVEC Mateja, 44. ZGONC Andraž, 45. ZUPANČIČ Alenka

ŠOLSKO LETO 1994/1995

1. AHLIN Nataša, 2. ANŽLOVAR Polona, 3. BEDENE Terezija, 4. BRODNJAK Borut, 5. ERJAVEC Silva, 6. FINK Saša, 7. GLIHA Simona, 8. GREZNIK Janja, 9. HOČEVAR Marija, 10. KASTELIC Boštjan, 11. KASTELIC Dejan, 12. KLEMENČIČ Zvonka, 13. KRALJ Ksenja, 14. KRALJ Martina, 15. LAVRIČ Mateja, 16. LEGAN Polona, 17. LIPUŠČEK Ksenja, 18. MIŠE Andreja, 19. MOŽINA Damjan, 20. NADRIH Sonja, 21. NOSE Katja, 22. OMAHEN Andrej, 23. OMEJEC Lidija, 24. OREL Janja, 25. PAJK Brigita, 26. PAPEŽ Martina, 27. PAPEŽ Tatjana, 28. PIŠKUR Todija, 29. PODRŽAJ Primož, 30. POTOVAR Aleš, 31. PRANJIČ Slavica, 32. PRAZNIK Tomaž, 33. SAJE Nataša, 34. SAMEC Janez, 35. SEVER Branka, 36. SLAK Simona, 37. STRMEC Brigita, 38. ŠANJ Melita, 39. ŠEREK Julita, 40. ŠTRUBELJ Tadeja, 41. ŠVARC Lavra, 42. TOPOLOVEC Andrejka, 43. VAVTAR Nataša, 44. ZALETEL Aleš, 45. ZALETELJ Vesna, 46. ZAVODNIK Anita, 47. ZUPAN Polona

ŠOLSKO LETO 1995/1996

1. BIŠČAK Nataša, 2. DAROVIC Tanja, 3. FABJAN Erika, 4. FERJAN Martina, 5. FORTUNA Marko, 6. GROZNIK Maja, 7. IVANIČ Gordana, 8. JERIČ Darja, 9. KASTELIC Alenka, 10. KASTELIC Nataša, 11. KASTELIC Olga, 12. KAVČIČ Janez, 13. KNE Helena, 14. KOŠČAK Renata, 15. KOVAČIČ Andraž, 16. KREVS Andreja, 17. MARINČIČ Damjana, 18. MAVER Andrej, 19. MIŠMAŠ Nataša, 20. OSTANEK Polona, 21. PERME Branka, 22. PERME Tanja, 23. PIRNAR Jasmina, 24. PODOBNIK Jan, 25. POLJANEC Mateja, 26. PUŠLJAR Marko, 27. SKOK Alenka, 28. STEKLAČIČ Bojana, 29. STOILLOVA Elica, 30. ŠKRJANC Barbara, 31. ŠPILEK Katja, 32. TACER Maja, 33. VIDIC Kristina, 34. VRHOVEC Iztok, 35. ZAJEC Bernardka, 36. ZAVIRŠEK Mara, 37. ZUPANČIČ Andreja, 38. ZUPANČIČ Klavdija, 39. ŽNIDARŠIČ Petra

ŠOLSKO LETO 1996/1997

1. CUGEJ Helena, 2. CUGELJ Katja, 3. ČEBULAR Marija, 4. ČEBULAR Simona, 5. ČUČEK Primož, 6. DAROVIC Anita, 7. DEBELJAK Kristina, 8. DOLINŠEK Anita, 9. ELIKAN Petra, 10. GABROVEC Mitja, 11. HOČEVAR Jožko, 12. KAMNIKAR Barbara, 13. KAVŠEK Simona, 14. KOLENC Maja, 15. KRALJ Anita, 16. LOGAR Mojca, 17. LONGAR Tanja, 18. LOŠDORFER Nataša, 19. LOŽAR Alenka, 20. LUKMAN Vanja, 21. MARIČ Silvana, 22. MEDVED Tatjana, 23. MEGLIČ Vilma, 24. MEHLE Polona, 25. MRVAR Robert, 26. NUČIČ Helena, 27. OSTANEK Darinka, 28. OVEN Barbara, 29. PAJK Aleksandra, 30. PANGERC Maja, 31. PEKOLJ Tone, 32. PERC Andreja, 33. PIŠKUR Tviggy, 34. PODLOGAR Tina, 35. PODRŽAJ Martina, 36. POLJANEC Sabina, 37. POTOVAR Janja, 38. POTRBIN Barbara, 39. PUCELJ Petra, 40. RAČIČ Stanka, 41. RATAJEC Sebastjan, 42. RUPNIK Simona, 43. SELAN Helena, 44. SIMIČ Svetlana, 45. SKOL Helena, 46. SKUBIC Petra, 47. STRUNA Matjaž, 48. ŠEME Marija, 49. ŠKERJANC Gregor, 50. ŠTEH Matej, 51. TOMŠIČ Karmen, 52. TOPOLNIK Mihaela, 53. VESEL Andrej, 54. VOZEL Luka, 55. ZAJC Anton, 56. ZAJC Primož, 57. ZGONC Renata, 58. ZUPANČIČ Denis, 59. ŽAGAR Benjamin, 60. ŽUPEC Mateja

ŠOLSKO LETO 1997/1998

1. AHLIN Tanja, 2. BARANAŠIČ Barbara, 3. BEVEC Barbara, 4. BLATNIK Brigita, 5. BLATNIK Helena, 6. BORŠTNAR Petra, 7. BRULC Tjaša, 8. DOLENŠEK Tanja, 9. DOLINŠEK Karmen, 10. ERJAVEC Anita, 11. ERJAVEC Darja, 12. ERJAVEC Karmen, 13. FORTUNA Majda, 14. GALE Matej, 15. GRABLJEVEC Matej, 16. GRM Simona, 17. HAUPTMAN Saša, 18. JAKOŠ Peter, 19. JANEŽIČ Sandi, 20. JANEŽIČ Tjaša, 21. JEVNIKAR Maja, 22. JORDAN Anja, 23. KASTELIC Nevenka, 24. KASTELIC Sabina, 25. KAVŠEK Polona, 26. KMET Aleksandra, 27. KOCMUR Sebastijan, 28. KOSEC Jože, 29. KOŠAK Adriana, 30. KOŠIČEK Anita, 31. KRALJIČ Martina, 32. KRAŠOVEC Anton, 33. KUNSTELJ Nuša, 34. KUŠLAN Janez, 35. LEGAN Urška, 36. LUŽAR Martina, 37. MARINČIČ Monika, 38. MARKOVIČ Karmen, 39. MAVER Anica, 40. MIKLIČ Betka, 41. OMAHEN Gregor, 42. OMAHEN Iztok, 43. PERKO Lidija, 44. PERPAR Gregor, 45. REDEK Tone, 46. RETAR Aleš, 47. RIBIČ Peter, 48. RIHTER Barbara, 49. ROZINA Jože, 50. RUPNIK Metka, 51. SMREKAR Jože, 52. SOTLAR Melita, 53. STRNAD Borut, 54. ŠKUFCA Irena, 55. ŠKUFCA Tatjana, 56. TRNOVŠEK Rok, 57. TRONTELJ Petra, 58. TRONTELJ Urška, 59. VRBEC Bojana, 60. ZALETELJ Darja, 61. ZARABEC Erika, 62. ZUPANČIČ Petra, 63. ŽNIDARŠIČ Helena, 64. ŽUŽEK Bernarda

ŠOLSKO LETO 1998/1999

1. AHLIN Simona, 2. ANTONČIČ Goran, 3. ANZELJ Andrej, 4. BAŠELJ Vesna, 5. BLAŽIČ Aleš, 6. BRČAN Mateja, 7. CINGERLE Janja, 8. CVELBAR Nataša, 9. ČEBULAR Brigita, 10. DEMEC Aleš, 11. DERŽEK Janez, 12. DOLENC Petra, 13. DRNOVŠEK Jasmina, 14. DROBNIČ Simona, 15. DULAR Karmen, 16. DVORŠAK Helena, 17. FINC Saša, 18. GAČNIK Ema, 19. GODEC Rok, 20. GOLOB Alenka, 21. GOLOB Franci, 22. GOLOB Maja, 23. GOREC Jasmina, 24. GORENČIČ Rok, 25. GRČMAN Marjana, 26. HOČEVAR Borut, 27. HOČEVAR Irena, 28. HRIBAR Anita, 29. HRIBAR Katarina, 30. HRIBAR Matej, 31. ILOVAR Mateja, 32. JANEŽIČ Mateja, 33. JERŠIN Polona, 34. KANC Marta, 35. KAVŠEK Jurij, 36. KOCJAN Katja, 37. KOŠČAK Tatjana, 38. KOVAČIČ Polona, 39. KRALJ Brigita, 40. KRMELJ Matjaž, 41. LEKAN Boštjan, 42. LOČAR Rok, 43. MATOH Brigita, 44. MOŽINA Janja, 45. MURK Neven Nejc, 46. NOVAK Jože, 47. NOVAK Sonja, 48. OMAHEN Anica, 49. OMAHEN Marko, 50. OREL Primož, 51. PAJK Mateja, 52. PANCE Tanja, 53. PARKELJ Stanka, 54. PERKO Borut, 55. PETAN Petra, 56. PETRUŠEN Jasmina, 57. PIRC Melita, 58. PLAVEC Suzana, 59. PODBOJ Gregor, 60. POGORELC Igor, 61. POVŠE Vesna, 62. PUŠ Andreja, 63. ROJC Katja, 64. RUS Klemen, 65. SAMEC Vesna, 66. SEVER Gregor, 67. SEVER Maja, 68. SIVEC Andreja, 69. STRMEC Nataša, 70. STRUNA Primož, 71. STRUPIH Jelka, 72. ŠKERLAK Tadeja, 73. ŠTAMPOHAR Gregor, 74. ŠTEFANČIČ Karmen, 75. TOMAŠEVIČ Vesna, 76. TOMŠIČ Bernarda, 77. VAVTAR Polonca, 78. VEHAR Majda, 79. VENCELJ Tanja, 80. VIRANT Mojca, 81. ZAJC Helena, 82. ZALETEL Gregor, 83. ZELKO Tomaž, 84. ZOREC Klemen, 85. ZRIM Mateja, 86. ZUPANČIČ Aleš, 87. ZUPANČIČ Stanislav, 88. ŽEFRAN Klemen, 89. ŽGAJNAR Saša, 90. ŽMUC Romana

ŠOLSKO LETO 1999/2000

1. AVGUŠTINČIČ Erika, 2. BARTOLJ Vesna, 3. BAŠELJ Renata, 4. BLATNIK Darja, 5. BREGAR Celestina, 6. BREGAR Rok, 7. BUTKOVIČ Petra, 8. DROBNIČ Darja, 9. ERJAVEC Vesna, 10. FERLIN Nataša, 11. FORTUNA Barbara, 12. GENORIO Monika, 13. GOLOB Luka, 14. GORENC Darja, 15. GORŠIČ Barbara, 16. GRČMAN Boštjan, 17. HAUPTMAN Petra, 18. HREN Sabina, 19. HRIBERSKI Simona, 20. HROVAT Maja, 21. JANEŽIČ Mitja, 22. JEVNIKAR Darja, 23. JORDAN Gregor, 24. JUREJEVČIČ Nataša, 25. KASTELIC Aleš, 26. KASTELIC Maja, 27. KASTELIC Matija, 28. KASTELIC Simon, 29. KENTRIČ Ermin, 30. KIRM Uroš, 31. KLEMENČIČ Elizabeta, 32. KNEP Aljoša, 33. KNEZ Simona, 34. KOHEK Vlasta, 35. KOSTREVC Tina, 36. KOŠČAK Mojca, 37. KOTAR Danica, 38. KOVAČIČ Katja, 39. KOZLEVČAR Vesna, 40. KRMELJ Katja, 41. KUTNAR Renata, 42. KUŽNIK Slavko, 43. LOVŠE Janko, 44. MAČEROL Tanja, 45. MARKELJ Andreja, 46. MARN Mateja, 47. MAROLT Lucija, 48. MATJAŠ Branko, 49. MAVER Jaka, 50. MEDVED Saška, 51. NADRAH Irena, 52. OMAHEN Miha, 53. PAJK Andrej, 54. PEČAUAR Aleš, 55. PEČJAK Martina, 56. PERKO Matej, 57. PETRIČ Jure, 58. PETRUŠEN Kristijan, 59. PINTAR Nadja, 60. POVŠE Jasmina, 61. PUCELJ Bojana, 62. PUŠLAR Ksenija, 63. ROJC Jože, 64. ROUS Tomaž, 65. ROZMAN Simon, 66. RUGELJ Martina, 67. ŠEGA Simona, 68. ŠKARJA Mateja, 69. ŠKERJANC Matej, 70.

ŠLAJPAH Marinka, 71. ŠPEC Andreja, 72. ŠPENDAL Maja, 73. ŠTEH Tomaž, 74. ŠTRITOF Marina, 75. VENCELJ Polona, 76. VERGO Urška, 77. VOZEL Barbara, 78. ZABUKOVEC Barbara, 79. ZAJC Miha, 80. ZAJEC Lidija, 81. ZUPAN Barbara, 82. ZUPANČIČ Tone, 83. ŽURGA Janez

KOVINSKO-PREDELOVALNA: **Kovinarstvo in strojništvo**

Generacije 1983/84, 1984/85 in 1985/86 so evidentirane v dokumentaciji izobraževalnega centra Litostroj.

Šolsko leto 1986/1987

1 ANŽLOVAR Matjaž, 2 BELCAR Vladimir, 3 BLATNIK Janez, 4 BLATNIK Jože, 5 ČAKŠ Peter, 6 ČOŽ Matjaž, 7 DIZDAREVIČ Bojan, 8 GODEC Janez, 9 GOLE Ciril, 10 GRDEN Aleš, 11 GRUM Dušan, 12 HRIBAR Roman, 13 KAURIN Peter, 14 KLADIVNIK Jože, 15 KOLEŠA Martin, 16 KOŠIR Zdravko, 17 KUPLENK Stanko, 18 MAK Peter, 19 MEDVED Boštjan, 20 MIŠIGOJ Damjan, 21 NOSE Marko, 22 PAJK Igor, 23 PEČNIK Marko, 24 PERKO Marjan, 25 POLAJŽER Štefan, 26 POTOKAR Martin, 27 PUŠ Mirko, 28 ROBIDA Janez, 29 RUS Bojan, 30 SKUBIC Jože, 31 ŠKUFCA Peter, 32 ŠUŠTARŠIČ Janez, 33 TROBEC Boštjan, 34 VERBIČ Andrej, 35 VIDMAR Boštjan, 36 ZAJEC Ivan, 37 ZAVIRŠEK Janko, 38 ŽLAJPAH Silvo

Šolsko leto 1987/1988

1 BLATNIK Branko, 2 BLATNIK Franci, 3 HABJAN Tomo, 4 HROVAT Jože, 5 JAKOV Željko, 6 JANEŽIČ Franci, 7 JERLAH Robert, 8 KADUNC Darjan, 9 KASTELIC Boštjan, 10 KASTELIC Sandi, 11 KASTELIC Peter, 12 KRAJNC Tomislav Anton, 13 LEGAN Stane, 14 MARKELJ Andrej, 15 OVEN Tomaž, 16 ROZINA Janez, 17 STOPAR Robert, 18 STRAH Dušan, 19 ŠTEH Vinko, 20 VAVTAR Bogdan, 21 ZAJC Uroš, 22 ZAKRAJŠEK Mihael, 23 ZRNEC Jože, 24 ZUPANČIČ Marko

Šolsko leto 1988/1989

1 ANTONČIČ Matjaž, 2 BREGAR Robert, 3 DREMELJ Andrej, 4 GODEC Slavko, 5 HRIBAR Andrej, 6 JANEŽIČ Igor, 7 KAMIN Leon, 8 KASTELIC Darko, 9 KASTELIC Jože, 10 KASTELIC Miran, 11 KOŠAK Ciril, 12 KOVAČ Marko, 13 LEŠČANEC Davorin, 14 MAVER Andrej, 15 NOVAK Franc, 16 NOVAK Ignacij, 17 OKORN Bojan, 18 OSTANEK Boštjan, 19 PEČJAK Janez, 20 POVHE Marjan, 21 RATAJEC Gvido, 22 TRONTELJ Gregor, 23 VERBIČ Boštjan, 24 ZAJC Jože, 25 ZAJC Jože, 26 ZALETELJ Jože, 27 ZAMAN Matjaž, 28 ZUPANČIČ Matjaž

Šolsko leto 1989/1990

1 BREGAR Matjaž, 2 ERJAVEC Janez, 3 ERŽEN Marko, 4 GIOAHIN Matej, 5 IHAN Stane, 6 JERNEJČIČ Srečko, 7 MEDVED Branko, 8 MIKLIČ Tomaž, 9 NOVAK Zdravko, 10 OBREZA Aleksander, 11 OKORN Tone, 12 PAJK Boštjan, 13 REBOLJ Jože, 14 ŠINKOVEC Jože, 15 ZUPANČIČ Bojan

Šolsko leto 1990/1991

1 ADAMLJE Matej, 2 BLATNIK Tadej, 3 CEGLAR Andrej, 4 ČEBULAR Marko, 5 DEŽMAN Stanko, 6 HOČEVAR Jože, 7 KEPA Jože, 8 KOZLEVČAR Jernej, 9 LAMPRET Robert, 10 MEDJIMUREC Sebastijan, 11 MIKLAVČIČ Tomaž, 12 MOHOR Anton, 13 NOVAK Matjaž, 14 PODOBNIK Mitja, 15 RAKAR Tadej, 16 TACER Janez, 17 VENE Boštjan, 18 ZAGORŠAK Damir, 19 ZAVODNIK Jernej

Šolsko leto 1991/1992

1 BLATNIK Janez, 2 CULJKAR Andrej, 3 DREMELJ Andrej, 4 GNIDOVEC Stanislav, 5 HREN Boštjan, 6 HRIBAR Matej, 7 JARC Boštjan, 8 KASTELIC Franci, 9 KAVŠEK Peter, 10 KOCMAN Marijan, 11 MIŠMAŠ Franc, 12 PAJK Matjaž, 13 PEKOLJ Matej, 14 PODRŽAJ Aleš, 15 PONIKVAR Marjan, 16 ŠEME Mitja, 17 ŠKUFGA Sandi, 18 ŠTEPEC Ladislav, 19 VIDIC Damjan

Šolsko leto 1992/1993

1 BERLAN Franci, 2 CEGLAR Boštjan, 3 ERJAVEC Gregor, 4 GRABLJEVEC Franci, 5 HRIBAR Gregor, 6 KASTELIC Alojz, 7 KASTELIC Jože, 8 KOSI Janko, 9 KRALJ Boris, 10 OMAHEN Andrej, 11 PEVEC Anton, 12 PROJE Matjaž, 13 RIBIČ Robert, 14 SLAVIČ Gregor, 15 STRMEC Branko, 16 ŠKRBE Martin, 17 ŠTRAVS Martin, 18 VIDMAR Boštjan, 19 ZAJC Darko, 20 ZAJC Marko, 21 ZOREC Boštjan

Šolsko leto 1993/1994

1 BLATNIK Mitja, 2 KASTELIC Aleš, 3 PASAR Toni, 4 DIMIC Gregor, 5 ERJAVEC Iztok, 6 GLAVIČ Marko, 7 GOLOB Slavko, 8 GRMOVŠEK Dejan, 9 HOČEVAR Alojz, 10 HRIBAR Roman, 11 HROVAT Anton, 12 KRAŠNA Dušan, 13 NOVAK Uroš, 14 PERKO Henrik, 15 SKUBIC Borut, 16 STRMEC Janez, 17 ŠTRUMELJ Toni, 18 VRHOVEC Franc, 19 ŽNIDARŠIČ Milan

Šolsko leto 1995/1996

1 GLAČ Robert, 2 KOŠIR Tomaž

KOVINSKO-PREDELOVALNA: Obdelava kovin in upravljanje strojev

Generacije 1982/83, 1983/84 in 1984/85 so evidentirane v dokumentaciji izobraževalnega centra Litostroj.

Šolsko leto 1985/1986

1 BLATNIK Silvester, 2 ČOŽ Matjaž, 3 DOŠEN Dominko, 4 GRANDOVEC Roman, 5 KRALJ Peter, 7 LEVSTIK Janez, 6 MUDRIČ Miroslav, 7 SELAN Ivan, 8 ZAGORJAN Danilo, 9 ZUPANČIČ Alojz, 10 ŽGAJNAR Aleš

Šolsko leto 1986/1987

1 ADAMLJE Alojz, 2 BIČEK Simon, 3 GLAVIČ Jože, 4 KASTELIC Alojz, 5 KOŠAK Marko, 6 KOVAČIČ Peter, 7 KOŽELJ Bojan, 8 LAMPRET Dare, 9 MEHLE Franc, 10 MERKUN Franc, 11 MESOJEDEC Dušan, 12 PODRŽAJ Viljem, 13 SMOLIČ Matija, 14 ŠKRABEC Lado, 15 ŠVIGELJ Janko, 16 TOMAŽIN Robert, 17 TRONTELJ Tomaž, 18 ZUPANČIČ Jože, 19 ŽNIDARŠIČ Andrej

Šolsko leto 1987/1988

1 BOBEN Gregor, 2 HUDOROVIČ Sandi, 3 JERŠIN Marijan, 4 KASTELIC Blaž, 5 KOŠČAK Matjaž, 6 LAVRIHA Aleksander, 7 MOŽE Dušan, 8 PANGERC Matej, 9 PEČJAK Feliks, 10 PIRC Stanko, 11 VERBIČ Andrej, 12 VERBIČ Boštjan, 13 VOVKO Janez, 14 ZALETELJ Matjaž, 15 ZUPANČIČ Marko, 16 ŽIDAN Marko

Šolsko leto 1988/1989

1 BABIČ Vili, 2 BREGAR Rajko, 3 BROZOVIČ Igor, 4 FRANJIČ Ivan, 5 GABRIJEL Darko, 6 GIOAHIN Janko, 7 JAMNIK Slavko, 8 JOVIŠIČ Matjaž, 9 KASTREVC Miran, 10 KOŽELJ

Roman, 11 KRUH Sašo, 12 LAVŠ Tomaž, 13 MEŽNARIČ Marija, 14 SKUBIC Danijel, 15 SKUBIC Jože, 16 SMRKE Marjan, 17 STRAH Dušan, 18 TRONTELJ Franci, 19 VERBIČ Boris, 20 ŽMUC Dušan

Šolsko leto 1989/1990

1 BLATNIK Aleš, 2 BORŠTNIK Sebastijan, 3 CEGLAR Robert, 4 ČEBULAR Marjan, 5 FORTUNA Tomaž, 6 GAČNIK Jože, 7 GAČNIK Robert, 8 KASTELIC Bojan, 9 KASTELIC Janko, 10 KASTELIC Matjaž, 11 KAURIN Boštjan, 12 KOTAR Peter, 13 KOVAČIČ Gregor, 14 KOŽELJ Pavel, 15 KRISTAN Cveto, 16 MAVER Tomaž, 17 MIKLIČ Jože, 18 MÜLLER Eros, 19 NAHTIGAL Simon, 20 PERKO Bojan, 21 PERKO Igor, 22 PERKO Jernej, 23 STRMEC Janez, 24 ŠTRUKELJ Andrej, 25 VERCE Mirko, 26 VOVK Andrej, 27 ŽGAJNAR Tomaž

Šolsko leto 1990/1991

1 AHLIN Franci, 2 BLATNIK Gregor, 3 BREGAR Borut, 4 GNIDOVEC Damjan, 5 GOLOB Robert, 6 HRIBAR Boštjan, 7 KENIK Peter, 8 LEVSTEK Janez, 9 MAK Aleš, 10 MARKOVIČ Gregor, 11 MAVER Jože, 12 MUHIČ Viktor, 13 NOVAK Uroš, 14 PLANINŠEK Robert, 15 PLANINŠEK Tomaž, 16 STOPAR Marko, 17 ŠUŠTARŠIČ Robert, 18 ŽEFRAN Boštjan

Šolsko leto 1991/1992

1 ERJAVEC Iztok, 2 ERJAVEC Sandi, 3 GROS Peter, 4 HRIBAR Roman, 5 JERAJ Tomaž, 6 JEVNIKAR Matjaž, 7 KOZLEVČAR Stojan, 8 KRALJ Stojan, 9 KRKOVIČ Tomaž, 10 MOŽINA Jože, 11 OBOLNAR Roman, 12 PERKO Henrik, 13 SMRKE Bojan, 14 ŠERCELJ Janez, 15 TURK Roman, 16 ZUPANČIČ Sebastijan

Šolsko leto 1992/1993

1 BABIČ Miran, 2 BARLE Jože, 3 BUKOVEC Jadran, 4 GAČNIK Roman, 5 GNIDOVEC Peter, 6 GORIŠEK Boštjan, 7 GRANDOVEC Andrej, 8 HABJAN Igor, 9 KORELC Mirko, 10 KRIČKOVIČ Duško, 11 MAROLT Andrej, 12 MEDJA Janko, 13 MOČNIK Damjan, 14 MUHIČ Viktor, 15 PEČJAK Bojan, 16 PEČJAK Vinko, 17 PERKO Matjaž, 18 ROJC Matjaž, 19 ŠKRJANC Slavko, 20 TOMAŽIČ Andrej

PROGRAM: TRGOVEC

Šolsko leto 1990/1991

1. Bedene Vesna, 2. Blatnik Lucija, 3. Bradač Marija, 4. Ceglar Tatjana, 5. Gioahin Sandi, 6. Godec Anica, 7. Gruden Renata, 8. Hrvat Nataša, 9. Kepa Katarina, 10. Klemenčič Andreja, 11. Knez Irena, 12. Korenič Brigita, 13. Kotar Karmen, 14. Lavriha Anita, 15. Medja Andreja, 16. Papež Ljubica, 17. Perič Mojca, 18. Poje Stanka, 19. Primec Darja, 20. Rejc Damjan, 21. Šporar Helena, 22. Tomažič Andreja, 23. Urbančič Janja, 24. Us Alenka, 25. Verbič Mateja, 26. Verbič Rudi, 27. Zupančič Zdenka

Šolsko leto 1991/1992

1. Blatnik Alenka, 2. Bajt Mateja, 3. Bosančič Suzana, 4. Bregar Mateja, 5. Drobnič Mateja, 6. Erjavec Nataša, 7. Galič Amalija, 8. Globokar Matjaž, 9. Gorišek Davorin, 10. Grčman Marjeta, 11. Gros Nataša, 12. Knez Nataša, 13. Koleša Alojz, 14. Marolt Urška, 15. Nučič Petra, 16. Oven Andreja, 17. Perpar Marko, 18. Planinšek Brigita, 19. Plut Sonja, 20. Roblek Petra, 21. Sadar Mateja, 22. Štangar Andreja, 23. Šteh Jože, 24. Štepec Tanja, 25. Turk Tatjana, 26. Vivod Maja, 27. Zavodnik Tatjana, 28. Zgonec Tanja, 29. Zupančič Bojan

Šolsko leto 1992/1993

1. Anžlovar Lojzka, 2. Bambič Danica, 3. Blatnik Mojca, 4. Cugelj Simon, 5. Erjavec Aleksander, 6. Fortuna Renata, 7. Glavan Nataša, 8. Grbec Ljubica, 9. Hočever Andreja, 10.

Jan Tadeja, 11. Janežič Andreja, 12. Kadunc Mojca, 13. Kastelic Magda, 14. Kašič Marjetka, 15. Kepa Majda, 16. Koprivec Sonja, 17. Korevec Polona, 18. Kramer Bojan, 19. Kremenšek Marjana, 20. Kutnar Romana, 21. Levstik Jožica, 22. Marinčič Matej, 23. Markelj Sonja, 24. Markovič Joži, 25. Mikec Melita, 26. Može Iztok, 27. Murn Nataša, 28. Ostanek Melita, 29. Ovník Jožica, 30. Pečjak Vinko, 31. Perič Robert, 32. Perko Davorin, 33. Pezdirc Tina, 34. Ribič Magda, 35. Sinjur Mateja, 36. Skubic Dragica, 37. Trontelj Primož, 38. Turk Alenka, 39. Vencelj Brigita, 40. Vencelj Suzana, 41. Vidic Stana, 42. Zorc Mateja, 43. Zupančič Anica

Šolsko leto 1993/1994

1. Janežič Stanko, 2. Meglen Andreja, 3. Munčan Katarina, 4. Novak Nataša, 5. Rozman Suzana

Šolsko leto 1994/1995

1. Meglič Sonja

Šolsko leto 1995/1996

1. Agnič Žiga, 2. Anušič Monika, 3. Bahorič Peter, 4. Bajič Tatjana, 5. Borin Igor, 6. Brozovič Damjana, 7. Burger Vladka, 8. Čop Vesna, 9. Dimec Brigita, 10. Dolinar Jurček, 11. Draganič Vesna, 12. Gerbec Alenka, 13. Gorenc Lilijana, 14. Gosak Monika, 15. Graj Darja, 16. Hočevar Jožica, 17. Hočevar Uroš, 18. Ihan Tatjana, 19. Jurkošek Ana-Marija, 20. Kastelic Ksenja, 21. Kirm Vlasta, 22. Klemenčič Barbara, 23. Kovačič Janja, 24. Lah Simon, 25. Lindič Nevenka, 26. Marolt Barbara, 27. Maver Bojana, 28. Medved Janja, 29. Mihelič Špela, 30. Mišič Tanja, 31. Naraglav Aleš, 32. Novljan Julija, 33. Oven Alenka, 34. Parkelj Jelka, 35. Pikelj Marjana, 36. Pintar Franci, 37. Pograjc Žarko, 38. Rojc Petra, 39. Rosi Tanja, 40. Sirk Janja, 41. Šalehar Anita, 42. Škufca Vesna, 43. Škufca Mojca, 44. Vasič Izvorinka, 45. Zupanc Mirko, 46. Zupančič Barbara, 47. Žnidaršič Darja

Šolsko leto 1996/1997

1. Ahlin Darka, 2. Aleš Janez, 3. Antanasovič Sandra, 4. Anžlovar Mateja, 5. Anžlovar Miloš, 6. Anžlovar Tanja, 7. Blatnik Katarina, 8. Blažič Tina, 9. Boršnar Peter, 10. Buh Irena, 11. Ceglar Marjeta, 12. Ceglar Uroš, 13. Čebular Martina, 14. Čož Davorin, 15. Gabrijel Lidija, 16. Gačnik Damjan, 17. Globokar Damjan, 18. Grabljevec Stanislav, 19. Grabnar Boštjan, 20. Grmovšek Marjana, 21. Hercegovac Danijel, 22. Ivanovič Špela, 23. Jeršin Marija, 24. Kamin Aleksandra, 25. Kastelic Gregor, 26. Kastelic Štefan, 27. Kelšin Milan, 28. Konte Jasmin, 29. Kotar Petra, 30. Krišto Belinda, 31. Kuhelj Marinka, 32. Kušelič Danijela, 33. Lekan Darja, 34. Longar Maja, 35. Lorbek Tadej, 36. Meden Nataša, 37. Mišmaš Simon, 38. Muršič Špela, 39. Obolnar Sonja, 40. Omerzu Vladislava, 41. Orešnik Goran, 42. Pajk Matjaž, 43. Perko Florjan, 44. Pirnar Mateja, 45. Planinšek Gregor, 46. Plesec Anica, 47. Prijatelj Sandi, 48. Pucelj Vesna, 49. Rebolj Vesna, 50. Rojc Ljubica, 51. Rutar Tadeja, 52. Stankovič Sabina, 53. Štampohar Gabrijela, 54. Štrlekar Barbara, 55. Šuštaršič Jožica, 56. Taferner Blanka, 57. Tekavec Marija, 58. Tomažin Tomaž, 59. Vesel Mojca, 60. Vodičar Katja, 61. Vodopivec Nina, 62. Wertl Renata, 63. Zajec Marko, 64. Žagar Boštjan, 65. Žefran Ladislav, 66. Žitnik Tatjana

Šolsko leto 1997/1998

1. Ašič Janez, 2. Balant Saško, 3. Barle Maja, 4. Blatnik Anita, 5. Boc Gregor, 6. Boldan Tina, 7. Dergič Amela, 8. Erjavec Miha, 9. Fekonja Suzana, 10. Glavan Edita, 11. Gliha Nataša, 12. Gnidovec Romana, 13. Govednik Peter, 14. Gruden Polonca, 15. Jaklič Tanja, 16. Kadunc Tomaž, 17. Kastelic Simona, 18. Kastelic Vojko, 19. Kocjančič Janez, 20. Kotar Tone, 21. Kutnar Jana, 22. Kutnar Primož, 23. Lakner Janko, 24. Lekan Zdenka, 25. Mahne Janja, 26. Marič Andreja, 27. Maver Zdenka, 28. Miklavčič Boštjan, 29. Momčilovič Simona, 30. Nose Janja, 31. Omahen Gregor, 32. Omahen Marija, 33. Ožbolt Mateja, 34. Pečnik Peter, 35. Pekolj Simona, 36. Planinc Petra, 37. Planinšek Anita, 38. Plut Matic, 39. Pogačnik Žarko, 40. Praznik Maja, 41. Primec Ana - Marija, 42. Pucelj Andrej, 43. Pucelj Nataša, 44. Rajf Marko, 45. Rebolj Simona, 46. Repar Katja, 47. Salešević Sanela, 48. Slanc Andrej, 49. Sporer Metka, 50. Strajnar Valentina, 51. Strmec Katarina, 52. Šmuc Romana, 53. Tomšič Anita, 54. Vidic Matjaž, 55. Vidmar Anita, 56. Virč Boris, 57. Vrhovec Maja, 58. Vrhovec Simona, 59. Zaletelj Bojana, 60. Zupančič Karmen, 61. Zupančič Mojca, 62. Žibert Simona, 63. Žnidaršič Matevž, 64. Župec Andreja

Šolsko leto 1998/1999

1. Aleš Miha 2. Baligač Damjana, 3. Bečić Aleš 4. Blažič Suzana, 5. Borštar Helena, 6. Brezovar Blaž, 7. Cilenšek Samo, 8. Duraković Sanela, 9. Fink Katja, 10. Gale Boštjan, 11. Godec Andreja, 12. Godec Kristijan, 13. Godec Simona, 14. Golob Dominika, 15. Hočevlar Vesna, 16. Hribar Marica, 17. Hrnčič Teja, 18. Ilič Borko, 19. Indihar Urška, 20. Jaklič Nataša, 21. Jančar Tanja, 22. Jerlah Gašper, 23. Kastelec Jennifer, 24. Koncilja Stanislav, 25. Korevec Janja, 26. Koritnik Barbara, 27. Košak Majda, 28. Koščak Klemen, 29. Kovaljev Suzana, 30. Krkovič Matejgeografija, 31. Kuhelj Anita, 32. Lovšin Jure, 33. Majde Bojana 34. Marinčič Simon, 35. Markovič Klavdija, 36. Matjažič Matej, 37. Mežan Kristina, 38. Murn Petra, 39. Nose Sašo, 40. Nose Gregor, 41. Novak Jožica, 42. Novak Klavdija, 43. Okorn Ines, 44. Pavlič Tanja, 45. Pečjak Nataša, 46. Pestotnik Barbara, 47. Radelj Andželina, 48. Radelj Julijana, 49. Rogelj Vesna, 50. Sever Matija, 51. Slak Barbara, 52. Struna Darja, 53. Šeme Alenka, 54. Šenica Janja, 55. Šepc Lidija, 56. Špendal Tina, 57. Štrukelj Nataša, 58. Šuštar Brigita, 59. Šuštar Marko, 60. Trišič Ankica, 61. Vujasin Tina, 62. Zavodnik Andrej, 63. Zupančič Helena, 64. Živanovič Gordana

Šolsko leto 1999/2000

1. Adamlje Boštjan, 2. Ahlin Robert, 3. Ahmetaj Urin, 4. Bizjak Sonja, 5. Blatnik Stanislav, 6. Bukšek Boris, 7. Burkič Miralem, 8. Dudič Dragan, 9. Erjavec Jožica, 10. Gorenčič Gregor, 11. Grabljevec Anita, 12. Grabnar Matej, 13. Hočevlar Saša, 14. Hodžič Rok, 15. Iskra Tanja, 16. Jaklič Darja, 17. Jakoš Aleš, 18. Jakoš Karmen, 19. Jakoš Primož, 20. Japelj Rok, 21. Kastelic Maja, 22. Kavčič Mirjana, 23. Kralj Andreja, 24. Lahajner Boris, 25. Lavrič Renata, 26. Lekan Karmen, 27. Lunder Lidija, 28. Marinčič Maks, 29. Markelj Jelka, 30. Markovič Sabina, 31. Maver Anica, 32. Mihelič Maja, 33. Mišmaš Darja, 34. Mlakar Martina, 35. Mrhar Stanka, 36. Murn Jožica, 37. Nikolič Brankica, 38. Perko Lucija, 39. Perko Boštjan, 40. Prijatelj Baranašič Erika, 41. Ratkovič Polona, 42. Rovnšek Renata, 43. Semenč Borut, 44. Smrekar Simona, 45. Snoj Tinca, 46. Stekalačič Matjaž, 47. Strle Nataša, 48. Strnad Marko, 49. Svenšek Nadja, 50. Šteh Gregor, 51. Štibernik Renata, 52. Šunjič Tanja, 53. Šuštaršič Janja, 54. Šušteršič Blaž, 55. Tekavec Petra, 56. Trlep Katarina, 57. Ule Anja, 58. Vuković Stanka, 59. Zajc Marko, 60. Zajc Veronika, 61. Zajec Petra

Zahvala donatorjem

Iskreno se zahvaljujemo vsem podjetjem, ki so se odzvala na našo prošnjo in s finančnimi sredstvi, proizvodi ali storitvami pomagala pri organizaciji prireditve in izdaji zbornika. S svojo pomočjo so prispevali k uspešnosti prireditve in kakovosti zbornika.

Posebej se zahvaljujemo donatorjem naše prireditve:

Občina Ivančna Gorica

Nova ljubljanska banka

Slovenske železnice - Projektivno podjetje Ljubljana

Krka Novo mesto

IMP Livar Ivančna Gorica

Mercator Ljubljana

Pekarna Grosuplje

Zavarovalnica Triglav Ljubljana

Kolinska Ljubljana

Eta Kamnik

Sodexho Ljubljana

Foto studio Franc Markelj Ivančna Gorica

Podravka Ljubljana

Trimo Trebnje

ZBORNİK OB 50-LETNICI GIMNAZIJE,
55 LETNICI NIŽJE GIMNAZIJE IN
20-LETNICI SREDNJE ŠOLE V NOVEM ŠOLSKEM CENTRU

Uredniški odbor:

glavna urednica:

Breda Kramar, prof.

člani:

Tomaž Bukovec, novinar pri Nedeljskem dnevniku

Vesna Celarc, prof.

Marjeta Godec, univ. dipl. psih.

Marina Strnad, prof.

Fotografije:

iz šolskega arhiva in zasebnih zbirk

Risbi Samostana Stična in vhoda vanj izdelala

Bernarda Bevc, študentka 4. letnika Fakultete za arhitekturo v Ljubljani

Računalniška obdelava besedila:

Dragica Eržen, v. upr. del.

Darko Pandur, univ. dipl. inž. lesarstva

Lektoriranje:

Vesna Celarc, prof.

Breda Kramar, prof.

Izdajatelj in založnik:

Srednja šola Josipa Jurčiča Ivančna Gorica

Cesta II. grupe odredov 38, Ivančna Gorica

Zanjo: Milena Vrenčur, direktorica

Računalniški prelom in tisk:

Tipografija, Ljubljana

Naklada: 2000 izvodov

V Ivančni Gorici, oktober 2000

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana
373.54(497.4)(082)

ZBORNİK ob 50-letnici gimnazije, 55 letnici nižje gimnazije,
20-letnici srednje šole v novem šolskem centru / [glavna urednica
Breda Kramar; fotografije iz šolskega arhiva in zasebnih zbirk].
Ivančna Gorica : Srednja šola Josipa Jurčiča, 2000

1. Kramar, Breda
109250560

